

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

FLAVII
IOSEPHI
TEMPLI QVONDAM

HIEROSOLYMITANI È PRIMA

*Ephemeride sacerdotis, dein To-
parchæ & Archistrate-
gi vtriusq; Galilææ*

VITA,

Per Godefridum Tilmanum Cartusie Parisiensis Mo-
nachum è Græcis ve. primùm, & excusa Typis.

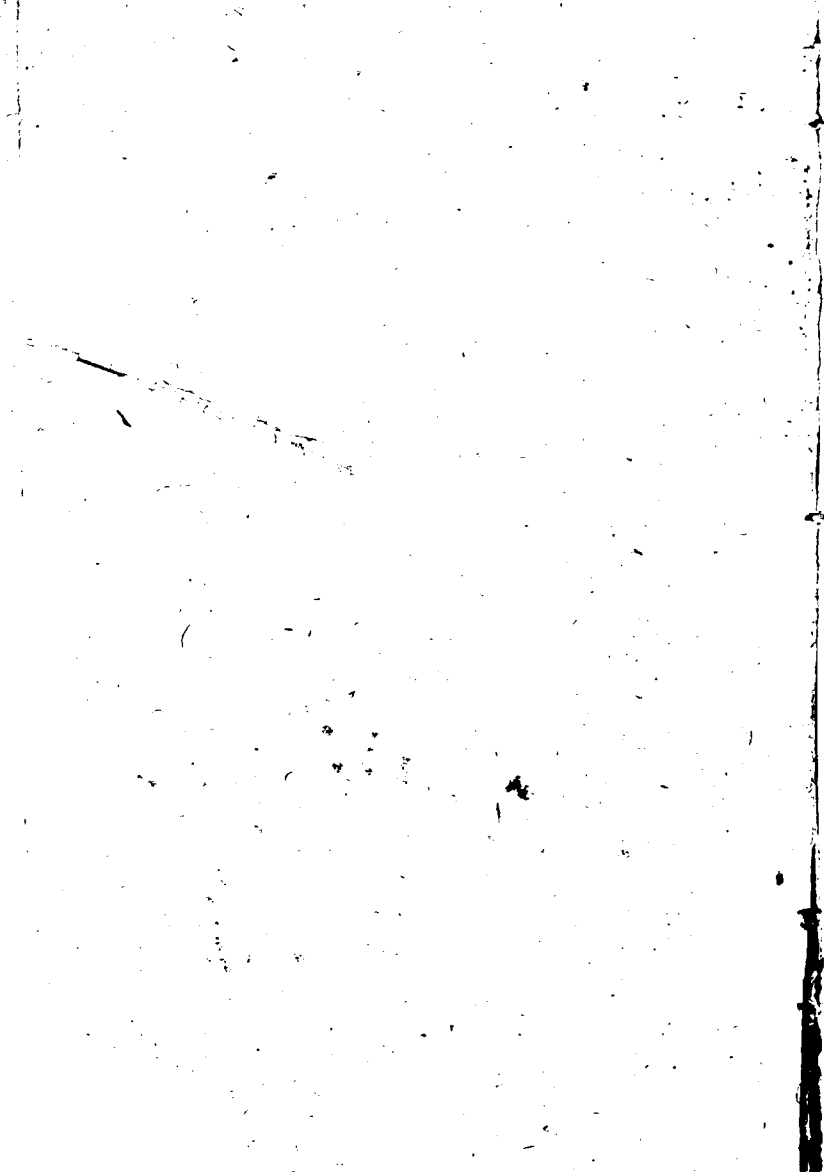

PARISII

Ex officina MICHAËLIS FEZANAR, in domo
Albretica, è regione I. ij.

CVM PRI ILGIO.

154

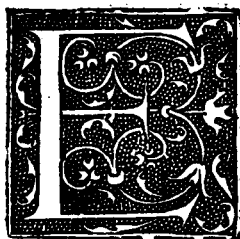
LECTORI PIO IVXTA

ac docto Dominicus VVānerius

Albreticæ typographiæ

ἑπιμεθεωρητής,

Salutē.

N HABES OPTIME LECTOR, quem in vsum tuum
primi inuulgamus, commis-
sum typis thesaurū in spe-
ciem certē perpusillum ac
leuidensem, ne sic alioqui
pœnitendum aut asperna-
bilem, vitam nempe Flauij

Iosephi Toparchæ quondam & Archistrategi
vtriusque Galilææ quam ipse sibi probè conscius
ac testis prorsus ἀξιόπιστος de se Attico lepore con-
scripsit. Lege bona cum venia Interpretis, confer
cum vno quopiam Græco archetypo, & mecum
fateberis sapientissimum illum polyhistora Hie-
ronymum haud ab re alicubi Iosephum vocasse
Liuium Atticum. Cæterum, mirari nō desino, quī
factū sit, vt hoc segmentum viginti libri τοῦ 7^{ου}
ἀρχαιολογίας ita sit ab reliqua editione operis
totius auulsum & dissectum, vt quum ante annos
ab hinc plus mille aliæ eiusdem authoris commen-
tationes in Latinam transierint ceteram, vita hæc
eius Græcè tantum didicerit, non etiam Latine lo-

i ij qui.

qui. Nam q̄ legitimus sit Iosephi partus, tam multa coarguunt, vt nemo nisi præter omnē modū impudens ac refractarius sit, qui huic assertioni controvertat. Duo præsertim euincunt argumenta. Prius, est ipsa perspicuitas φεάσεως perpetuo tenore excurrentes, nec inamœnæ digressiones subinde pro loco intercurrentes. Dein ipse Eusebius, quæ scribit Iosephum aduersus Iustum Tiberiensem prodidisse memoriæ, desumpsisse se fatetur ἀντὶλεξεί ἐ vigesimo Antiquitatum siue originum Iudaicarum, vnà cum duabus epistolis Agrippæ regis. Sanè eadem verbotim habentur sub finem huiusce pericopes. Quare vitam hanc iure quis dicere possit Appendicem ad vigesimum Antiquitatum librum. Libéret tecū plurib⁹ agere, amice Lector, atqui non finit opusculi istius exilitas. Ne igitur in me meo merito detorqueatur & quadret iustissimè triuiialis ille adagio, Paruo pedi magnos circumdare calceos, vela contraho, sisto calamus.

Fœliciter Vale.

PRO FLAVIO IOSEPHO

ELOGIVM E TERTIO HISTORIAE

Ecclesiasticae Eusebij Cæsariensis desumptum.

ἐπὶ τοῦτοις πασι πᾶσι μὴ δὲ ἀν- κεφ' θ'.
 τὸν τὸν ἰώσηπου Ἰοσαῦτα τῇ μετὰ
 χεῖρας συμβεβλημένον ἰστορίᾳ, ὁ-
 πόθεν τὸ αὐτὸ οἷον γένος ἑρμαῖο,
 ἀγνοεῖν. Διηγοῖ ὁ πολὺ αὐτὸς καὶ
 ἥτις λέγω ὡς. ἰώσηπου ματθιαθὶς παῖς, ἐξ ἰε-
 ροσολύμων ἱερῶν. αὐτοῦτε ῥωμαῖοι πολέμους
 τὰ πρῶτα καὶ τοῖς ὑσδρομ παρατυχῶν ἐξ ἀνάγκης,
 μάστιχα, ἥ κατ' ἐκείνο καιρὸς ἰσδαίων. ἔπαρ-
 αμόνοις τοῖς ὁμοεθνεσιν, ἀλλὰ καὶ παρὰ ῥωμαίοις
 γέγονεν ἀνὴρ ἐπιδοξότατος, ὡς αὐτὸν ἡ ἀναθεσθὶς
 ἀνδραγαθία ἐπὶ τῷ ῥωμαίων τιμῇ τῆς παλαιοῦς, τὸς
 ὁ ἀποουδεδέντας αὐτῶν λόγους βιβλιοθήκης ἀξιοθῆ-
 ναι. ἔστι δὲ πᾶσι τῶν ἰσδαίων ἀρχαιολόγια
 ἐν ὅλοις εἴκοσι κατατέθειται συγγραμμάσι. Τῶν δὲ
 ἰστορίων ἥ κατ' αὐτὸν ῥωμαίων πολέμους ἐν ἐπὶ
 λόγοις ἃ καὶ ἔμνηται τῇ ἑλληνικῇ, ἀλλὰ καὶ τῇ παλαιᾷ
 φωνῇ παραδίδου αὐτὸς ἐαυτοῦ μαρτυρεῖ, ὅτι οἱ
 ἄνθρωποι τὰ λοιπὰ πιστεύουσιν. Καὶ ἔστι δὲ αὐτοῦ
 φέρεται ἀποουδὴς ἀξία, διὸ τὰ πρὸς τὸ ἰουδαϊκόν
 ἀρχαιοτάτη. ἐν οἷς καὶ ἀντιγράφει πρὸς ἀπὸν
 τὸν γραμματικὸν κατὰ ἰσδαίων ἱερὰ καὶ
 ξαντὰ λόγον περὶ πάντων. καὶ πρὸς ἄλλους, οἱ δὲ ἀλ-
 λει καὶ αὐτοὶ τὰ πᾶσι τῶν ἰουδαίων ἔθους ἐπερ-
 θείων.

Basilien.
 editio ha-
 bet pro
 ματθια-
 θίς, ματ-
 θίου.

ΠΕΠΟΝΗΤΑΙ ἡ ΚΥ ἌΛΛΟ ἔκ ἀγεννὲς ἀποουδιασμα
 τῷ ἀνδρὶ, πῶς αὐτοκράτορι λογισμῶ.
 ὁ ζινὲς μακκαβαϊκὸν ἐπὶ γράψαμ. τῷ τὸς
 ἀγῶνας τῷ ἐν τοῖς οὕτω καλεσμένοις μακκαβαϊκοῖς
 συγγράμμασιμ Ἐπὶ δὲ εἰς τὸ δεῖον θύσεβείας
 ἀνδραγαθμένων ἐβραίων πῶς ἐχειμ. καὶ πρὸς τῷ
 τέλει ἡ εἰκοστῆς ἀρχαιολογίας ἐπισημαίνεσθαι
 ὁ αὐτὸς, ὡς αὐτὸς περὶ ἡμενέσθαι ἐν τέτταρσι συγγρά-
 μται βιβλίοις κατὰ τὰς παλαιοὺς δόξας τῶν Ἰουδαίων,
 πῶς δὲ εἰς τὴν ἐστίαν αὐτῶν, καὶ πῶς τῶν νόμων,
 διατὶ κατ' αὐτὴν τὰς, ἔξῃς πράττειν: τὰ ἡ κε-
 κάλυται. καὶ ἄλλα δὲ αὐτῶ ἀποουδιασθῆναι ὁ αὐ-
 τὸς ἐν τοῖς ἰδίῳ αὐτῶ μνημονίῳ λόγοις. πρὸς τῶ-
 τοις, θύλογον καταλέξει καὶ ὡς ἐπ' αὐτὸν εἰς ἀρ-
 χαιολογίας τὸ τέλει φῶνας παρατίθεται εἰς
 πίσωσιμ τῷ τῶν ἐξ αὐτῶ παραληφθέντῃ ἡμῖν μαρ-
 τυρίας, διαβάλλων δὴ τὰ Ἰουδαίων τριβωρίαν, ὁμοίως
 αὐτῷ τὰ κατὰ τὴν αὐτὴν ἰσορῆσαι χρόνους περὶ
 ραμένον, ὡς μήτ' ἀληθῆ συγγεγραφότα, πολλάς
 ἄλλας θύθυνας ἐπαγαγὼν τῷ ἀνδρὶ, ταῦτα αὐ-
 τοῖς ῥήμασιμ ἐπιλέγει. Οὐμὴν ἐγὼ σοὶ τὸν αὐ-
 τὸν ἔσοπον πῶς τῷ ἐμαυτῷ γραφῆς ἐδίδει, ἀλλ'
 αὐτοῖς ἐπέδωκα τοῖς αὐτοκράτορι τὰ βιβλία,
 μόνον οὐ τῶν ἔργων ἡδὴ βλεπομένων, συνήδιεμ γὰρ
 ἐμαυτῶ τῷ τῶν ἡμενέσθαι πῶς τῷ ἀληθείας παράδοσιν,
 ἐφ' ἣ μαρτυρίας τῶν ἡμενέσθαι πρὸς διοικήσεως, ἐδίδημαρ-
 τον. καὶ ἄλλοις οἱ πολλοῖς ἐπέδωκα πῶς ἰσορίαν,
 ὧν ἐνὶ παρατετθῆσθαι τῷ πολέμῳ. καθάπερ
 βασιλῆς

βασιλεύς Ἀγρίππας, καὶ ἄλλοι αὐτῶν συνέναν.
 Ὁ μὲν γὰρ αὐτοκράτωρ ἡ τὸς ἕτας ἐβελήθη τῶν γνῶ-
 σιν τοῖς ἀνθρώποις παραδίδειν τῇ πείρῃ, ὥστε
 χαράξας τῇ αὐτῇ χερὶ τὰ βιβλία, δημοσιεύει
 προσέταξεν. Ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀγρίππας ἐξήκοντα
 δύο ἔγραψεν ἐπιστολάς, τῇ τῇ ἀληθείας παραδόσθαι
 μαρτυρῶν, ἐξ ὧν καὶ δύο ταχέως ἔβησαν.

PRO FLAVIO IOSEPHO

ELOGIUM E' TERTIO HI-
 storix Ecclesiasticæ Eusebij Cæsa-
 rienfis desumptum.

X Iosepho quum hæc omnia de- Caput. 9.
 sumptis, indignū dūco nescire,
 vnde is prodierit, quove ex genere
 sit originē sortitus, qui vel passim
 obuiam nobis exhibuit tantam hi-
 storix cognitionem: præsertim quum rem eiusmo-
 di hisce edisserat verbis: Equidem ipse ego Iose-
 phus Matthathix filius ex Hierosolymis sacerdos
 qui primū quidem arma quū promouissem ad-
 uersus Romanos, vi tandem sum adactus adesse eis
 dem ad extremum vsque conflictum, quo tempo-
 re tota belli moles impendebat. Vir hic nō
 apud suos modō gentilibus euasit clarissimus, sed &
 apud Romanos tantam est consequutus nominis
 gloriam, vt Romæ cohonestari promeruerit de-

Initio
 proemij
 αλφ
 σελω.

catione virilis statuae. Libri insuper quos accu-
 ratione studio conscripserat, digni habiti sunt qui
 bibliothecae inferrentur. Sanè hic historiam omnè
 Iudaicæ antiquitatis in libros viginti contulit. Rur-
 sus belli aduersus suam gentem per Romanos ge-
 sti historiam complexus est libris septem, quam
 quidem non Græcanica solùm eloquentia sed &
 patrio dicendi caractere se tradidisse sibi ipse te-
 stis est, dignus planè cui deinceps fides habeatur.
 Hos præter, alij duo feruntur de Iudæorum anti-
 qua origine ab eodem impèsiore opera elaborati,
 quibus elidit controuersiosum Apionis Gramma-
 tici librum paulò antè aduersus Iudæos concinna-
 tum: alios itidem reuincit qui quidem connixi fue-
 rant legitimos patriosve ritus Iudæi gentis con-
 cerpere.

E' Cap. 10.
 E ST & aliud opus haud aspernabile viro huic
 seria opera elaboratum, de eo quòd omni-
 bus per se ratio imperet, id quod quidam
 inscribere Maccabaicum. Complectitur enima-
 gones pro tuenda erga Deum pietate fortiter to-
 leratos ab Hebræis qui hac nomenclatura in Mac-
 cabæorum libris insigniuntur. Sub finem proinde
 vigesimi Antiquitatum perspicuè docet se animo
 destinasse conscribere libros quatuor iuxta fidem
 religionemve Iudaicæ genti solennem, de Deo &
 eius essentia, deque legibus. cur hæc quidem face-
 re liceat Iudæis, illa non item sed prohibeantur.
 Quin idem in propriis sparsim libris commemi-
 nit aliorum operum sua vnus opera perscripto-
 rum. Rationi præterea consentaneum fuerit huic
 adscri-

adscribere loco ad verbum quæ sub Antiquitatū
finem adiecit ad corroborandā fidem inducti te-
stimonij eorum quæ ipso authore ad nos vsq; per-
uenerunt . Dum enim crimen falsi confert in
Iustum Tiberiensem qui conatus esset secundum
tempus illud gesta scribere , quæ & Iosephus
memoriæ prodiderat , quum alioqui nihil scri-
psisset quod ad veritatem pertineret historiæ,
pleraque insuper alia reprehensione digna im-
pingens viro, hisce verbis subnectit elogium cri-
minum . Etiam si ad eum modum loquar , haud
tamē fuit quòd meis vnus scriptis abs te malè me-
tuerē, quando ea ipsis cōsecraui Imperatoribus ob
quorum oculos tantū non res ipsæ gestæ etiam dū
obuersabātur . Mihi enim ipsi eram probè cōsci-
us, q̃ obseruari traditiōē veritatis, cuius gratia quū
initio sperassem perfruiturum me esse testimonio
eruditorum, nihil dum aberrauī à scopo . Et aliis
quidem aliquam multis tradidi legendam historiā
quorum nonnulli interfuerunt ei besib: in quibus
numerandus venit rex Agrippas, alij item quidam
illi congeneres . Quin & imperator ipse Titus re-
rum quas gesserat , cognitionem ex iis & solis cu-
pidè aded voluit hominibus tradi, vt propriæ ma-
nus subscriptione imperarit eos euulgari ac prodi-
in communem hominum vsum : porro Agrippas
traditæ per me veritati testimoniū perhibuit dua-
bus & sexaginta epistolis , è quibus duas ipse Iose-
phus attexit.

Nimirum
huic vitæ
suæ.

PRO FLAVIO IOSEPHO

elogium alterum è tomo primo

ecclesiasticae historiae Her-

mie Sozomeni ex -

scriptum.

ἐκ τοῦ
λόγου ἡ
καὶ κε-
φαλῆς.

ὦσηπος δὲ ὁ ματθῆς ὁ ἰδρυτής, ἀπὸ
παρά τε ἰσδαίου καὶ ῥωμαίου ἐπιδο-
ξότατος γενόμενος, ἀξιόχρεως ἄρ-
εῖν μάρτυς εἶναι τοῦ θεοῦ ἀληθείας.
Ἄνδρες ἡμετέροις αὐτὸ ἀρχαλεῖν οὐκ εἶ-
πεν ὡς παραδόξων ἔργων ποιητὴν καὶ διδασκαλόν
λόγων ἀληθῶν. χεῖρόν ᾧ τοῦ φανῶς ὀνομάζει, καὶ
τοῦ σώματος καταδικασθῆναι, καὶ ζῆταῖον ζῶντα
ταφῆναι. καὶ ἄλλα μυρία θαυμαστικά τοῦ αὐτοῦ
περὶ τῶν τοῦ θεοῦ προφητῶν ἐν ἀγνοεῖ. πολ-
λὰς ὅντας ὅς ἐπηγόρευτο Ἕλληνας τε καὶ ἰσδαίους ἐπι-
μεῖναι ἀγαπῶντας αὐτὸν μαρτυρεῖ, καὶ ὅτι αὐτὸν
ἐπομασμένον μὴ ἐπιλείψαι φύλον καὶ μοῖραν
πάντων ἰσδῶν μονογενὴ βοᾶν ἀναλόγως τοῖς ἔρ-
γοις θεοῦ εἶναι τὸ χεῖρόν. ὅτι παρὰ τοῦ
πράγματι καταπλαγείς, ὡς λέπω μεσσοῦ πα-
τέρα με, μηδὲν τοῖς εἰς αὐτὸν πιστεύουσιν ἐπισκή-
ψας, μάλλον ἢ καὶ συνθέμενος ταῦτά μοι λογι-
ζομένῳ θαυμαστὸν εὐκότως κατέφαινον, μὴ τοὺς ἐ-
βραίους φθάσει, καὶ πρὸ πάντων ἄλλων ἀνθρώπων εἰς
χεῖρισμόν μεταβαλεῖν καὶ τὰ ἑξῆς.

PRO FLAVIO IOSEPHO

*elogium alterum è tomo primo ec-
clesiastica historiae Her-
mia Sozomeri ex-
scriptum.*

IOSEPHVS
insuperMatthie
filius, idemq; sa-
cerdos, vir cum
apud Iudæos,
tū apud Roma-
nos celeberrimus,
dignus pla-
nè qui veritatē
quæ de Deo est,
suo astruat te-
stimonio. Is ete-

nim subueretur virum dicere, quippe quē nosset Virū nem
fuisse admirabiliū opificem operum ac sermonum pe Chri-
veritate nitentium doctore. Christum alioqui ni- stum.
hil obscure pronunciat eum qui & cruci addictus
tertio à sepultura die rediuius se suis cōspicuum
reddiderit. Quin & hunc minimè latuit de eodem
innumera alia admiratione prorsus dignissima
prædicta esse diuinis prophetarum oraculis. Te-
stis proinde est non paucos eorū quos ad sui imi-
tationem asciuerat, Gentiles iuxtā ac Iudæos eate-
nus perseuerasse in eius dilectione, eamque gen-
tem

Interme-
dius legis
& gratiæ.

tem quæ à Christo fortita esset nomen, nihil im-
minui. Crediderim hunc dum eiusmodi memoriæ
prodidit, tantum non proclamasse ratione consen-
tanea operibus ipsis Christum esse Deum. Rerum
enim gestarum admiratione perstrictus hunc in
modum medius prætercurrit, nullo alioqui pacto
cōtrouersiosus in fideles, magis verò eis con-
sentaneus. Hæc dum ipse mecum repu-
to, admiratio sanè non mediocris,
nec ab re subiit animum qua
tandē ratione Hebræi
mutatis animis non
etiam reliquo
hominum
generi
an-
te-
uer-
terint ad
complexum Chri-
stianæ fidei. Et quæ sequuntur.

ELENCHVS SENTEN-

TIARVM ISTIVS APPENDI-

cis literatoria serie di-
gestus.

EVTIVS
magni cā
pi præfe-
ctus. 43

Agrippas
rex miser
tus Iu-

dæorum dat successorem
Varo. 24

Agrippæ regis clementia in
megistanas suos. 59

Agrippæ regis erga Philip-
pum Ioachimi, comitas 68

Agrippæ pro Iosepho elo-
gium minimè fucatum. 137

Agrippæ epistola intercipi-
tur: hinc Tiberiësis im-
pendet periculum. 143

Ambitionis malū attēde. 74

Anani pontificis iusta primū
sententia, dein iniusta δια
την δωροδοκίαν. 72.73

Ananiæ hypocrisis & mali-
tiosum cōmentum pro Io
natha. 110

B

BAnus Anachoretēs,
quo cum triēnium
degit Iosephus. 5

Berenices beneficio Iustus
vitam debebat, alioqui in-
gratus. 133

C

CLitus seditionis au-
thor sibi sinistram
præcidit. 65

D

DAbaritenorū quo-
rundam attēde
prædā, & in quod
vitæ discriminē Iosephus de-
uenerit. 48.49

Damascenorum attēde in-
clementiam. 11

Dometiæ Augustæ erga Io-
sephum liberalitas. 160

E

EGalilæa in Hieroso-
lymitanam regio-
nem per Samariam
iter est tridui. 102

E'αγγλία aduersus Iustum
Tiberiensem. 126

Equitis adolescentis impu-
dentia erga Iosephū. 82.83

G

Galilæorum beneuo-
lencia erga Iose-
phum. 33

Galilæorū vociferatio & ap-
plausus p Iosepho. 94.95

Galilæorum indignatio &
Iosephi clementia in Io-
nathan. 99

Galilæorū ad prædam au-
ditas

ditas ob impotēs odiū. 141
 Gamala arx cur Romanis
 adhærescebat. 18
 Gefsij militū ruina cladem
 inuexit extremā Iudææ. 9
 Gischalorum calamitas per
 Ioannis malignitatē. 17

H

H Erodīs aedes quam
 ob causam à fun-
 damentis suffo-
 diuntur. 25

Hierosolymitæ quid scribāt
 Iosepho. 24

Historiæ lex prima, veritas
 est. 127

Historico licet alienam co-
 arguere improbitatē. 127

Homœosis elegans. 126

I

I Esus Aphīæ regiam in-
 cendit spe potiundi au-
 ro. 26

Iesu Aphīæ filij auida rapa-
 citas. 26

Iesu Tiberiensis aedes erant
 arcis instar. 93

Iesu Tiberiensis molitio ad-
 uersus Iosephum pro Io-
 nathæ. 103

Iesu malitia in Iosephū. 111

Iesu Tiberiensis malignitas
 in Iosephum. 113

In Ionathæ complices popu-
 lus accenditur ira pro Io-
 sepho. 112

Ioannis Gischaleni consiliū
 factiosum. 17

Ioannis Gischaleni ambi-
 tio. 27

Ioannes victis hostibus Gi-
 schala excitat. 18

Ioānes Gischalenus αἰσχρο-
 κηδία. 28

Ioannis altera αἰσχροκε-
 δία. 29

Ioannis & inuidia & mali-
 gnitas in Iosephum. 33

Ioannis erga Iosephū ingra-
 titudo ē radice ambitio-
 nis. 34

Ioannis in Iosephum mali-
 gnitas. 36

Ioannis Gischaleni inuidia
 in Iosephum ex ambitio-
 ne. 46. 47

Ioannes Gabarenos in suam
 trahit sententiam. 47

Ioannis Gischaleni in Io-
 sephum ex ambitione ma-
 lignitas. 71

Ioannis ambitiosi exitus
 quis. 78

Ioannis Gischaleni in Iose-
 phum nequitia. 89

Ioannis veteratorium con-
 filiū aduersus Iosephū. 119

Ioannis Gischaleni me-
 tus. 139. 140

Ionathæ & collegarum in-
 sidiatrix epistola ad Iose-
 phum. 81

Ionathæ & collegarum al-
 tera epistola ad Iose-
 phum. 82

Ionathæ per epistolam man-
 da-

- darum. 86
- Ionathæ abitis per Galilææ oppida ac digna eius ambitione receptio. 86.87
- Ionathæ complicitum detentio per exploratores. 92
- Ionathæ complicitum conatus aduersus Iosephū. 94
- Ionathæ complicitum trepidatio. 95
- Ionathæ epistolæ duæ aduersus Iosephum. 98
- Ionathas, & Iesus & Iustus plebem sollicitant ad defectionem. 105
- Ionathæ & complicitum malitiosus dolus. 106.107
- Ionathæ ad Ioannem epistola aduersus Iosephum. 110
- Ionathæ & complicitū deplo-rata malignitas. 112
- Ionathæ & complicitum cum Ioanne concilium cogunt Tiberiade. 118
- Ionathas & Ananias intercepti astringuntur vinculis. 120
- Iosephus utroq; parente nobili & cum primis claro enituit. pagina.1
- Iosephi pater è prima ephemeride. 24. sacerdotum. 2
- Iosephi mater è regia stirpe Asamonæorum prodiit. 2
- Iosephi patris genealogia. 2
- Iosephus natus est anno primo Gaij Cæsaris. 3
- Iosephus tres liberos fortitus est. 3
- Iosephi pater Matthias siue (vt alij) Mattathias & genere & virtute insignis effulsit. 3
- Iosephus cum germano suo Matthia vt eruditus est. 3
- Iosephus non minus memoria valuit atque ingenio. 4
- Iosephus *Ἀλοξάμματος* & à puero. 4
- Iosephus post annum decimumnonum ætatis complexus est Pharisaismum Stoicæ sectæ similem. 5
- Iosephus annovigesimosexto cur Romam ascenderrit. 6
- Iosephus in sacerdotes p^o. 6
- Iosephus vt periclitatus in Adriatico mari. 6
- Alityrus ob histrionicen Neroni charissimus. 7
- Iosephus per Alityrum innuatus est Pompeiæ Augustæ. 7
- Iosephus studet motoriam factionem comprimere. 8
- Iosephus vitæ consulturus in Antoniam, dein in adyta templi iussugit, domum ad pontifices se recepit. 8
- Iosephum cum duobus collegis præficiunt Galilææ Hierosolymitæ. 12
- Iosephi collegarum auiditas ad rem. 24
- Iosephus Herodis regiam cur

cur iusserat solo æquari.25	dæros. 42.43
Iosephi prouidentia circa su- pellectilem regalem. 27	Iosephi prouidentia in ser- uando & alendo exerci- tu. 45
Iosephus indolem perichita- tur Ioannis. 27	Iosephus per quos in disci- men vitæ adductus sit. 48
Iosephus de eiusmodi scribit Senatui Hierosolymita- no. 24	49.50.51.52.53.54.55
Iosephi erga collegas fi- des. 25	Iosephi præfens ingenium aduersus seditiosos. 56.57
Iosephi prouidentia in cu- stodienda supellectile re- gis Agrippæ. 27	Iosephus ratione probat Ro- manos non esse venefi- cos. 58
Iosephi indulgentia erga Io- annem Gischalonu. 28.29	Iosephi transfugium ad Hip- penos. 59
Iosephi prouidentia in ser- uando populo à sicariis.30	Iosephus & Taricheas & Ti- beriadem cingit muris.60
Iosephi prudentia erga præ- fectos vtriusq; Galilææ. 31	Iosephi in discrimine posi- ti obseruantia ob Sabba- ti reuerentiam. 61
Iosephus purus omnis cor- ruptelæ in decernendis iu- diciis. 31	Iosephi fidelis amor erga Taricheenses. 61
Iosephi continentia. 32	Iosephi strategema aduer- sus perfidos Tiberien.62.63
Iosephi mansuetudo. 32	Iosephi benignitas erga pri- mores Tiberiensium. 66
Iosephi prouidentia aduer- sus Iusti & Pisti insidias.34	Iosephi iusta ad Iustum in- iustum Tiberiensem ad- monitio. 66
Iosephi clementia erga Ti- berieneses. 35	Iosephus quæ & oppida & ciuitates mœnibus cinxe- rit. 70
Iosephi prudentia & clemen- tia erga Iesum sicariorum principem. 41	Iosephum erga quantus a- mor patris. 76
Iosephi clementia in dimit- tendo Iesu & complicitibus immodica. 42	Iosephum erga Galilæorum amor. 76.77
Iosephi erga Semphoritas indulgentia. 42	Iosephi insomnium admira- bile. 77.78
Iosephus pro duobus trans- fugis ab rege aduersus Iu- sentit	

- sentit in retinendo To-
 parchatu Galilee. 79
 Iosephi quantus fuerit exer-
 citus aduersus Placidū. 80
 Iosephi prudentia solers in
 explorando ingenio ge-
 ruli epistola. 83.84
 Iosephi ad amulos epistola-
 ris responsio. 84
 Iosephi per epistolā respon-
 sio ex Ierapatis. 88
 Iosephi prouidentia sibi præ-
 cauētis ab insidiis inimi-
 corum. 90
 Iosephus Iacobum & Hie-
 remiam fidissimos præfi-
 cit explorandis viis. 90
 Iosephi militaris prudentia
 in dirigenda acie. 91
 Iosephi aduentus in Gaba-
 roth cuiusmodi fuit. 91;
 & 92
 Iosepho detinendo posita
 infidre. 93
 Iosephi vigil studium pro
 irātum tutela. 96
 Iosephus Ionathan coar-
 guit perfidie, reuincen-
 tibus literis. 96
 Iosephi innocentia & pro-
 bitas. 97
 Iosephi in gratiam faustæ
 acclamationes populi. 97
 Iosephi solertia in sedanda
 populi indignatione. 100
 Iosephus mittit Hierosoly-
 mam viroscntū, & cur. 101
 Iosephi prouidentia in ex-
 ploranda Tiberiensiu er-
 ga se fide. 104.105
 Iosephus maturè occurrit
 molitioni seditioforū. 106
 Iosephus deprehensio Iona-
 the dolo festinus repetit
 Tiberiadem. 107
 Iosepho cōficta crimina in-
 tenduntur. 108
 Iosephi extemporalis soler-
 tia in reuincendis aduer-
 sariis. 109
 Iosephus parū prouidus ad-
 uersum inimicos. 111
 Iosephi periculum per adue-
 tum Ioannis. 113.114
 Iosephus quā prudenter
 mortis periculū euaserit. 115
 Iosephus nauigio appulsus
 Taricheis, quid egerit ad-
 uersum hostes. 115
 Iosephus in Arbelis cogit
 coctum aduersus ho-
 stes. 117
 Iosephus testis prudenter
 consiliis hostium superbiā
 vt parat elidere. 120.121
 Iosephi dolus militaris in
 hostes. 123
 Iosephi clementiam atten-
 de erga infensissimos ho-
 stes. 124
 Iosephi animaduersio in mi-
 litem edicti præuariato-
 rem. 125
 Iosephus extorta per mili-
 tum impressionem Tibe-
 riensibus reddi iubet. 125
 Iose-

- Iosephum Sepphoritz à se uidentia & astus. 148
 recelluerunt ob fidem Ro Iosephus exercitum regis in
 manis præstitam. 129 fugam vertit. 149
 Iosephus euincit Iustum & Iosephi victoriam interpo-
 conuincit mendacij. 131 lauit casus fortuitus. 150
 Iosephus ante Hierosolymę Iosephus febrili ardore cor-
 obsidionem captiuus. 131 ripitur. 150
 Iosephi clementia erga Ti- Iosephi è militibus sex in-
 berientes. 132 tercederunt dolo Syllæ. 151
 Iosephi *ἀντιπρόσωπος* in euincen- Iosephus vestigiatim asse-
 do aduersario. 135 ctatur Sepphoritas. 153
 Iosephus *τὸ ἀλώσιμος* histo- Iosephus de Vespasiani ad-
 riam consecrauit impera- uentu in Galilæam & ge-
 toribus. 136 stis eius fufius in libris se-
 Iosephus in historia *ὁ ἀλ- ptem πρὸς τὸ ἀλώσιμος tra-*
λῆθης. 136. 137 didit. 153
 Iosephi transitio ad historiæ Iosephus Vespasiani iussu du-
 narrationem. 138 xit uxorem. 154
 Iosephi inclemens clemen- Iosephus uxori restituta pri-
 tia erga facinorosos. 138 stinæ libertati dat repudij
 Iosephi prudens prouiden- libellum. 154
 tia. 138 Iosephus alteram ducit ux-
 Iosephus Sepphoritarum vi rem. 154
 ctor & in eosdē Galilæo- Iosephus infimulatur pro-
 rum odium. 140 ditionis & perduelliona-
 Iosephi exemplo à præda re- tus. 154
 uocati Galilæi fugiūt. 142 Iosephus corporis sospitate
 Iosephi clementia in Tibe- & libris sacris nihil habuit
 riēses ingratos alioqui. 143 antiquius. 155
 Iosephi pro Tiberiensibus Iosephus ingressus templum
 prudens consilium. 144 190. exemit impendenti fa-
 Iosephus Vlysis exemplo to, fortuna priore illis p-
ἀποπροσάλλας. 145 missa. 156
 Iosephus victor primū, dein Iosephus è crucibus affixis
 aduersum equites in pla- Iudæis, tres petit sibi do-
 nicie pugnans cedit infe- nari. 156
 rior. 147 Iosephus cum Tito enauig-
 Iosephi aduersum hostes p- gat Romam. 157
 Iose-

- Iosepho inuident quidam benignitatem Vespasiani. 157
 Iosephus quorundam inuidiâ periculum incurrit vitæ. 157
 Iosephus non semel subducitur periculo vitæ clementiâ Vespasiani. 158
 Iosephus secundam ducit uxorem, quam & trium liberorum parentem dimisit. 158
 Iosephi duobus liberis præmortuis tertius Hyrcanus superstes vixit. 158
 Iosephus tertiam ducit uxorem colonam quidem Crætar, at gente Iudearum, qua duos extulit filios, Iustum & Symorænem, cognomento Agrippam. 158
 Iosephi prædium immune à tributis. 155
 Iudeorum trepidatio. 23
 Iudei Sabbati die cibum sumunt hora diei sexta. 106
 Iustus Pisti filius tertius sectæ
 Iusti ambitio perstringitur. 14
 princeps. 14
 Iusti ambitus compertus. 14
 Iustus aduersus Agrippam. 15
 Iustus ad demegoriam apertissimus. 16
 Iustus ob Græcicam eloquentiam aggressus historiam. 16
 Iustus primam historiarum le-
 Iustus suadet defectionē. 19
 gem, nempe veritatē prætergreditur. 16
 Iustus mirus impostor καὶ πλάγος. 16
 Iustus incendiarius. 16
 Iustus historicus aduersus Iosephum patriamque multa confinxit. 16
 Iusti arrogantiam, Iustus elidit Iosephus præsentia
 Iusti flagitia. 128
 opponit incendiarius morti per
 Iustus in Ianu destinatur. 128
 Vespasianus Tiberien. author defectionis. 129
 Iustus perduellionatus reus peragitur. 133
 Iusti ingratitude erga Agrippam. 133
 Iustus transfuga nec semel. 133
 Iusti ab epistolis erga regem ingratitude. 134
 Iusti impudens arrogantia coniuncta iustitiæ coarguitur. 134
 Iustus in sua historia euincitur mendacij. 135
 Iusti ad regem Agrippam transfugium & causa. 145
 Iusti execranda ambitio. 145
 Iustum & eius conciuēs cur oderint Galilæi. 146
 Iustus Iosephi tutor & custos cadit. 148
 Iustus ut incendiarius ad pœnam deposcitur. 152
 Iustus incendiarius & eius
 ē ij cum

cum fratre flagitia. 16

L Egati ex Hierosoly-
mis reduces quid
renūciarint. 116. 117

N Obilitas apud Iu-
daeos trahitur ē
gnati. sacerdotum co-
Neapolitana. pagina. 1
gio Tiberien- cursione re-
patuit. um prae-
46

P Hippus appositus.
coma vltus eximita.
periculo. 18

Philippus febri corripitur, &
cur. 19

Philippus Gamala Iudaeos
prudenter admonet. 23

Philippus licetis significat Mo-
dio successori Vari, quae
sibi contigissent. 67

Philippus cur & Romam mis-
sus, & inde redux ad re-
gem. 152

Pontificum ac pharisaorum
ob seditiosos trepidatio. 9

R Ouanisnon hodie
primum iniusta est
nota. veneficij &
incantationis 57

S Cythopolitae in Iudaeos
impij ac perfidi. 10. 11
Secta apud Iudaeos tres

quas experiri noluit Io-
sephus. 4

Semphoritarum periculum
ob idem foedus cum Ro-
manis. 12

Semphoritarum ingratitude
erga Iosephum. 40

Semphoritarum in Iosephum
ingratitude. 130

in vniuersam item pa-
triam. Ibidem

Semphoritarum erga Iose-
phum perfida ingrati-
tudo. 140

Semphoritarum depopulatio
per Galileos. 142

Semphoritarum occurrunt Ve-
nasiano. 152

Simoni Iosephi illustror elud-
tur ast. militari. 123

Syri & Scythopolitae aduer-
sus inquilin. Iudaeos in-
clementes. 10

Syrorum fauor erga Va-
rum. 20

Syllae ducis regij exercitus
militaris solertia. 148

Syllas capitur per tergiuer-
sationem militum Iose-
phi & insidias. 149

Syllas cedit loco timore pre-
trepidus. 151

T Aricheensium bene-
uolentia erga Io-
sephum. 37

Tiberiensium factio triplex. 13

Tiberienses in partes Agrip-
pae

- pæ transeunt. 59.60
Tiberiensium optimates accersiri iubet Iosephus. 25
Tiberiensium perfidia aduersus Iosephum. 103.104
Tiberiensium studium in cõmunienda vrbe. 119
Tiberiensium militum contumeliæ & ludibria in Iosephum. 122.123
Tiberienses primùm victores, vincuntur denique & supplicant Iosepho. 121
Tiberiensium altera & tertia supplicationes. 125
Tiberias & Sepphoris Romano nomini semper infensæ. 129
Tiberiadis geometrica dimensione situs qualis. 130
Tiberiensium præfracta obstinatio aduersum Romanos. 131
Tiberiadi pepercit Vespasianus Agrippæ precibus inclinatus. 132
Tiberiensium mutua seditio quantam eadem ciuiũ pepererit, attende. 132
Tiberiensium perfidia erga Iosephum, ob quam in periculum venere. 142.143
Titī liberalitas erga Iosephum. 155
Titī studium pro tuendo Iosepho. 155
Titī erga Iosephum liberalitas. 156
Tyriorum cõtumeliæ in regẽ prẽsente Vespasiano. 151
- V
- V**ari malitia aduersus Philippum. 19
Varus Soëmi Tetrarche nepos insolescit. 20
Vari improbitas in nuncios Philippi. 20
Vari odium in Iudæos. 21
Varus ingenio dolofo. 22
Vespasiani æquitas in vtroque. 152
Vespasiani in Iosephum hospitalis benignitas. 157
Vespasianus, Titus & Domitianus in Iosephum benigni. 159
Vigesimali libri καὶ τῆς ἀρχαιολογικῆς clausula, quare libellus hic appendix dici potest præcedentis totius operis. 160

INDICIS FINIS.

ERRATA SIC

corrigo.

Pagina 5. linea 3. extenuato, dele colum,
idem locis aliis aliquot.

Pagina 57. linea 6. post habere, adde, me.

Pag. 64. lin. 2. pro iustitia, lege, iustitiam.

Pag. 68. li. 6. pro falso, lege, falsò.

Pag. 138. li. 14. pro mi, lege, mihi.

Pag. 147. li. 7. dele, ciuitate.

Pag. 150. li. 1. pro leuus, lege, læuus.

Eadem pag. li. 17. dele, ipso erant.

Pag. 156. li. 15. lege, delinuntur.

PRIVILEGE:

L est permis à Michel Fezandat, Imprimeur & libraire, faire imprimer & exposer en vête, ce present liure, traduit nouuellement de Grec en Latin, intitulé FLAVII IOSEPHI VITA, Godefrido Tilmanno, Cartusiæ Parisiensis Monacho interprete. Et deffen- ce à tous aultres de n'en imprimer ne exposer en vente aultres, sinon de ceulx qui seront imprimez par ledict Fezandat, iusques à deux ans, sur peine de confiscation desdictz liures, & d'amende arbitraire. Faict le xxvii. d'Apuril. 1548.

• Signé P. Segulier.

Gen. מב ונסדמו הנה נדדש

Psal. 74 ויזכר ימי קדש

Sanguis eius super nos et super filios nostros. Matth. 27.

Λεθήσεται ἅψ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τῷ Θεῷ, καὶ δοθήσεται ἔθνη ποιῶντι τὰς καρπὸς αὐτῶν.
vaculum à Christo redditum Iudæis. Matth. 21.4

Flauij Iosephi

VITA, GODEFRI-

do Tilmanno Cartusiæ Parisien-
sis monacho, Interprete.

I H I S A-
nè genus ob-
tigit haud-
quaquã ob-
scurum nec
ignobile, quip-
pe quod ex
antiqua illa
sacerdotum

propagine profectum est. Vt enim apud
vnamquaq; gentem vnum aliquod præ-
textitur insigne ceu princeps origo nobili-
tatis: itidem apud nos congener & affi-
nis cognatio è sacerdotio ascita, illustre est
argumentum claritudinis ac splendoris ge-
neris. Adde, quod non è qualicumq; &
a prole-

Bibliotheca-
ris ex col-
latione du-
cta.

De his E-
phemer-
nis sacer-
dot. 1. Pa-
ralip. 24

Asamo-
nēi defie-
runt re-
gnare
post an-
nos. 126.
in Anti-
gono.

Ιεζδς,
balbus.

proletaria sacerdotum serie mihi ducitur
genus: sed è primaria ephemeride qua-
tuor & viginti, etiā si hoc in ordine haud
mediocre discrimen comperiat. Iam
quod ad maternum genus attinet, ipse ab
stirpe regia prodiui. Asamonai enim li-
beri (è quorum prognata est sanguine ma-
ter) cum summo pontificatu, tum regia
maiestate in gentem nostrā persuncti sunt
nec parum diu. Atqui horū recensio iux-
ta successionis seriem se mihi offert expli-
candam. Proāuus mihi fuit Simon cogno-
mento Psellus. Hic natus est, quo tempo-
re pontificatum obiuit Simonis pontificis
filius, qui & pontificū primus nomen sor-
titus est Hyrcani. Proinde Simoni, qui et
Psellus, liberi fuere nouem, quorum vnus
fuit Matthias cognomēto Ephlius. Hic Io-
nathæ pontificis filiā duxit vxorem, è qua
suscepit filium Mathiam Kyrtum co-
gnomento, anno principatus Hyrcani pri-
mo. Huic nascitur Iosephus anno Ale-
xandra

*scandra reginae nono. Iosepho itidem gigni-
 tur Matthias, anno Archelai regis deci-
 mo. Matthiae huic ipse Ioseph^o sum natus
 anno imperij Caij Caesaris primo. Mihi* Anno Caij primo
natus Iosephus.
*porro tres sunt liberi. In his, qui etate est
 prouectior Hircanus, anno principatus
 Vespasiani Caesaris quarto natus est, at
 Iustus septimo, nono autem Agrippas. Sa-
 nè hanc nostri generis succedaneã seriem
 uti sum internactus in publica acta rela-
 tam, bona fide in medium depromo, his
 interim dicto vale qui adnituntur in nos
 adornare calũniam. Pater proinde meus
 Matthias non ob solam amplitudinem ge-
 neris euaserat celeberrimus, quin multò
 plenius commendabatur vnius iustitiæ
 nomine, inq; ore versabatur omnium qui
 ciuitatem Hierusalem incolebant, totius
 gentis nostræ amplissimam. Ego autẽ qui
 vnà erudiebar cũ Matthia fratre mihi
 utroque ex parente germano, ad magna
 quotidie incrementa disciplinæ & erudi-
 a ij tionis*

tionis promouebã, sic vt crederer. plerisq;
 meæ ætatis antecellere dote viuacioris me-
 moriæ neq; non acumine intellectus. Puer
 siquidem adhuc quum essem, annos nimi-
 rum natus circiter quatuor & decẽ, quòd
 tum immodico flagrarẽ desiderio literarũ,
 laudem palmariam reportabam ab omni
 prorsus corona cùm pontificum quotidie
 ex more congregientiũ, tum procerum in-
 clytæ ciuitatis, perinde ac si nosse ex me
 cuperent, nunquid ipse per ætatulã abso-
 lutiùs apprehendissem de legitimis ritibus
 gentis nostræ. Annũ rursus sextũ ac de-
 cimum proximè attigeram, & ecce impo-
 tens quadam cupiditas animo incescit re
 ipsa experiundi eas quæ apud nos habentur
 celeberrimæ, sectas. Tres autem hæ
 sunt: Prima quidẽ Phariseorũ est, Sad-
 duceorũ altera, tertia verò Esenorum, si-
 cuti plerisque in locis cõmeminimus. Ha-
 rum enim factò periculo, arbitrabar eam
 me selecturũ quæ esset longè optima, vbi

De his. c.
 7. li. 2. $\pi\alpha$
 $\epsilon\iota\ \tau\acute{\iota}\varsigma\ \acute{\alpha}\lambda\acute{\omega}$
 $\sigma\iota\omega\varsigma$, qui-
 bus addit
 quartã, c.
 2. li. 18. $\pi\alpha$
 $\epsilon\iota\ \acute{\alpha}\rho\chi\alpha\iota\omicron$
 $\lambda\omicron\gamma\iota\alpha\varsigma$.
 ite cap. 8.
 li. 13.

expe-

experientia doctrice, omnes cōdidicissem. Corpore igitur aliquantum temporis extenuato, seueriore disciplina nec modicis attrito laboribus, quum treis hasce sectas percurrissem, ne sic quidem abij eiusmodi vitæ rudimento contentus. Nam audito vnum esse aliquem nomine Banum, qui BAYOV.
per solitudinem transmittens vitam veste quidem arborum libris vtrumq; detexta vteretur, alimoniam autē sumeret quā sua sponte proferebat humus, noctu verò atq; interdum corpus subinde perlueret frigida ad sui expiationem: hunc unum dignum duxi, quem mihi proponerem imitandum. Apud hunc equidem annos treis conuersatus deniq; & exatiatus audita te talismodi vitæ, in ciuitatem velut postliminio me recepi. Annum rursus agens nonum ac decimum, animo destinaui fixius vitam instituere & consectari hæresin Pharisaorum illi paulò minus distimilem, quæ Græcis Stoica dicitur. Exacto

a iij tandem

Φῆλιξ, Fe
lix.

Attende
Iosephi
pietatem

tandem anno ætatis sexto ac vigesimo Ro-
mam ut ascenderem, contigit ob causam
mihi proximè dicendam: Felix quo tem-
pore procurabat Iudæam, sacerdotes quos-
dam mihi familiari necessitudine deuin-
ctos, honestos sanè ac probos, ob fortuitam
& leuem admodum causam adstrictos
vinculis misit Romam rationem factorum
reposituros Cæsari, quibus ego ex animo
cupiens viam aliquam nancisci parandæ
saluti opportunam, idq; eò maximè, quòd
intelligerem eos malis licèt atrocioribus af-
fectos, neutiquam obliuisci diuini cultus,
quum interim vitam tolerarent qualicun-
q; ficuum ac nucum alimonia, Romam
tandem perueni, per maris inclementiam
non semel periclitatus. Nostra enim naui
in medium demersa Adriatici maris fi-
num, quum essemus numero penè sexcen-
ti, nocte tota natando prorepsumus. Tan-
dem sub diluculum per Dei prouidentia,
conspècto è Cyrene nauigio, præ alijs fe-
stine

stinè adnauigantes ego & nonnulli ad o-
 ctogenarium numerum vniuersi, in navi-
 gium admissi sumus. Ita demum seruatus
 in Dicæarchiam vsque (quam Puteolos Strabo
 Itali vocant) in amicitiam incidi Ality- lib. i. αλιτύρα
 ri . Erat autem is histrionicae artis profes-
 sor, & hoc nomine quàm maximè gratio-
 sus Neroni: Iudæus verò erat genere. Hoc
 veluti parario, in familiare colloquium ve-
 ni Pompeiæ Cæsaris vxori. Omnium pri-
 mùm prospicio, vt is quàm ocysimè apud
 eam patronus existeret pro soluendis sa-
 cerdotibus. Non hoc modò beneficium sum
 consecutus à Pompeiæ, sed & amplis mu-
 neribus cohonestatus, reuertebam domum:
 & ecce comperio aliquantò priùs quorū-
 dam studia eò contendisse, vt Reipublicæ Iudæorū defectio sub Feli-
 ce.
 statū nouarent: nec paucos deprehēdi, qui
 plus æquo sapientes, suaderent à Roma-
 no imperio defectionem . Conatus igitur
 meus omnis in hoc fuit, seditiosos in officio
 vt continerem: vt quæ resipiscerent suade-
 a iij bam,

bam, posito ob oculos discrimine, aduersum quos essent bella obituri, nimirum aduersus Romanos, quibus non militaris rei solum peritia inferiores, sed & rerum omnium dextima sorte longissimè essent dispersares. Admonebam, ne temerè, neu sua ipsorū desipientia vniuersæ patriæ, generi suo, imò sibiipsis extremum malorum accerferent discrimen. Hac sanè in medium depromebam, instabamque efflictim & supplex, illos vt auocarem à temerè cæptis, quippe qui exitum istius belli prænossem nobis fore multò infælicissimum. At ne sic quidem persuasi, eò enim vsque desipientium furor peruaferat. Veritus porrò ne identidem hac inculcans, in suspensionem & odium deuenirem, quasi qui eadem sentirem cum hostibus, atque ita demum ab ijs comprehensus periclitarer de vita, occupata prius Antonia (quæ arx erat siue propugnaculum) subduxi illic me in adyta templi. A cæde autem
Manæ-

*Manaëmi ac principum eius turma quæ
latrocinia impunè exercuerat, è templi a-
dytis clàm erépens, vnà sum familiariter
congressus, ac vixi in cætu pontificum ac
primorū Pharisaica sectæ. Nec iam me-
diocris nos occuparat timor, vt qui popu-
lum quidem videremus iam armis accin-
ctum, ipsi contrà quid agendum nobis fo-
ret, prorsum ambigeremus, vt qui impa-
res essemus reuocandis ad officium sedi-
tiosis. Nobis enim proposito vitæ periculo,
verbis quidem ténus illorum sententijs an-
nuebamur, consilium alioqui consereba-
mus, cum ijsdem vt maneremus, hostes ve-
rò sineremus quolibet illinc abire, spe ad-
ducti, Gessium non multis pòst diebus gra-
ui cum militum robore ascensurū ad nos,
finemq; impositurum isti motoria seditio-
ni. Is quum aduenisset, conserta cum no-
stris manu, ex illius exercitu cadentibus
plurimis, victus abscessit. Et hac vnus
Gessij ruina cladem extremam & cala-*

*Iudee in-
uecta cla-
des ex v.
ni° Gessij
ruina.*

mitatem inuexit in vniuersam gentem nostram. Qui enim erant iusto appetentiores belli, hac vna victoria plus nimio insolescebant: eoq; Romanis semel victis, accedente vna aliqua simili occasione, sperabamus perpetuò nos victores fore. Qui verò ciuitates incolebāt Syriæ finitimas, eos qui apud se degerent, Iudæos cum vxoribus ac liberis comprehensos, ad internecionem ceciderunt, quum ne vnā quidem causam mortis prætexere possent. Neque enim quidquam animo eatenus conceperant, quod confine esset conciendæ aduersus Romanos defectioni, neu aduersum Syros illos quidlibet hostile præcogitarāt, aut insidiosum. Secundū hæc, Scythopolitæ ab omni pietate maximè abhorrentes, aduersum Iudæos se gesserunt præter legum omnium æquitatem. Iudæi enim cedentes hostium iræ, ad Iudæos qui Scythopoli degebant, quum peruenissent: Scythopolitæ Iudæos vrbis inquilinos adigebant, vi

arma

Lib. 2. de
captiuit.
cap. 19.

*arma ut sumerent aduersum aduenas cō-
tribules, quod nobis planè nefarium est.
Cumque illi manus conseruissent, aduer-
sus aduenas obtinuerūt: quibus victis, Scy-
thopolitæ obliti suæ fidei, & aduersus in-
quilinos atque auxiliares Iudæos conuer-
si, eos ad vnum inclementer peremerunt,
quorum alioqui multa erant hominū my-
riades. Nec dissimilia perpeSSI sunt, qui
Damascum inhabitabant, Iudæi. Cæterū
hac de re accuratiūs ac luculentiūs nobis
dictum est in libris de bello Iudaico. Nūc
autem velut ex diuerticulo eorum com-
memini, hoc animo, ut intelligat Le-
ctor Iudæos illos nullum aduersus Roma-
nos molitos esse bellum, sed necessitate po-
tiūs eò vocati sunt. Gessio itaque deuicto
(ceū nobis dictum iam est) Hierosolymi-
tarum procures contemplati sicarios sedi-
tiosis permistos vsos esse armis latiore suc-
cessu, veriti insuper ydem, ne nullis armo-
rum subsidijs fulti, sub hostilem deuolue-
rentur*

Cap. 25. l.
2. Captiu.

rentur, manum, id quod postea cōtigit. audientes præterea Galilæam nondum omnem cessisse Romanorum armis, quando bona eius pars eatenus feriretur, & à belli tumultu interquiesceret: me eò destinant, duosque alios, & eosdem sacerdotes, honestate iuxta ac probitate apprimè spectabiles, Ioazarum & Iudam, nostra ut persuasione quique facinorosissimi arma ponerent: doceremus insuper, quantum foret melius arma iis asservari, qui ea in gente haberentur ad nauandam suam operam maximè strenui. Decretum siquidem erat, ut hi quidem nullo non tempore arma haberent velut ad manum parata aduersus euentum omnem fortuitum, utque ad extremum persisterent in loco quique suo, exploraturi quid operis Romani molirentur. Acceptis igitur hisce mandatis, perueni ego in Galilæam. Et quidem Semphoritas comperi pro tuenda patria magno in agone constitutos, quod
eam

eam Galilei addixissent publicæ rapinæ
 ob contractam cum Romanis amicitiam,
 quòdque dextras porrexissent sequestri fi-
 de Senio Gallo Syria præfidi. Et quidem Senio
Γαλλο
 in horum gratiam persuasa Galilæorum
 multitudine, metum omnem discussi, con-
 cesso illis mittendi commeatu quoties lubé-
 ret transmittere quiduis ad suos qui in ci-
 uitate Doris erāt Gessio dari obsides. Do Γωρια
 ra enim, ciuitas Phœnices est. Tiberienses
 proinde comperi prius aliquantò ad ar-
 ma prouolasse huiusmodi causa excitos.
 Ea in ciuitate tres erant motorie factio-
 nes. Vna quidem viris constabat graui-
 bus & honestis, quorum princeps Iulius
 Capellus. Hic sanè & qui secundū hunc
 omnes Herodes Miari, Herodes itē Ga-
 mali, & Compsus Compsi filius. Crispus
 enim eius frater, administrata prius regis
 magni prouincia, tum trās Iordanē in suo
 morabatur peculio. Illo igitur tēpore hi oēs
 prædicti, coacto ad vnum concilio decer-
 nebant

nebant immanendum esse fidei cum rege ac Romanis inita. Atqui Pistus quum à filio suo Iusto aduenisset, dogmati huic neutiquàm assensus est. Erat is genere quodantenus illustris & conspicuus. Ceterum, altera factio ex ignobilibus maximè viris conflata, statuebat rem oportere decerni bello. Iustus porrò Pisti fili⁹, qui & tertie sectæ princeps, quòd ad bellum attineret, simulabat se in tranquillo vitæ statu velle conquiescere: immodica alioqui cupiditate flagrabat nouandæ Reipublicæ, per huiusmodi vicariam rerum nouationem ratus indepturum esse se principatum. Is igitur quum intermedius profiluisset, pro virili adnitebatur instruere plebem, quoniam Tiberias perpetuò ad Galilææ pertinuisset ditionem, primatum verò accepisset regnante Tetrarcha Herode eius cōditore, quum is decreto sanxisset, vt sub Tiberiensium ditionē veniret ciuitas Sephoritarum, excusso à se primatu Galilææ.

lææ. At ne regnante quidem Rege Agrippa Iunioris patre præsedisse Sepphoritas prædicabat, perseverasse autem adusque aduentum Felicis Iudææ præsidis. Nunc tandem adstruebant se priorem assequutos esse primatum, quippe qui gratuito Neronis dono addicti essent Iuniori Agrippæ. Iam tum Sepphoritarum civitatem sumpsisse principatū Galilææ, quo tempore subiecit se Romanis. Argumento esse, quòd apud eos essent ædes diuersoria mensæ regalis, simul & annui frugū prouent⁹. Hac insuper & alia pleraque quum adiecisset aduersus Agrippam regem, hisque verbis ad defectionem exciuiset populum, addebat tempestiuū iam esse & opportunum, arma ut sumerent, Galileos certò habituri sibi auxiliares. Ad hoc, nihil inuitis sed spontaneis esse imperaturos ob odium aduersus Sepphoritas cōceptum, quòd hi in fide semel data Romanis perpetim durarent, eoque ad expetendam

dam de ipsis ultionem ingenti cum exercitu debere eos conuerti ad arma. His ille exhortationibus pellexit populum. Erat enim plebi sermonis lenocinio demulcendæ apprimè idoneus, eosque qui ex aduerso meliora inferrent, quibusdam veluti præstigijs ac veteratoria impostura verborum eludebat faciliè & euincebat. Etenim nequitiam rudis erat eruditionis græcanicæ, qua vna nitens, aggressus est hisce de rebus perscribere historiam, sic tamen vt illo suo opere veritatē sit prætergressus rerū gestarum. Atqui de eiusmodi quidem viro, quàm improbandæ fuerit ac flagitiosæ vitæ, vtque cum iuniore fratre author fuerit euertendæ Reipublicæ, in istius opusculi progressu liquido explicabimus. Iustus igitur ciuibus tum persuasis, arma vt sumerent, (quum interim non paucos ab armis resiliētes eò adegisset vi,) hisce stipatus ac profectus, Gadarenorum & Hippenorum vicos incendio tradidit, qui vtrique

Iustus hī
storiā scri
psit Græ
cè.

Iustus nō
iustus.

que collimitanei erant & confines Tiberiadi, terraëque Scythopolitarum adiacebant. Tiberias etenim horum intermedia erat. Quæ verò Gischalorum ciuitatem occuparant incommoda, talis modi erant: Ioannes Leui filius, nescio quos ciuium conspiciat^o eò inolescere quòd à Romanis descuissent, operam nauauit strenuam, illos in suscepta semel fide aduersus Romanos vt persisterent: eamque vt perpetuò tuerentur, orabat. Veruntamen non obtinuit, etiamsi id ab eis præcupide contendisset. Quæ enim circum regionem gentes habitabant, nimirum Gadareni, Gabaraganaei & Tyrj frequenti coacto exercitu, & in Gischala vrbem facta impressione, toto robore occupant ciuitatem, eaque incensa, & ad extremam cladem suffossa ac solo adæquata, domum se receperunt. Ioānes porro hac vna re maximopere exasperatus, stipatores suos ad vnum armis communit. Is quum nationes iam mihi di-

Et as collatis signis collisisset, & Gischala
 urbem exadificasset priore multò præstan-
 tiorem, ad extremum mænibus tantò red-
 didit munitiorem. Gamala item propu-
 gnaculum fixius adhærescebat fidei pro-
 missæ Romanis, hanc ob causam: Philippus
 Ioacimi filius, provinciae autem Agrippæ re-
 gis præfectus, quum ex regia quæ Hiero-
 solymis erat expugnata & coequata so-
 lo, præter omnium opinionem servatus præ-
 cipiti fugæ suæ salutis cōsulisset, in alterum
 est relapsus vitæ discrimen, adeò ut Ma-
 naemi iussu & eius sicariorum tantum
 non peremptus sit. Id ne fieret, intercesse-
 runt quidam Philippo Babylonij conge-
 neres, qui & Hierosolymis facinus eius-
 modi ne sicarij admitterent, vetuerāt. Phi-
 lippus itaque apud hos dies quatuor quum
 permanisset, quinto die apposititia coma
 usus ne internosci posset, fugæ sibi quasi-
 vit salutem. Quumque ad unum aliquod
 peruenisset oppidorum suæ procuratori
 permis-

Περὶ τῆς
 πόλεως.

permissorum secus fines propugnaculi Gamale, mittit ad quosdam quos promouerat, ad se ut venirent. Proinde Philippum et alia reputantem secum quominus pro eius usu caderent prosperè omnia, remorabatur numen. Neque enim factò hoc, interquieuisset prorsus, sibi ve à flagitijs temperasset. Febri inopina correptus, epistolas scribit reddendas quidem Agrippæ liberis ac Berenicæ, dat autem vnicuiquam libertorum perferendas ad Varum. Erat vero hic Varus tum temporis regni totius moderator, quippe qui regis liberos instituisset. Reguli enim adusque Berytū puenerant Gessio occursuri honoris causa. Varus igitur acceptis à Philippo literis, audiensque subtractum vitæ discrimini, ac seruatum, in quo id tulit animo, rat⁹ deinceps videri se incommodum, nec iam fore utilem regibus, si aduenisset Philippus. Deducto igitur in mediam turbam epistolarum gerulo, obiecto que crimine falsi, dixit menti-

b ij ri eum:

- riri eum*: quandoquidem renuntiatum esset Philippum Hierosolymis interceptum morte cum Iudæis pugnantes aduersus Romanos. Liberto non redeunte, Philippus causæ nescius, alterum cum epistolis amandat, renuntiaturum quid priori nuntio obtigisset cunctanti, nec maturanti reditum. Varus quoque hunc calumniatus quum aduenisset, sustulit. Etenim favore Syrorum Cesaria habitantium subnixus, affirmabatur elatiore esse animo, et insolere. Dicebant quippe à Romanis quidem occidi debere Agrippam ob Iudæorum peccata, Varum autem sumere debere in Iudæos Agrippæ principatum, ut qui è regum stemmate prodisset. Varus enim citra controuersiam, à genere regum descenderat, nepos quum esset Soëmi, eius qui circa Libanum Tetrarchiam obtinuerat. Hanc igitur ob causam supercilioso fastu turgescens Varus, epistolas quidem clam penes se retinebat, modis omnibus adnitens

ne rex

ne rex in earum lectionem incideret: eoque
exit⁹ viarū omnes observabat, ut ne quis
p̄rfuga regi renūtiaret, quæ essent facta.
Sanè & hic obsequi cupiens plenius Sy-
ris illis Casariæ inquilinis, permultos Iu-
dæorum multabat morte. Consilium pro-
inde iniuit cum Thraconitis, qui Bata-
næam incolebant, ut resumptis armis ino-
pina impressione adoriretur Babylonios
Iudæos Ecbatanis commorantes, Hanc
enim appellationem retinent. Accitis igitur
ad se Iudæis duodecim, qui omnium pro-
batissimi habebantur Casariæ commoran-
tium, imperavit: ut quum pertigissent Ec-
batana, suis contribulibus illius oppidi in-
colis dicerent: Quia Varus audiuit qui-
dem vos nescio quid moliri seditionis ad-
uersus regem, ne sic tamen fidem commo-
dauit isti delationi, misit alioqui nos, vobis
ut persuadeamus ponere arma. Hoc enim
ipsum futurum esse insigne argumentum,
iusta ratione Varum noluisse fidem ha-

bere his qui vos detulerant. Iubebat prætereà, vt è suo cœtu viros primi nominis mitterent numero septuaginta, qui de intentato sibi crimine responderent, seq; expurgarent. Hi igitur duodecim, quum ad suos peruenissent contribules qui habitabant Ecbatanis, eosque deprehendissent, ne vllam quidem animo concepisse eiusmodi falso impactam conspirationem, persuaferunt denique vt mitterent septuaginta. Hos proinde illi à se amandarunt, mali nullius suspicaces, cuiusmodi istis erat euēturum. Septuaginta porro cū legatis duodecim descendentibus Cesariam ecce illis obuius vt perrexit Varus regio stipat^o comitatu: iniecta in eos manu cum legatis et illos internecione perdidit, tumque moliebatur & adornabat profectiōem aduersum eos qui Ecbatanis erant, Iudæos. Vn^o autem aliquis è septuaginta subtractus neci comitum, vt ad eos peruenit, renuntiavit, quo in periculo versarentur. Illi

mox

mox armis arreptis cum vxoribus vnà ac liberis in Gamala, munitum ac tutelare præsidium, secesserunt, vicis per hæc relictis, in quibus alioqui possiderent luculentam ac præfertilem bonorum copiam, pecorum insuper innumeram multitudinem. Hæc Philippus simul atq; audiuit, in Gamala quoque præsidium venit. Is primum vt aduenit, voce exerta multitudo conuenarum Iudæorum inclamabant obsecrantes, principatũ vt arriperet, & conferreret pugnam aduersus Varum, Syrosque Cæsariæ incolas. Horum enim relatu acceperat Philippus regem in fata concessisse: is verò expromptos eorum & alacres impetus ad defectionem, reprimebat, memoriam illis refricans erga eos regie munificentiae ac beneficiorum, parte altera ob oculos illis ponens quanta esset Romani vis imperij. nihil insuper reportaturos astringebat, quod sibi esset vsui futurum aut conducibile, arrepto aduersus hos bello.

b iiij Deni-

Εκποτ μὲν
νόδιον.

Denique persuasit. Rex porro quum audisset Varum statim die quotquot essent Iudeorum myriades in Cesaria cum uxoribus ac liberis adduxisse neci, accersitum ad se Ecum monodium misit, Varo ut daretur successor, quemadmodum alio loco indicauimus. Philippus autem Gamala praesidium regionemque finitimam, in fide ut erga Romanos perseueraret, retinebat. Ego proinde simulac pertigi Galilaam, et hac condidici eorum relatu qui renuntiarent, decreui hisce de rebus scribere Senaui Hierosolymitano, rogaturus quid me iuberent facere. Adhortati autem sunt me, fixius ut haererem in officio, omnemque opperirer euentum, collegas autem, si quidem voluissent, retinerem, qui mecum exactius prouidentiam obirent administrandae Galilae: collegae vero mei quum se vidissent opibus suffarcinatos et prouentu decimarum, quas, ut sacerdotes, sibi debitas accipiebant, diem condixerunt quo se in propriam

*priam vterque terram reciperet. Ego autē
vtrunque adhortatus nequò illinc facesse
rent, tantisper dum Republicæ negocia
tranquilla in statione collocassemus, &
pristinæ tranquillitati restituissemus, mo-
rem gesserunt. Illis igitur persuasis, à ciui-
tate Sepphoritarum cum ipsis sum profe-
ctus in oppidum quoddam nomine Berh- Βηρμαῖς.
maus, stadijs quatuor disparatum à Tibe-
riade. Isdem illinc amandatis ad Senatū
Tiberiensem ac primates populi, eos ad
me vt venirent, inuitabam. Quumq; ad-
uenissent cum Iusto, dicebam decreto Rei-
publicæ Hierosolymitanæ ad eos missum
esse me cum collegis, legatione vt fungerer,
vtq; persuaderem à fundamentis demo-
liri oportere domum quam Herodes Te-
trarcha exedificarat, quòd multiformes
haberet animalium figuras, cuiusmodi fa-
cere præscripto legum. nostrarum interdi-
citur. Obsecrabam, id vt sinerent nos q̃
citissimè exequi. Capellæ & procerum ci-
uitatis*

uitatis comites, & si aliquādiu reclama-
rent neutiquam id concedentes, nostra ta-
men persuasione adacti, in nostram tandē
venere sententiam. Iesus dein Aphia fili⁹
quem diximus principem fuisse illius se-
ditionis promotæ à nautis & id genus vi-
ris deploratis, assumptis quibusdam Ga-
lilæis, aulā in primis illā regalē incendio
tradidit, ratus ea incensa, se thesauro opū
illic congestarum locupletatum iri, q̄ spe-
ctasset quædam laquearia regie domus
fusilis auri conuestita bracteolis. Et quidē
præter nostram sententiam, non pauca di-
ripuerant Herodiana regie incendiarij.
Nos enim habito cum Capello ac proce-
ribus Tiberiensium colloquio familiari, ex
oppido Bethmaensium secessimus in supe-
riorem Galilæam. Iesu autem illius conse-
ctatores occidione peremerunt quotquot
ex Gentilibus incolebant regiam, quique
ante eum conflictum, hostile in se odiū ex-
ercuerant. His ego auditis, haud medio-
criter

crater exacerbatum animo sum. Quumq;
Tiberiada descendissem, sedulo caui ne-
quid deperiret regiae suppellectilis, aut eorū
quacunque exposita essent diripientiū ma-
nibus. In his porro erant candelabra Co-
rinthiaco aere cōfecta, mēsa insuper his ex-
cipiēdis adornata q̄ regi essent amicitia cō-
iunctissimi, sed & argenti nondum conse-
cti pondus haud exiguum. Quaecunq; tan-
dem accipiebant, regi vt asseruaretur, sen-
tentiam tuli. Accersitis igitur ad me decē
Tiberiensis concilij proceribus vnā cū Ca-
pello. Antylli filio, vasa ipsa tradidi custo-
dienda, nec vlli alij praterquā mihī red-
denda. Illinc in vestigio vnā cum collegis
me recepi in Gischala ad Ioannem, cupiēs
nosse quid agitare animo. Ex eo cum ho-
mine congressu, mox agnouī virum nouan-
da Reipublicae iusto esse appetentio-
rem, et ad arripiendum populi principatum am-
bitiosius aspirātem. Magnopere enim obse-
crabat sibi p̄ me vt liceret exportare quic-
quid

quid commeatus frumentitij esset in oppidis superioris Galilææ conditum sepositumve Caesaris nomine. Se enim hac insumere velle prædicabat in patriæ instauratione pariter & sarta tecta murorum. Intellecta huius molitione, quidve facturum se destinasset, ego planè præsentens, haudquaquam sum astipulatus isti veteratoriae postulationi. Decernebam enim eam frumentationem aut Romanis asseruari debere, aut certè mihi ipsi, quippe cui eiusmodi rerum quæ illic comperirentur, authoritas esset concredita, decreto Reipublicæ Hierosolymitanae. His igitur à me neutiquam impetratis, alia secū inita ratione, ad collegas vertitur. Illi proinde ut erant futurorum euentuum maximè improvidi, ita & ad quiduis vndelibet corradendū propensissimi. Eos largitione pecuniarum corruptos sic inescavit, ut illorū calculis sibi frumentum omne addiceretur, quod in prouincia ipsius esset reconditum. Ego qui solum

me

me vinci viderem à duob⁹, malui rem præterire silentio. Nec hac contentus Ioannes improba vafricie, nisi & alteram inueheret æquè improbandam. Asseuerabat enim Iudæos Cæsariæ Philippi incolas, præcepto Vari subseruientis regi, regiamque potestatem administrantis conclusos ad se per internuntium misisse obsecrantes, quoniam quidem nulla illis suppeteret facultas olei defecari, quo vti possent: ipse sua vniuersus providentia suppeditaret puri olei copiam, ne per necessitatem gentili oleo vsi, legitimos patriæ ritus præuaricari cogerentur. Hæc proinde Ioānes dicebat haud obscure æstro stimulatus sordidi ac turpis lucri, non item zelo accensus exercendæ in suos pietatis. Quis enim? quum is nosset apud illos quidem Cæsarienses sextarios duos distrahi drachma vna: in vrbe autē Gischalis octoginta sextarios drachmis quatuor diuendi? Omne igitur oleum (quâ tacunque illic esset olei copia) iussit efferri, accepta

vixi, vt nulla vnquam per me mulier vlli
 probro aut infamiae patuerit. Quae rursus
 offerebantur dono omnia, quasi nullius rei
 indigus contempsi. At ne decimas quidem
 ab afferentibus recipiebam, quae alioqui
 debebatur mihi vt sacerdoti. Deuictis ve-
 rò Syris qui ciuitates incolebant collimita-
 neas Galilaeae, portionem quidem accipie-
 bam manubiarum, quas nihil diffiteor mi-
 fisse me congeneribus & cognatis. Et qui-
 dem Sepphoritas bis quum toto robore ver-
 tisset in fugam, Tiberienses autem qua-
 ter, semel verò Gadarenfes, Ioannem insu-
 per, qui me non semel ex insidijs appetue-
 rat, tantum est, captiuum sub manum mi-
 si meam. at ne de eo aut vllis praedictarum
 gentium expetiui ultionem, ceu indicabit
 libelli progressus. Vel hac gratia puto Deū
 (non enim eum vnquam latuere, qui in o-
 peribus suis decorum honestatemq; conser-
 uant) puto, inquam, eripuisse me ex illorū
 manibus, ac tueri voluisse, & ē periculis
 subdu-

Attende
 mansue-
 tudinem
 Iosephi.

Eto in primis cauens, ne cum Romanis bel-
 lum capefferent, neu cum finitimis. Equidē
 vel in primis sedulò cōtendebam, vt Gali-
 laea omnis tranquilla in pace sederet, eos
 verò qui Galilaeis essent praefecti, circiter ^{τὴν αἰ τὴν}
 septuaginta omnes, cupientior tuenda in- ^{λα.}
 uicem amicitiae, velut pignora quaedam er-
 ga me fidei quò retinerem, & amicos red-
 didi, et mei itineris constitui comites. Quin
 & si causas aliquot accepissem meo decer-
 nendas iudicio ex illorum suffragiis fere-
 bam sententiam, in hoc adnitens, nequa
 incontinenti auiditate illectus, à renore iu-
 sti iudicij deflecterem: imò pronuntiatur⁹
 studebam purus vt viuerem ac liber qua-
 stus omnis sordidi. Et hac ipse quidem age-
 bam vixdum trigennis, qua quidem etate
 vt quis sibi temperet ab omni prorsus exle-
 ge & obscæna venere, difficile admodum
 sit, vt idem fugiat omnem inuidiae calum-
 niam, idque praesertim quum agerem pro
 potestate nec mediocri, sic cōtinens pudoris
 vixi,

vixi, vt nulla vnquam per me mulier vlli
 probro aut infamiae patuerit. Quae rursus
 offerebantur dono omnia, quasi nullius rei
 indigus contempsisti. At ne decimas quidem
 ab afferentibus recipiebam, quae alioqui
 debebatur mihi vt sacerdoti. Deuictis ve-
 rò Syris qui ciuitates incolebant collimitae-
 neas Galilaeae, portionem quidem accipie-
 bam manubiarum, quas nihil diffiteor mi-
 sisse me congeneribus & cognatis. Et qui-
 dem Sepphoritas bis quum toto robore ver-
 tisset in fugam, Tiberienses autem qua-
 ter, semel verò Gadarenfes, Ioannem insu-
 per, qui me non semel ex insidijs appetue-
 rat, tantum est, captiuum sub manum mi-
 si meam. at ne de eo aut vllis praedictarum
 gentium expetiui ultionem, ceu indicabit
 libelli progressus. Vel hac gratia puto Deū
 (non enim eum vnquam latuere, qui in o-
 peribus suis decorum honestatemq; conser-
 uant) puto, inquam, eripuisse me ex illorū
 manibus, ac tueri voluisse, & è periculis
 subdu-

Attende
 mansue-
 tudinem
 Iosephi.

Subduxissè, in quæ postea non semel sum deuolurus, & quæ dein commemoraturus sum. Tanta proinde erat populi Galilæorum erga me beneuolentia ac fides, ut quæ captæ sunt eorum ciuitates, ac fundit⁹ excisæ, vxores autem cum liberis in mancipia diuenditæ, non sic suas ipsorum calamitates ingemiscebant, quemadmodum meâ vnius curabant salutem. Hæc Ioannes ut vidit, inuidit. Scribit ppter ea is ad me obsecrās, ut quæ descēdisset Tiberiadē, sinerē eum uti calidis aquis quæ illic sunt, curando corpori opportunis. Ego proinde nihil illum admissurum flagitiū suspicatus, quominus ireret eò, adeò non prohibui, ut etiam nominatim his quibus ipse concediderā administrationem Tiberiadis scripserim, hospitium ut appararent excipiendo Ioanni simul & ijs qui ipsum illò vsquē comitarētur, abundè suppeditantes ac prolixè viaticum omnegenus. Diuersabar autem illotum tēpore in Galilææ oppido cui nomē est

Cana. Ioannes verò vt attigit primum Tiberiensium ciuitatem, suavit hominibus illis vt à fide, qua mihi propensius cohærebant, desciscentes, in suas transirent partes, sibiq; adiungerentur. Plerique et adhortationem nihil inuiti susceperunt, q̃ nimirum, qui essent nouanda Reipublicæ appetentiores, & ingenio in omnem euentū versatili ac motorio, quivē excitandis seditionibus nati prægestirent, omnium maxime Iustus, eiusque pater Pistus eò animū impulerant, vt mota defectione, Ioanni se addicerent, id quod præuertens, prohibuere contingeret. A Sila enim quē ego præfeceram in Tiberiensis exercitus ducem, sicut prædixi, eiusmodi aduersum me æmulum coitio significata est per nuntium. Hic renuntiato Tiberiensium decreto hortabatur, festinus ad se vt prouolarem. Illò enim cunctantiùs si accederem, ciuitatem Tiberiensium indicabat sub aliorum potestatem esse transituram. Lectis igitur literis,

ris,

ris, assumptoq; ipso Sila cū ducēris viris tota nocte faciebam iter, prēmisso nūtio, qui meum aduentum his significaret qui erant Tiberiade. Sub diluculum appropriāte me ciuitati, frequens populi multitudo honorifice me exceptura obuiam venit, in quibus & Ioannes. Et hic quidem vultu prorsus turbulenter auerso complexus me est, & salutauit. Timore enim correptus, ne de vita periclitaretur ob indicatam mihi aduenienti suam aduersum me molitionem, festino gradu illinc se recepit domū. Ego autem stadio vno factus propior, dimissis etiā ijs qui tuendo corpori meo præerant præter vnum, cūque hoc decem retinens armatos milites, sublimis insuper eminens è vallo quopiam præcelso tentabam concionem habere apud eam Tiberiensium multitudinem, adhortabarque eos ne sic leui ex causa desciscerent à præstita mihi fide. Eiusmodi enim Reipublicæ nouationem dicebā haud dubiè allaturam eis condemnationē

ac vituperium. Addebam et post hæc eos
pœnas luituros, quòd in suspicionem ven-
turi essent his qui in ipsos essent obituri mu-
n^o præfecturæ, quasi nullà ab ipsis sperari
possit erga illum aut illũ seruanda fides.
Hæc sanè vixdum pronuntiaram, & ec-
ce quendam domesticorum exaudiui voce
exerta adhortantem me, vt præceps desili-
rem è vallo. Tum enim intempestiuum fue-
rat commemorare Tiberiensium erga me
beneuolentiam, sed de propria salute cogi-
tandum, quòve pacto effugere possem ini-
micos. Miserat enim Ioannes quotquot sti-
patorũ fidißimos militũ delegisset è mille,
missisq; iussit, me vt neci cõtraderet, quip-
pe qui intellexisset me cũ domesticis solita-
riè agentem. Venerunt autem missi mili-
tes præcõceptum facinus vtique executu-
ri, ni ego maturius è sublimi vallo desiliẽs
vnà cum Iacòbo corporis mei custode, &
ab Herode quodam Tiberiensi aliquanta
prius morula eleuatus, & eodem præ-
eunte,

eunte, viam adusque stagnum deductus, nactusque nauigium essem, quo conscenso, ac per id, præter omnium opinionem, vitato quod ab inimicis impendebat, mortis periculo, perueni Taricheas. Eius porro ciuitatis incolæ audita Tiberiensium perfidia, vehementi ira exasperati sunt. Hi igitur correptis armis obsecrabant, ipsos vt educerem aduersum Tiberienses. Se enim pro suo duce dicebant sumere velle pœnas à perfidis. Eorum enim quæ aduersum me perpetrata fuerant, nuntius per vniuersam se sparserat Galilæam, tam studio fuit Taricheensibus Galileos irritare aduersum Tiberienses: plurimosque adhortabantur, vt adunati ad se accederent, & quicquid optimum factu videretur cum consilio sui ducis, ipsi explerēt. Venerunt itaque permulti ex omni vndique Galilæa accincti armis. Hi omnes me obsecrabant enixius, vt sinerem oppugnari Tiberiadē, ipsamq; paterer prorsus dirui, & ea solo vndiqua

que adequata, iuberem incolas in mancipia diuendi cum vxoribus ac liberis. Talia quidem in commune consultabant etiā hi amicorum qui seruati erant è Tiberiade incolumes. Ego autem huic consultationi minimè assentiebar, mecum rectà reputans quanti esset periculi aggredi bellum intestinū. Censebā enim peruiacacē hāc cōtentionē verbōten⁹ oportere dirimi. His adde, quia dicebā, id si admitterent, nihil eis profuturum, Romanis praesertim latissimè expectantibus tantisper dum ipsi coortis inter nos mutuis factionibus deperiremus. His sanè dictis, illam alioqui peracrē Galilaorum iram demulxi ac sedauī. Ioannes proinde vbi insidias quas in me adornarat, intellexit irritas esse & inefficaces, sibi ipsi timuit, & collectis circum se militibus ex Tiberiade se recepit in Gischala, scribitque de his quae acta essent, se apud me expurgans, quia non sua vnius voluntate ea tentata fuissent. Orabat insuper
nullam

nullam demitterem in animum aduersum
se suspicionem, adhibito iureiurando &
quibusdam diris imprecationibus : quarū
prætextu arbitrabatur se apud me fidem
impetraturum de his quæ per epistolam
scripserat. Galilæi autem (nam alij pleri-
rique ex omni regione eò ascenderāt haud
quaquam inermes) quòd perspicuè nossent
hominem maligno esse ingenio, periurum
quoque, supplices precabantur, dux eis vt
esset aduersus facinorosum, polliciti se vnā
cum illo pestilenti demolituros à fundamē-
tis Gischala. Gratiam quidem habere il-
lorum erga me propensissimæ voluntati nō
diffitebar, sed & eorum sic gratam &
alacrem beneuolentiam pollicebar me esse
victurum. Veruntamen orabam sibi vt
temperarent ab eiusmodi conatu: rogabā
insuper, sinerent me pro animi mei institu-
to talescunque turbas sedare citra vllius
omnino cædem. Persuasa multitudine Ga-
lilæorum, illinc cōcitus concessi in Seppho-

rin. Viri proinde huius ciuitatis incolae, qui statuisſent in fide erga Romanos perſiſtere, praſentiam meam veriti, altera operis conficiundi via tentarunt amoliri me ac diuellere à ſe, vt qui cogitarent nos in eorū fide acquieſcere ſecuros omnium, in veſtigio miſſis ad Ieſum ſicariorum principem nuntijs in Ptolemaidis conſinium pollicebantur daturus ſe eſſe vim ingentem pecuniarum, ſi quidem adueniens ſuo cum potentatu aduerſum nos bellum redaccenderet. Erant autem numero octingenti. Ille porro pollicitationibus nūtiarum ineſcat⁹, obſequuturus eorum votis, molitus eſt inopinata impreſſione nos adoriri imparatos prorsus, nec eiufmodi inſidiarum praſcios, Miſſis igitur ad me nuntijs, obſecrabat ſibi licere accedere, meque ſalute praeuia cōplecti. Id ſimulatque indulgenter conceſſi, (neque enim inſidias praſenſerā, quas aduerſum me concinnarat) cum collectitio ſicariorum ordine feſtin⁹ aduerſum me venit.

nit. At ne sic finem potuit consequi optatum sui facinoris. Eo enim propius accedere, vnus aliquis qui cum eo veniebant, dilapsus transfugio venit ad me edisserēs, quid ille moliretur. His ego auditis, anteuertens illius aduentum in forum prodij, de insidijs tamen simulaturus nihil me rescivisse. Ex Galileis autem multos conciliabam mihi armis accinctos, aliquot item Tiberiensium. Dein quum pro potestate aditus in urbem omneis summa observari cautione iussisset: edicto rursus portarum præfectis proposito caui, vt adueniente Iesu, alium neminem præter ipsum solum cum aliquot ex primoribus sinerent ciuitatem ingredi, ceteros excluderent. Quod si vim inferrent, iusta animaduersione vt referirentur. Illis autē quod iussi erant, exequentibus, Iesus cum paucis ingressus est. Quumque iussissem, arma à se vt excuteret ocys, alioqui moriturus ni pareret: visis omni ex parte se circumstantibus armatis, ac proinde exterritus,

ritus, morem gessit. Comites porrò Iesu, ingressu vrbis prohibiti, audita sui ducis cōprehensione, fugæ præsidia quasierunt. Ego autem, Iesu ad me seorsim accito, dicebam non me clam fuisse præstructas aduersum me insidias, suppresso tamen eorū indicio à quibus foret missus. Addebam, me alioqui id flagitiij gratuito condonare, si modo statueret recipere se ad meliorem vitæ frugem, simul & fidelis deinceps mihi cohereret. Illo nihil non eorum se facturum pollicēte, liber vt abiret, permisi: vtq; rursum liceret ad vnū cogere quos prius habuerat sicarios nihil inuitus concessi. Semphoritis proinde interminatus sum irrogaturum esse me pœnam merito suo dignam, nisi in posterum desinerent tam esse erga me ingrati. In eius temporis articulo adierunt me duo megistanes eorum qui regi parebant in regione Thraconitarum, suos secum adducentes equos: arma quoque ac pecunias ij adferebant, sed recondite. Iudæis dicentibus

αὐτῶν
apud Per
fas, pro
priè pro
ceres, ma
gistratus,
primates.

tibus hos circumcidi oportere, si quidem apud Iudaeos transigere vellent vitam. Nō permisi, vlla vt vi eō adigerentur, profess⁹ hominum quemque colere oportere Deum pro libertate arbitrii, nō item vi adigi. His subnectebam, eos qui sub nostram fidem ac popularem tutelam confugiunt, ea excipie⁹ dos benignitate hospitii, vt nihil sit, quo illos pœniteat sui ad nos aduentus. Multitudine quidē his persuasa, dapiliter ac splendide cuncta suppetebant pro consuetudine hospitalis diætæ. Misit autem rex Agrippas sui robur exercitus, ac ducem qui præesset, Sextum Modium expugnaturus ^{ἐκ δὲ τῶν μὲν Ἀγρίππης} Magdala castellum. Qui autem missi erant, cingendo in gyrum oppido impares quum essent, castris in aperto loco fixis, oppugnarunt Gamala. Secundū hæc, AEBUTIVS decurio, cui vni concredita erat magni campi præfectura, is quum audisset accessisse me Simoniadem oppidum in confinio Galilææ situm, ab ipso disparatū stadiis

dijs sexaginta, assumptis noctu centum equitibus, quos secum habebat, peditib⁹ itē aliquot circiter ducentis, ascitis insuper ex ciuitate Gaba incolis suppetias laturis, nocte tota profectus, in oppidum vsque peruenit in quo morabar. Me porro ex aduerso aciem instruente frequenti milite addensatam, AEbutius quidem sedulo tentabat nos prolicere in campestrem planiciem. In equitum enim solerti industria spem omnē collocarat. At ne sic censui obtemperandū hosti. Ego enim nihil obscure intelligēs, quātō ea bellandi conditio esset porior accessura equitibus, si in campestrem illam planiciem descendissemus (ad vnum enim nos eramus pedites) decreui cum AEbutij militibus confligere. Ipse quidem aliquantum temporis cum suis propugnatoribus haudquaquam ingenerosē reluctabatur. Is denique contemplatus sui equitatus vim sibi esse inutilem per inaequalitatem loci, re infecta abiit in Gaba ciuitatem, viris per
eam

eam pugnam tribus tantum perditis. Ipse autem hunc vestigiatim conseq̃uebar, pedites armatos deducens bis mille. Quumque propinquassem Besara ciuitati in confinio Ptolemaidis sita, viginti autem stadijs disparata à Gaba, quò loci moram traherebat. AEbutius, milites stiti extra oppidum, iussique eos obseruare omnes viarum aditus, vt ipsi essemus in tuto, nec quicquam turbarum aduersum nos conciretur ab hostibus, tantisper dum omnem exportassem frumentationem. Erat enim illic recondita vis ingens frumenti sub ditione Berenices reginae, ex finitimis vicis collecta, auecta q̃; in Besarensum oppidum: Camelos Asinosque (quos quidem permultos vt haberem, sollicitè egeram) ad plenum oneratos frumento ablegavi in Galileam. Expleta eiusmodi frumentatione, prouocabam AEbutium, pugnam nobiscum vt iniret. Illo detrectante conflictum (verebatur enim is nostram alacritatem atq; audaciam) deflecti

ἰσὶ καλῶν

flexi iter aduersus Neapolitanum, quod
 audiissem huius incurfione regionem Ti-
 berienfium eſſe depradatam. Erat Neapo-
 litanus hic Illes quidem prouinciæ præfe-
 ctus; acceperat autem Scythopolin, eam
 vt tueretur & cuſtodiret ab hoſtili incur-
 ſu. Hunc igitur quum abarcuiſſem à diue-
 xāda in poſterum Tiberiade, totus fui cir-
 ca tutelarem Galilææ prouidentiam. Ioan-
 nes proinde Leni filius (quem diximus mo-
 ram trahere Giſchalis) quum audiſſet ni-
 hil non mihi procedere ex animi ſententia,
 quodque non mediocri perfruerer beneuo-
 lentia quidem ſubditorum, terrori verò eſ-
 ſem hoſtibus, non admodum grato hæc ani-
 mo accipiebat. Namque meum vnius læ-
 tiorem ſucceſſum arbitratus ſibi adferre
 contemptum atque euerſionem, in latebras
 impegit inuidiæ nec mediocris. Spe igitur
 adductus finem ſe impoſiturum meæ dex-
 teriori fortuna, ſiquidem aduerſum me ſub-
 ditos ad odium accendiſſet. Adniteba-

tur

tur suā in prolicere sententiā eos qui incole-
bant Tiberiadem pariter & Sepphorin,
ratus his accessuros ciues Gabara. Hæ e-
nim ciuitates omniū, quas Galilæa cōple-
ctitur, sunt amplissimæ. Has promittebat
sibi cohæsuras, si à fide erga me descui-
sent. Se enim præ me venditabat præstan-
tius obiturū Ducis munia. Et quidē Sep-
phoritæ (neq; enim alterutri nostrū obse-
cūdabāt, quòd vltronei se substrauissēt Ro-
manorum dominio) neutiquam assentiebā-
tur Ioanni. Tiberienses autem non sinebāt
se persuaderi ad defectionem, tametsi an-
nutu pollicerentur se illi fore amicos. Qui
verò incolunt Gabara, in partes transiere
Ioannis. Simon enim primas quidem obti-
nens ea in ciuitate, Ioanne quoque vsus ve-
lut amico ac sodali, adhortabatur Gabari-
tas. Et quidem palam diffitebantur esse se
descituros à fide erga me, superiore illa ad-
uersum se coitione Galilaorum prætrepi-
di. Horum siquidem erga me beneuolen-
tiam

tiam didicerant multiplici experimento esse constabilitam. Clam verò adornatis iam insidijs, occasionem opperiebantur explenda suæ molitioni opportunam. eoque in periculossimum vitæ discrimen sum deuolutus, hac vtique ex causa. Adolescentes aliquot Dabarriteni quidem genere, per ætatem verò iusto præfidentiores, obseruata vxore Ptolemæi, regij procuratoris multo cum apparatu necnon equitibus aliquot, qui tuenda illius gratia eam comitarètur per campum magnum iter agentem, ex regione egressam quæ ditioni subiaccens Romanorum, regibus penderet tributum, inopino assultu in eos irruunt. Muliere quidè adacta in fugam, quæ autem importabantur, rapinæ patuerunt omnia. Prædones ad me venerunt Taricheis consistètem. Ii præse mulos quatuor agebant, veste plurima ac varia supellectile oneratos. Inerat autè argenti pond^o haud exiguum, aurei insuper quingenti. Hæc ego cupiens facta te-

sta

Et a Ptolemæo asseruare, quippe qui esset mihi cōtribulis (edicto enim legum nostrarū cauetur, nequis vel hostes quoq; spoliet rebus suis) ad prædones qui attulerant, cōuersus dixi hæc mediussidius oportere seruari, vt his precio distractis muri Hierosolymorū sarcirentur. Adolescentes spoliiorum parte quam spe præsumpserāt, frustrati, permolestè & iniquo id tulere animo. Profecti ydem in vicos Tiberiadi in orbem conterminos prædicabant me constituisse eorum regionem prodere Romanis. Utendum planè mihi fuit aduersus eiusmodi, sophismate quopiam nouè excogitato, nempe vt dicerem quæ raptò paria essent & allata, ea oportere sarta tecta seruari, insumenda in instaurationem murorum Hierosolymitanæ ciuitatis: quum è diuerso apud me decreuissè vi crepta suo reddere domino. Ne sic quidem aberrabā prorsus ab animi mei scopo. Illis igitur aliò se proripientib⁹, iussu accersiri ad me duos
d è pri-

è primoribus ciuitatis Daffionem & Io-
annaum Leui filium, qui inter primos re-
gis amicos censebantur. His iubebam ac-
ceptam suppellectilem ad illum vt remittē-
dam curarent, mortem pro multa intermi-
natus, si ad vnū quempia alterum hac re-
tulissent. Rumore verò vniuersam obtinē-
te Galileam, quia regio ipsorū esset à me
prodenda Romanis, eoque omnibus exaspe-
ratis ad expetendum de me supplicium, ita
vt ipsi quoque Taricheani in eam venirēt
suspectionem, adolescentes nimirum vera
dicere: persuadent custodibus corporis mei
ac militibus, vt me obdormientem deserāt,
seque quàm ocysimè recipiant ad Hippo-
dromum, illic consultaturi cum cæteris qui
eò conuenerant, omnibus aduersus sui exer-
citus ducem. His itaque persuasis ac eò p-
fectis, turba quæ aliquantò prius frequens
confluxerat ad Hippodromum, hanc vnā
omnes edebant vocem, oportere plecti con-
digno supplicio eum qui patriam scelera-
tissimè

riſſimè prodidiſſet. Iſrā multitudinis quadantenus aduerſum me promotam omniū maximè redaccendebat Ieſus Sapiſthæ filius, princeps tum Tiberiadis, vir alioqui malignus, quiſque inter conſultandum de rebus maximi momenti, ſuapte natura, ingenio eſſet ad conciendas turbas appoſitiſſimo, factioſus vel in primis, ac deſiderio nouandæ Reipublicæ flagrans ſic vt nemo alter. Et hic quidem arreptis tum in man^o legibus Moſaicis, inque medium populi, pgreſſus dixit: An non tandem, ô ciues, in harum legum gratiam, odiſſe Iosephū poteritis: oculis (inquam) reuerenter conuerſis ad hæſce patrias leges, quarum iſte exercitus veſtri dux primarius, futurus eſt p̄ditor? Quin, odio proſecuti quosque flagitioſiſſimos, pro hiſce tuendis legibus nunc demum meritas pœnas expetite de eo qui in animum induxit, vt facin^o iſtiusmodi admitteret diris omnibus deuouendum et execrabile. His dictis & acclamante populo,

d ij aſſum-

assumptis ille secum militibus aliquot armatis, quasi me in vestigio occidione occisurus, præproprio gradu festinabat ad domum in qua pro tempore diuersabar. Horum ego nihil præsenties, graui sopore detinebar per corporis defatigationem, quæ mihi contigerat ante eam populi excitatâ turbam. Simon autem, cui ipse custodiam tutelarem corporis mei commiseram, (Hic enim solus perstiterat mecum) viso ciuium accursu, expergescit me, & mihi quantum impendeat periculi, enuntiat. Orabat is, vt generoso animo, ceu addecet ducem strenuum, ipsius manu oppeterem mortem, priusquàm vi illata ipsi hostes caderent, aut certè dederent cruenta neci. Hoc ille quidem dicebat, ego autem quæ me vnum spectabant, omnia Dei prouidentia permit- tens, animo præsentis gestiebam in plebem medius prosilire. Veste igitur lugubri ut- cunque indutus, appensoque ad collum gladio, diuersamq; viam emetiens, in qua sci- licet

Attende
 Iosephi p
 sentem er
 ga deum
 fiduciam.

licet nulli hostium occursurum me arbitrabar, penè momento in medium Hippodromum me exhibens omnib⁹ conspicuum, sed & capite prono in terram delapsus, ipsã quoq; terrã perfundens lachrymis, omnium iudicio habitus sum commiseratione dignissimus. Quod verò probè intelligerem ingenium populi quàm esset studia in contraria versatile, pro virili adnitebar illos ut in varias distraherẽ sententias, priusquàm à domo milites ad populum me circumstantem se reciperent. Et quidem concedebam erga adulescentes non iustè egisse me, quẽadmodum dicunt. Rogabã proinde, ut cum bona eorum venia sinerer prius docere, in quem usum pecunias raptò quæsitas et ad me allatas asseruarem. Tunc demum hac de re instructi, si videbitur, ipsi me mori iubeant. Multitudine verò ut dicerem, iubente, supervenerunt milites, meque conspecto accurrerunt intentantes mortem. Multitudine porro se ut continerent iubente, pa-

d iij ruerunt

ruerunt, præstolantes vt simulatque essem
palàm confessus in hoc pecunias conseruas-
se, regi vt restituerentur, me quasi publica
confessione compertum prodicionis inclemē-
ter trucidarent. Impetrato igitur ab omni-
bus silentio dicere cœpi: Viri mihi congene-
res, mori quidem me, si iustum est, mortem
nulla ratione deprecor. Atqui in votis est
mihi, vt, priusquàm hac defungar vita,
me edifferente ad vos perueniat veritatis
cognitio. Ciuitatem enim hanc quum satis
superque intelligam, omnium quas noue-
rim esse erga hospites maximè liberalē ac
benignam, eoque tãta exuberare copia vi-
rorum qui vestra hospitalitate inuitati,
relieta ob id sua ipsorum patria, huc se re-
ceperunt, perfruturi consortio vestræ huius
prosperioris fortunæ. Hac ego virtute inui-
tatus mecum constitueram muros vestros
instaurare hisce pecunijs, quibus de præ-
sens aduersum me exorta est indignatio,
quas planè fueram insumpturus in eorum
structu-

structuram. His à me dictis, à Taricheë-
sibus quidem & ipsorum inquilinis atque
hospitibus exorta, vox in sublime attollitur
profitentibus se hoc nomine gratiam habe-
re mihi non vulgarem, atque adhortanti-
bus animo vt essem præsenti, ac sumerem
audaciam. Galilaei interim ac Tiberien-
ses in præconcepta indignatione hærebant
fixius. Et proinde ijs ipsis inter sese mutua
verborum velitatione confligentibus, illis
quidem interminantibus se irrogaturos pœ-
nas, alijs è diuerso hasce minas ne tantilli
æstimantibus. At vbi primum sum polli-
citus & Tiberiadis mœnia me refartu-
rum, aliarum insuper ciuitatum muros,
quatenº sanè necessitatis ratio vsusve ex-
poscere videretur: hisce verbis habita fide,
singuli in suam quique ciuitatem secesse-
runt. Equidem quod iam recensui pericu-
lum, simul ac artificii verborum acumine
effugi: vnà cum amicis & armatis militi-
bus viginti, à tanto periculo velut redux

in meum me hospitium recepi. Rursus sicarij illi ac seditionis authores haud mediocriter timentes sibupsis, necunde ab eis exigerentur pœna ob ea quæ aduersum me cōcinnarant, assumptis secum sexcentis militibus armatis, ad domum pedē contulerunt in qua id temporis diuersabar, eā incendio tradituri. Renuntiat a igitur mihi violenta hac impressione aduersum me coritura, putavi facturum me rem magnopere indecoram, illinc si me fuga proriperem. Equidem tanto vitæ discrimini expositus, ex tempore iudicavi mihi vtendū singulari quadam audacia. Quum igitur imperassem fores omnes domus occludi, cōscenso loco superiore domus, admonebam sinerent quosdam domum introduci, ex me pecunias recepturos. Dicebam enim illos interquieturos hoc pacto à frendore impotentis iræ. Ex intromissis, eum qui cæteris videbatur præfidentior, iussi flagris cōscindi acerrimè, dein manuum alteram præcidi, ac

cidi, ac præcisam à collo suspendi. Sic affe-
 ctum miserè exclusi adibus, & ad eos qui
 miserant, reieci, quos utrique stupor nõ me-
 diocris cæpit ac timor. Timebant igitur ne
 si illic haberet diutiùs, similia cogeretur pa-
 ti. Coniectabant enim domi habere quàm
 ipsi numerosiore militum copiam. Itaque
 in fuga dilapsi, præcipites abierunt: ego au-
 tem istiusmodi vsus strategemate, secun-
 dam hanc effugi aduersum me adornatã
 insidiosam coitionem. Quin ne sic abster-
 riti, iterum turbam concuierunt eorum qui
 dicerent regios magistrat⁹ qui ad me ve-
 nerant, non debere viuere, quòd ad legiti-
 ma, ritusque nobis viuendi solennes trans-
 ire nollent, ad illos licet accessissent ser-
 uandi: notamque illis inurebant venefici-
 & incantationis, ac prohibentes Roma-
 norum aduentum. Proinde populus momẽ
 to mobilis, de rectitudinis via abreptus im-
 posturis loquentium ad aucupandam vul-
 gi gratiam. Hæc igitur quum audire, rur-

Cuiusmo-
 di hac no-
 stra atate
 fuisse cõ-
 pbantur
 Germa-
 norum &
 popul⁹ &
 pdicâtes.

sus

sus cœpi instruere populum, non esse rationi consentaneum, eos temerè persequi quæ ad se confugerent: vanum præterea esse ac nugacissimum, q̃ illis impingerent præstigiærum crimen aut veneficij. Neque enim id si esset, si vi incantamentorum aut veneficijs ullis, tam multiplici potirentur victoria aduersus hostes, tot adeò militum myriades cogerentur alere. Hæc dicente me vel tantillo quidem temporis in meam venêre sententiam: non item ita diu ubi secessissent, suadelis facinorosorū ad deteriora proritabantur aduersum megistanas, nõnunquam armis accincti: ita vt coorirentur aduersus illorum domum quæ erat Taricheæ, quasi illos expetituri in mortem. His ad me relatis, sanè admodum timui, ne odio eiusmodi infælicem sortito exitum, vrbs fieret ad se confugientibus inaccessa. Itaque cum alijs aliquot profectus in ædes regionum magistratuum, illicque obseratis foribus, ac fossa excanata quæ ab ea do-

mo ad mare transmitteret, iussi ad omnem
eventum apparari nauigium, quo demum
cum illis conscenso, ad confinium Hippe-
norum traieci. Dato eis equorum pretio (in
tam præpropere enim ac præcipiti trans-
fugio non satis commodè poteram mecū eos
abducere) illinc eos dimisi, multis verbis
adhortatus, generosè vt perferrent incur-
santem necessitatem: ipse autem supramo-
dum angebar animo, quòd adigerer eos
qui transfugio mecum euaserant incolu-
mes è naui eductos exponere in terram ho-
stilem. Melius enim esse duxi eos (si casus
ferret, apud Romanos mortem oppetere, q̃
inclementer perimi in regione mihi cōcre-
dita. Atqui demum seruati sunt. Indulsi
enim eis clementer rex Agrippas quæ p-
peram egissent. Et hæc quidem sic habent,
quæ illis tandem contingere. Tiberienses
interim scribunt regi, obsecrantes trans-
mitti vim frequentem militum ad tutelare
custodiam suæ regionis, se enim confirma-
bant

bant velle trāsire in regias partes. Et quidē
hæc scribebant regi. Ad eos vt veni pri-
mum, obsecrabant quatin⁹ ipse mea polli-
citationis memor, mœnia ciuitatis iuberem
priua impensa instaurari. Audierāt enim
Taricheas prius aliquātò muris ambitas.
His quū annuissem, iamq; accuratè ador-
nassem omnia quæ ad eam structuram vi-
derentur accommoda, iubebam archite-
ctones instare operi: & ecce die tertio quū
soluissem è Tiberiade petitur⁹ Taricheas
stadijs triginta à Tiberiade disiunctas, cō-
tigit conspici equites aliquot Romanorum
non ita procul à ciuitate iter facientes. His
visis iniecta est mihi suspitio, vt facile cre-
derem exercitum proximè adesse ab rege
missum. Illi igitur confestim voces edebant
multis laudibus celebrātes regem: me edi-
uerso execrati onerabant incredibili ma-
ledicentia. Vnus aliquis præpete cursu me
adiit, renuntiaturus qua hæc animi desti-
natione illi depromebant. Certò enim co-
gnoue-

gnouerant Tiberienses à me defecisse. His proinde auditis, insedit cordi non mediocris angor. Milites enim quum haberem ex Taricheis, iamq; ad eorum domos peruenissem: malè erat animo quòd illinc eos abducere non liceret ob reuerentiam sabbati in crastinum incidentis. Neque enim volebam Taricheenses vlla intemperie aut strepitu militaris multitudinis interturbari. Nam quoties versabar Taricheis, nihil mihi curæ erat tuendo corpori adhibere militarem custodiam, vt qui subinde experimentum cepissem integerrimæ eorum erga me fidei. Tantum fuit, septem sum remoratus milites circa me vnà cum amicis, quippe qui inter hasce salebras deprehensus addubitarẽ, quid potissimum mihi agẽdũ foret. Neq; enim in eo temporis articulo censebam meum ad me acciri debere exercitum, quòd dies ille inclinaret iam in noctem. Etenim etiam si eo die aduenisset, arma in crastinum non licuisset arripere nobis

bis

bis legis Mosaicae interdicto prohibitis, quanlibet vrgens necessitas nos ad ea sumenda perpellat. Quod si Tiberiadem Taricheotis & militib⁹ apud illos inquilinis externisue permisissimam diripiendam, utique videbam non futuros esse satis direptioni: meam proinde dilationem prospiciebam fore longissimam. Exercitum enim regium simul atq; aduenisset, praesumptis coniecturis augurabar praecipuum esse ciuitatem, meq; eius iure spoliatum iri. Consilium igitur apud me inieci, quoniam tandem mihi utendum foret strategemate aduersus eos. Dicto ocyus decreui portis Taricheensium praeficere quosq; amicorum fidissimos summa cum cautione obseruatu-ros cupientes egredi urbem, accitisq; ad me primarum aedium incolis, iussi cuique ipsorum, ut proximè urbem nauim attraherent: nauclero praeterea imperavi, ingressus eam ut adduceret, meq; sequeretur Tiberiadem versus iturum. Et quidem ipse
cum

cū amicis & armatis militib⁹ quos dixi
septē fuisse numero ingress⁹, iter naui eme-
tiebar ad Tiberiadem. Tiberienses autē
comperto, quia nondum regius exercit⁹ ap-
pulisset, parte altera mare contemplaren-
tur cingi vndique multitudine nauium,
haud mediocri timore correpti sunt pro ci-
uitate, ingentiq^{ue} stupore perculsi: vt qui
suspicaretur naues ipsas classiarijs mili-
tibus compleri, tū priorem immutant sen-
tentiam. Proiectis igitur armis cum vxor-
ibus ac liberis honoris mihi exhibēdi gra-
tia veniebant obuiam, multa cum celebri-
tate laudū exerta voce acclamabant mi-
hi prodeunti. Coniectabant enim me nihil
eatenus exaudiisse de suae defectiōis ad re-
gem decreto. Rogabant insuper, mihi vt tē-
perarem ab excidio ciuitatis. Ego autem
vrbi factus propior iubebam, vt naucleri
anchoras iacerent semotius à terra, ne Ti-
berienses internosse possent naues vectori-
bus esse vacuas. Ipse autem vno quopiam
nauigio

Ἀγνοίας
 forte ἄγ-
 νομοσύ-
 νης vel ἄγ-
 νομοσι-
 γίας
 ingratitu-
 dinem.

*nauigio ad eos prouectus ac proximus, il-
 lorum iustitiam increpabam vehemēti v-
 sus acrimonia verborū, quodq; nulla sub-
 sistere legitima causa defectionis, tanta le-
 uitate se à fide abalienassent, qua se mihi
 aliquantò prius obstrinxerant. Spondebā
 alioqui illis deinceps me stabiliter ignosci
 turum, si quidē transmisissent viros e præ-
 sidibus multitudinis decē. Illi alacriter pa-
 cto obsecundātes, miserunt quos prædixi:
 ego autem conscensa naui dimisi eos in cu-
 stodia asseruandos Taricheis. Sanè hoc fæ-
 liciter peracto strategemate, per paucos il-
 los deprehenso omni consilio, missis in præ-
 dictam ciuitatem legatis, & cum eis ius-
 si ad me transmitti alios insuper è populo
 nec paucos primates viros superiorib⁹ ni-
 hilo inferiores. Populus simul atque intel-
 lexit in quantam malorum esset deuolutus
 magnitudinem, obsecrabat, plecti vt iube-
 rem authorē seditionis. Dicebatur is Cli-
 tus, nimio plus audax ac temerarius ado-
 lescens.*

lescens. Ego qui prophanum esse censebā
 vllum ex contribulibus virum perimere:
 puniendus tamen quum esset, vni è corpo
 ris custodib⁹ nomine Leui negotium dele-
 gavi amputanda alterutrius manus. Ius-
 sus et idē Leui, veritus quum esset in tā-
 tam p̄dire multitudinem præsertim solus:
 cupiens alioqui ego militis istius ignauam
 timiditatem nulli innotescere Tiberiensiu,
 Clitum ipsum proprio nomine aduocaui,
 eiq; propius admoto dixi: Quandoquidem
 dignus es, cui ambæ manus recidatur, qui
 in me adeo exciteris ingratus, esto tu tibi-
 ipsi carnifex. Caue sis dicto minus audies
 aut immoriger, ne pœnam tantò acerbiorē
 subire cogaris. Eo crebris precibus conten-
 dente, sibi vt alteram condonarē, agrē sum
 assensus. Ille prægestiens quòd non vtrāq;
 perderet manum, arrepta machæra sini-
 stram sibi præcidit. Hoc vno opere inter-
 quieuit ea seditio. Tiberienses, postquàm
 Taricheas perueni, vbi rescuerunt, quo
 e essem

O' iudicē
 inclemē-
 ter clemē
 tem.

essent aduersus eos vsus strategemate, in admirationem & stuporem sunt conuersi, quòd ingratitude ipsorū erga me manifestariā citra vilius cadem jedauerim. Ego autem è carcere accitos primates Tiberiensis populi (erat item cum eis & Iustus, huiusque pater Pistus) mecū admoui cœnæ. Inter cœnandum dicebam me ne utiquā ignorare potentiam Romani imperij, quippe quod cæteris omnib⁹ esset præcellentius: alioquin silentio tegendum id esse ob sicarios. * Et quidē hæc statuebamus eis facere, expectantibus opportunitatem commodiorem, & vt ne mihi eorum duci fieret intolerabile. Neminem enim alterū eos addebāposse internancisci similiter māsuetum ac ciuilem. Verū Iusto memoriā illi renouabam rei gesta sub belli initium, priusquam ab Hierosolymis ipse aduenissem, quia nimirū Galilai eius fratri in ius vocato vtramque iussissent manum præcidi, quòd literas euulgasset commentitias ac dolo

*
Haud dubiè defit
hic quiddam.

dolo malo confictas, quòdque post Philippi Gamalitæ profugium ad Babylonios, qui cum fratre motoriam seditionem exciuerant, sustulissent è medio Charéta. Sanè Chares hic, erat Philippo congener, Iesum eius fratrem, sororis Iusti maritum moderate castigassent. Hæc quum disseruissem sub horam conuiuij, edixi vt diluculascète die Iusti comites liberi è carceris custodia sinerentur quolibet abire. Sub hæc contigit Philippum Ioachimi filium hanc ob causam è Gamalæ forti præsidio aliò pedem conferre. Philippus audiēs Varum ab rege Agrippa gradu esse deiectum procuranda prouinciæ, iamque illi successorem aduenisse Modium Ecum, virum utique & amicitia & familiari consuetudine iam olim sibi notissimum: ad hunc scribit, significans quæ sibi peculiariter contigissent, simul obsecrās, vt quæ à se essent missæ literæ, eas curaret ad reges transmittēdas. Sanè Modius acceptis literis non me-

diocri gaudio exhilaratus est. His enim lectis, intellexit saluum esse & incolumem sibi familiariter notum. Ad reges proinde qui circa Berytum versabantur, literas dedit. Rex autē Agrippas vt cognouit primum, rumorem falso dispersum de Philippi defectione (Quaquauersum enim fama permanarat, quia is Iudaeorū exercitui ad bellum ductando aduersus Romanos praesset.) equites misit qui Philippum honorificè comitati, in regiam deducerent. Hunc itaque aduenientem prehensa dextra rex & comiter salutat atque complectitur, Romanisque qui aderant ducibus, digito in Philippum porrecto ostentabat, dicens: Quia sanè, Philippus hic est, quo de rumor in vulgus se effuderat, quod à Romanis desciuisset. Iuber idē, vt equites accepto Philippo in Gamala praesidium quam ocysimè profecti illinc educerent quoscunque haberet domesticè notos: Babylonios rursus in Batanaeam reductos de

integro

integro restituerent. Denique imperavit, omni studio ut prouiderent, ne qua à subditis exoriretur seditio. Sanè Philippus, his quoque per epistolam ab rege acceptis mādatis festinabat sedulò exequi, quæ esset iussus facere. Iosephus autem non paucos Iatrinæ vrbis adolescentes audacia & alacritate animi promptissimos, sua exhortatione præmunitos quum in ordinem contraxisset, iamque immineret procerib⁹ Gamala, persuasum illis tandem est, ab rege ut deficerent, ac resumptis armis sese manu assererent, & vindicarent pristinam libertatem. Et quosdam quidem ut adegerunt ad corripienda arma, alios autē quibus id decretum min⁹ plausibiliter arridebat, peremerunt. Occidunt porrò et Chareta: cumque eo quendam illius affinium nomine Iesum. Sed & Iusti Tiberiensis sortem interfecerunt, sicuti præmisim⁹. Scribunt dein ad me, obsecrantes mitti robur militum cum eis qui mœnia ciuitatis essent

excitaturi. Visum est utrique postulationi
 annuere. Defecit item ab rege Gaulanitis
 regio adusq; oppidum Solymen porrecta.
 Seleucia verò & Soganni oppida naturæ
 beneficio munitissima, forti substructione
 murorum cinxi. Alia item pleraque per
 superiorem Galilæam oppida in locis ma-
 ximè saxosis sita, peræque ambiui mænib⁹.
 Horum sunt nomina: Iamnia, Amery-
 tha, Charabe. Ciuitates prætereà Gali-
 lææ æquè communiui, Taricheas, Tibe-
 riadem, Sepphorin. Oppida insuper Ar-
 belorum, Speleum, Bersobe, Selamen, Iota-
 pata, Capharath, Comosogana, Napa-
 pha, montemque Itabirium. In has ciuita-
 tes atque oppida ingentem frumenti copiã
 conuexi ac seposui, arma insuper ingenti
 studio accuravi in futuros euentus, & ad
 munimen. Ioãni verò Leui filio odium ad-
 uersum me incesserat præ cæteris votiũ
 iniquiore animo ferenti meam latiorẽ q̃
 voluisset, fortunam. Is igitur quum modis
 omnibus

Lege
 Thabor.

omnibus animo destinasset me vnum à sua gente semotius amoliri, muros accurat cōstrui suæ patriæ, hoc est Gischalis: Simonē verò fratrē ac Ionathan Sisennæ filiū vnā cum militibus circiter centum in Hierosolyma transmittit ad Simonem Gamalieli filiū eū obsecratos, Reipublicæ Hierosolimitanæ vt psuaderet principatu in Galilæos mihi abrogato, potestas in eosdē omnis plebiscito arrogaretur Ioāni. Erat quidem hic Simon ex ciuitate Hierusale: genere verò cum primis illustri ac splendido, utpote è Pharisaorū secta, qui circa legitimos patriæ ritus creduntur cæteris seu riore disciplina viuendi antecellere. Hic proinde vir apprimè prudens erat ac sensatus, quiq; collapsas res & afflictas poterat sua vnus prudentia erigere. Ioanni hic deuinctissimus fuerat, & amicitia iugo, & consuetudine viuendi familiariter. Tunc temporis à me diuersus animo abibat ac dissentaneus. Hic igitur in se rece-

μεφουμα
vov.

pro munere patrocinaſſi cauſa Ioānis ſua-
debat pro virili pontificibus Ananꝰ &
Ieſu Gamala filio, alijs itē aliquot factio-
nis eiufdem, me ceu germen primum emi-
cans vt exſcinderent, neu cunctarentur
diutiꝰ aut ſinerent gloriam meam altiꝰ
radices agere, vt quæ quadantenus adole-
uiſſet, eis futurum emolumento prædicans,
ſi quidē Galilæa caderē principatu ac ſpo-
liarēt. Ediuerſo Anani familiares ac do-
meſticos nolebat intereſſe, conſilio eiꝰ mo-
di decidendo: ne ſi ipſe prænouiſſem denſa
vi militum ſtipatus, inopinꝰ adorirer ci-
uitatem. Hæc quidem Simon decernenda
in medium depromebat. Ananus autem
pontifex cenſebat id negotium operoſius eſ-
ſe, nec facile factu, quod bona pars ponti-
ficum & eorum qui præeſſent populo, mi-
hi laudē legitimi ac probi ducis ſuo aſtrue-
rēt teſtimonio. Calumnioſam porrò actio-
nem viro intendere aduerſus quem nihil
obijcere queas expoſtulatione dignum, hoc
planè

planè opus improborum est. Simon auditis
 qua ab Anano dicerentur, rogauit id om-
 ne consilium regi silentio, neu quis eorum,
 verba eiusmodi euulgaret aut pderet. Di-
 cebat prospexisse se quonā pacto citra ne-
 gotium ego è Galilæa emoueri possem &
 ablegari. Accito enim ad se Ioannis fra-
 tre, iussit per eum Anani comites profusa
 munerum largitione oppugnari. Hoc enim
 pacto (ait) fortè continget persuaderi eis,
 de sententia vt decedant. Tandemque cō-
 fecit Simon, quod animo præsumpserat ac
 destinarat. Ananus enim & illius com-
 plices pecunijs corrupti, assēsi sunt vt prin-
 cipatu Galilææ caderem ac deturbarer,
 quum alius nemo per ciuitatē præter pau-
 culos istos conscius esset decreti. Denique
 visum est mitti oportere viros genere qui-
 dem spectabiles, eruditione autem nihilo di-
 spares. Erant verò in his duo ad concionā-
 dum non inepti, Ionathas & Ananias,
 vterque secta Phariseus: tertius itidem et
 ipse

Attende
 quàm sit
 efficax
 dogma
 xia.

ipse Phariseus, verum è genere sacerdotali, nomine Gozorus. Atqui Simon in eorum pontificum numero, omnium erat maxime iuuenis. Hos iubebant adire Galileorum plebem, rogaturos cur tantopere mihi afficerentur ac deamarent. Si autem responderent, quod esse ipse è ciuitate Hierosolymorum: subnecterent se etiamnum quatuor ex eadem prodijisse vrbe. Quod si causam adderent, ob scilicet non vulgarem peritiam legum, subiungerent se quoque neutiquam ignorare legitimos patrie mores ac ritus. Rursus Galilaei si responderent se amare me ob sacerdotij dignitatem, ad hæc illi vt adijcerent, ex quaternione legatorum duos insigniri sacerdotij gradu. His instructi consilijs complices Ionathæ, myriadas argenti quatuor appendunt ex ærario publico. Ad hæc audito, quia Hierosolymam aduenisset Galilæus quidam Iesus nomine, acie stipatus sexingentorum militum: hunc s. bin accitum,
auctora-

auctorarunt, illi persoluto trimestri stipendio, ac iusserunt, ut comitati Ionathæ assecclas, eorū iussis gererent morem. Trecentis insuper viris è cuius multitudinem selectis imperarunt, ut singuli quique accepto in alimoniam argento, comitarentur legatos. Persuasus itaque omnibus, et ad profectionē decorē adornatis, ita ut iam cōplices Ionathæ iter capefferent iuuitantes et ad se prolicientes Ioannis fratrem unū cum militibus eius centum, acceptis prætereā mandatis à quibus amandabantur legatione functuri, hoc quidem illorum decreto, si quidem me apte sponte ponerem arma, ipsi me viuum in urbem Hierusalem transmitteret: sin ipse ex aduerso instruerem aciem, posito omni timore me occidione occiderent. Hæc utique erat formula mandati. Scripserant autem et Ioanni, bellum aduersum me ut accuraret: Sepphoritis verò, Gabarenis et Tiberiensibus imperarunt Ioanni ut auxiliare subsidium emit-

emitterent. Hæc mihi ex patris literis innotuerunt: patri autem arcanum detexerat Iesus Gamala filius, eorum vn⁹ quæ in concilio decreta essent, conscius, per amicus & domestica consuetudine mihi probè notus. Tanta hac agnita ciuium meorum ingratitudine, ita vt animo exulcerati inuidiæque tragula perculsi, me interfici iussissent, dici non potest, quàm indoluerim animo. Addebat mærori stimulos, quòd pater per literas vehementer me obsecrabat, ad se vt venirem. Magnopere enim dicebat desiderare se priusquàm vitæ istius munere defungeretur, vel semel videre filium. Hæc sanè amicis prodebam. Quòd autem die tertio dicerem me regione eorum relictâ in patriam profecturum, vniuersos qui audierant, occupabat mæror, meque lachrymis fusis obtestabantur ne se desererem, perituros alioqui, si quidem contingeret spoliari me meo ducatu. Me verò eorum supplicationi

cationi neutiquam annuente, sed de mea
 vnius salute sollicito, exterriti Galilæi ne
 quum illinc emigrassem, in aspernabilem
 prædam exponerentur sicarijs: nuntios a-
 mandant qui per vniuersam Galilæam
 significarent meam de profectiōe senten-
 tiam. Bona Galilæorū pars id vt primū
 rescuerunt, vndecunque in vnū sunt co-
 acti cum vxoribus ac liberis, id agētes meo
 quidem arbitrati, non tam desiderio mei,
 quàm quòd malè sibi timerent à sicarijs.
 Sibi enim persuaserant, me apud eos per-
 manente, nihil se adituros mali. Venerunt
 igitur omnes in campum magnum, cui vo-
 cabulum est Asochis, quò loci pro tempo-
 re versabar. Succurrit admirari cuiusmo-
 di somnium ipse per eam noctem viderim.
 In cubile enim quū me recepissē, ob ea quæ
 literarum missilium lectione didicerā mæ-
 rore contabescens & animo planè turbu-
 lento, visus sum videre quendam adstan-
 tem cominus, ac dicentem mihi: Heus tu,
 qui

ὁ δὲ αὐτὸς Ἰω-
 σὴφ.

qui sic conficeris angore animi, vide ani-
 mo ut sis tranquillo ac requieto, metus o-
 mnis esto liber. Quæ enim macerant te &
 affligunt calamitates, eadem te reddent
 spectabilem omnibus ac maxime præstan-
 tem. Quin ipse per omnem emerges futuri
 euentus incursum longè fortunatissimus.
 Neque enim hæc modo conficies prosper-
 rime: sed & pleraque alia ad latissimum
 prouehes exitum. Ne labora, obsecro te:
 neu esto plus æquo anxius. Fac, memineris
 aduersus Romanos tibi esse confligendum.
 Istiusmodi somnium paulò pressius contem-
 platus, momento expergiscor incredibili
 animi alacritate diffusus ac prægestiens
 desilire in apertam campi planiciem: &
 ecce oculis hisce meis sese offert spectandã
 omnis illa numerosa multitudo Galilæorũ.
 Inter hos sanè se etiã illò loci stiterãt vxo-
 res cum filijs initio statim aduentus mei
 pectus tundentes suum, qui cum exundãti
 lachrymarum profusione obtestabantur
 sup-

ἰπποτὺ πω
 νίς.

κατὰ το-
 πον.

supplices se inter medios hostes non deseri, neu per istam abitionem ipsorum regio in hostium veniret apertam cōtumeliam. Hi simul ac perspiciebant nullis me persuaderi deprecationibus, vt vel tandem inuitum me apud se retinerent, adegerunt sequestri iureiurando. Ad hęc populum Hierosolymitanum maledictis nec paucis onerabant, quòd ipsorum regionem non sinerent in tranquilla pace conquiescere. His sanè exauditis, multitudinem quoquē contemplatus vultu in humum deiecto mœrentē suui inflecti animum ac frangi ad misericordiam, rem me esse facturum arbitrar⁹ magistratu quoungebar, nihil indignam, si in tantæ multitudinis gratiã non dubitare etiã in conspicio omnibus posita adire vitæ pericula. Assensus itaq; tãdem sum hac cōditione: E tanto numero selegi quique milia militum, quibus imperavi, vt armis communiti nec parco commeatu secum importato, me adirent: ceteros in suã quēque

חבולא,
quam idē
3. lib. An-
tiq. vocat
Chabulā.

que dimisi domum. Et hæc quidem quinque milia ut appulerunt primum, in ordinem conserui, una cum ter mille quos mecum habebam, et equitibus octoginta. Numero-
so hoc procinctu militum stipatus, recta cō-
tendi ad Chabolo oppidum Ptolemaidi cō-
fine: et illic robur exercitus continenter
agglomerans in procinctu ut esset, finge-
bam mihi bellum esse aduersus Placidum.
Et hic quidem aduenit cum duabus cohor-
tibus pedestris exercitus, cumque ala una
equitum à Cestio Gallo in hoc missus, ut
oppida Galilæorum quæ Ptolemaidi sunt
confinia, incendio contraderet. Iamque val-
lum defixerat in prospectu ciuitatis Pro-
lemensium: ego quoque sexaginta propè sta-
diis ab oppido secedens castrametor. Quia
ipse etiamnum robur mei exercitus subin-
de præuertebam, quasi mox cum hoste cō-
gressurus. At certè præter prælusiones a-
liquot velitaris pugnae aut iaculationes è
sublimi, aliud nihil confecimus operis. Pla-
cidus

cidus enim, ut qui aliqua ex parte nosset,
quantopere adniterer inire conflictū &
cum eo congredi, consternatus animo vi-
res repressit adornata obsidionis. Verū
ne sic quidem secessit à Ptolemaide. Eodē
temporis articulo quum aduenisset Iona-
thas cum suis collegis, quos dixim⁹ è Hie-
rosolymis missos studio & factione com-
plicum Simonis Ananique pontificis, is
tota animi intentione moliebatur, me ut
antecaperet positis insidijs. Neque enim
aperto Marte audebat me adoriri. Ad
me porrò epistolam scribit sub hac ver-
borum formula: Ionathas, & qui cum eo
sunt missi ab Hierosolymitis, Iosepho
gaudere. Nos quum intellexissemus, refe-
rente senatu Hierosolymorum, Ioannem
Gischalensem plerūq; molitum esse ad-
uersum te insidias, in hoc missi sumus, eū
ut increpemus cum omni verborum acri-
monia, admoneamusq; tibi deinceps mo-
riger ut sit & obsecundet. Sanè quū opre-
f mus

mus tecum consilium inire de his quæ in commune nobis agenda sunt, obsecramus te, ad nos ocys ut aduoles cum aliquantis, non item multis. Neque enim hoc oppidulum satis esse possit excipiendæ tantæ multitudini militum. Hac quidem scribebant spe præsumentes alterum affore è duobus: vel quia inermis si venissem. ad eos, me detinuissent pro vili mancipio: aut certè si cum frequenti commilitio, iudicassent me pro hoste habendum. Venit item et eques ex his vnus qui prius aliquantò stipendia fecerant Regi, iuuenis alioqui audaculus. Is literas adferebat. Erat proinde hora illius noctis iam secunda, quo tempore vnà cum amicis ac primis Galilææ celebrabam conuiuium. Domesticus famulus quum mihi renuntiasset adesse equitem quendam Iudæum, iussi, hominē ut accersiret. Introgressus ne vlla quidem dignatus me est salute. Tantum fuit, porrecta manu exhibuit epistolam. Hanc,

inquit, qui ex Hierosolymis recens adue-
niunt, miserunt tibi exhibendam. Scribe
iā & tu quàm ocysimè. Perpellor enim
ad eos regredi festinus. Sanè qui accum-
bebant coëpulones, miraculi ac stuporis lo-
co habuerūt præfractam hanc militis &
impudentem audaciam. Ego contrà obse-
crabam, nobis vt accumberet & vnà cæ-
nitaret. Quum is abnuisset, epistolā qui-
dem, vti acceperam, premebam digitis, cō-
uersus autem ad amicos alijs de reb⁹ te-
xebam sermonem. Post autem aliquantū
temporis ex epuli accubitu surgēs, ceteros
quidem emisi ad suum quēq; cubile, qua-
tuor tantum mihi familiariter ac dome-
stica consuetudine amicos sum adhorta-
tus, nequò abirent. Iuueni literarum geru-
lo iussi apparari vinum. Id dum fit, semo-
tis arbitris nec vllō inspectante explico e-
pistolam. Ex eius qualicunq; lectione pla-
nè intelligens quid epistolæ illius scribæ
aduersum me molirentur, resignatā rur-

Attende
Iosephi
solertiam
in explo-
rândis in-
geniis.

f ij sus

sus sigillo priore signavi, sic ut videri posset nulli dum lecta, eam quoq; manibus premens praecepi ut drachmae viginti militi dareretur in viaticum. His ille acceptis dixit se habere gratiã. Ego proinde eiusmodi responso facile deprehendens adolescentis ingenium turpi lucro inservire, quodq; tali compendio expugnari maxime & capi posset, adieci: At qui nobiscum si velles bibere: utique pro cyatho vini drachmam unam accipies. Ille nihil inuitus paruit pollicenti: speq; illectus accipienda numerosioris pecuniae multo se proluit vino. Ebriacus tandem ac temulentus, nullius iam arcani continens, adeo ut ne rogatus quidem, nihil non euulgaret, nempe insidias aduersum me adornatas: adiecit tandem, quia & ipsorum decreto essem morti addictus. His plane auditis, rescribo hunc in modum: Iosephus Ionathae & his qui cum eo sunt, gaudere. Quod audierim vos incolumes in Galileam venisse ac

se ac minimè valetudinarios, equidem la-
tor: eò maximè, quia non incommodè vo-
bis, sed velut per man⁹ tradere potero eo-
rum quæ hìc aguntur, accuratam ratio-
nem, quum ipse destinarim in patriã pro-
ficisci. In votis enim iam pridem id animo
infederat. Atqui conueniebat ad vos p-
ficisci me non in Xallo tantum, sed tan-
tò longiùs: etiamsi ne iussissetis quidem.
Veniam mihi vt condonetis, etiam atque
etiam rogo, quando id re ipsa præstare nò
possum. Hic enim in Chabalo quaquà li-
cet, obseruo Placidum animo secum ver-
santem, quonam pacto in Galilæã queat
ascendere. Lecta igitur epistola hac, ad
me ipsi maturate gradum. Valete. His à
me perscriptis ac militi vt perferret, red-
ditis, visum est cum eo amandare viros tri-
ginta Galilæorum longè probatissimos his
instructos monitis, illos quidem salute vt
impartirent, aliud proinde verbum ne p-
merent. Edixi præterea, vt vnus aliquis è

f iij militi-

*militib⁹ fide dignis cautim obseruaret, ne-
qua familiaris collocutio cum eis texere-
tur, quos ad Ionathæ complices emiseram.
Et illi quidem profecti eò sunt: comites au-
tem Ionathæ simul ac senserunt aberrasse
se à scopo destinatæ suæ aduersum me mo-
litionis, alteram ad me transcripserunt e-
pistolam sub hoc tenore verborum: Iona-
thas & qui cum eo sunt, Iosepho gaudere,
Mandamus tibi, nullo vt stipatus com-
mitio intra tertium diem venias in Ga-
baroth oppidum ad nos exactius cognitu-
ros te referente quæ designaris crimina
aduersus Ioannem. His ad me scriptis ac
salute dicta Galilæis quos miseram, illinc
facefferunt in Iaphan oppidum planè o-
mnium quæ complectitur Galilæa, longè
maximum, mœnibus munitissimum ac nu-
merosa incolarum multitudine differtum.
Obuiam eis prodiuit vniuersa multitudo
virorum cum vxoribus ac liberis, aduer-
sum quos exerta voce vociferabantur iu-
bentes*

bentes vt egressi neutiquam sibi inuideret strenuum ducem. Ionathæ comites vix credibile, quàm eiusmodi obstreperis populi vocibus irritarentur, etiamsi accensam in se iræ flammam non audebant exerere. Neque enim illos censebant responso vllò dignos, quare illinc in alia oppida emigrarunt, nec dissimiles sunt editi ab obuijs strepitus vocum clamantium neminem se passuros præfici in sui exercitus ducem præter vnum Iosephum. Re igitur vbique infecta, illinc se Ionathæ comites recipiunt in Sepphorin ciuitatum quæ in Galilæa sunt, multò amplissimam. Porro Sepphoritæ communi decreto quum ad Romanos proni respicerent, illis quidem obuiam venerunt, me autem nullis neque laude neq; conuitio attigerunt. A Sepphoritis quum in Asochin descendissent, haud secus ac Iapheni aduersum eos querulis vocibus prestrepebant. Illi contrà non iam ferentes impotentioris iræ aculeum, imperabant qui
f iij se

se comitabantur, militibus, ut arreptis tigillis lignisue caderent sic obstreperè inclamantes aduersum se. Ioannes proinde tribus militum stipatus milibus, obuius illis venit proximè Gabara. Ego autem qui lecta aliquantò priùs epistola intelligerem illos condicto aduersum me congressu manum esse conferturos, illinc à Chabalis promouens gradum vnà cum tribus militum milibus ac relicto in castris amicorum vno qui eatenus mihi fuerat fidei comperitissima, in Iotapata perueni, ut qui cuperè haud longius quadraginta stadijs ab eis secedere. In hanc proinde formulam ad istos scribo: Si quidem rata sententia statuistis ad vos ut pergam, quadraginta supra ducètas sunt in Galilæa ciuitates & oppida: harum vnā ipsi deligite, & eo occurram vobis, exceptis modò Gabaris & Gischalis. Hæc enim patria est Ioanni, illa auxiliaris est & amica. His ex me acceptis literis complices Ionathæ

nihil

nihil prætereà rescribūt. Coactō enim inter se amicorum concilio & ad id accito Ioanne hi agutabāt consilium, quonam pacto in me cōorirentur. Et quidem Ioanni videbatur scribi oportere ad omnes quæ in Galilæa essent, ciuitates & oppida. Rationem dicto addebat, esse omnino in vnaquaq; ciuitatū vnū videlicet et alterū qui à me diuersi abirent. Illos esse ad se accersendos tanq̃ aduersus hostem congressuros. Decretum prætereà eiusmodi censebat transcriptum mitti debere in Hierosolymitarum ciuitatem, vt certius comperito me Galilæorum sententia iudicatum esse & haberi pro hoste, suo illi calculo sancirent decretū. Dicebat enim Ioannes vel hoc pacto deferrum me iri auxiliari ope Galilæorum, quanticunque eatenus fuissent erga me beneuoli, nimirum illis timore correptis, quæ ab Ioanne inter consultandum dicta mirum in modum assessoribus arriserunt. Hac porro vniuersa mihi in-

notuerunt

notuerunt sub horam noctis tertiam. Sachæus enim eorum qui eiusmodi concilio interfuerant, vnus quum ad me transfugisset & illorum aduersum me molitionē renunciaasset: visum mihi est non iam cunctantiùs extrahendam esse occasionem sic opportunè oblatam. Dignum itaque ducens [occurrere tempestiuius occasioni vltro se afferenti] iubeo Iacobum eorum militum qui me circumsistebant, fidei integritate maximè insignē assumptis secum ducentis militibus explorare & cautiùs obseruare exitus viarum omneis à Gabaris in Galilæam, vtque ad me transmitteret quoscunque comprehēdisset prætereuntes, eos in primis qui cum literis caperentur. Hieremiam insuper & ipsum ex amicis meis vnà cum sexcentis militibus misi in confinium Galilææ, qui summa cum cautione obseruaret vias quæ à Galilæa in Hierosolymitarū ciuitatē dirigunt, præcepto etiam dato, vt iter illac facientes cōpre-

prehensos cum literis, viros quidem in loco
vinctos iuberet haberi in custodia, literas
autem curaret ad me transmittendas. Hæc
quum præcepissem eis quos à me aman-
daram, edixi cæteris eos adhortatus ut po-
stera die assumptis armis et apparatu tri-
duanae alimoniae ad me venirent in oppi-
dum Gabaroth. Militibus proinde qui
me circumfistebant, in quatuor acies distri-
butis, eorum quosque probatissimæ fidei di-
gessi in ordinem ad tutelarem corporis mei
custodiam. Centuriones quoque præfecerunt
militibus, ac iussi sedulo providere, ne quæ
ignotum militem sinerent suo ordini mistim
se inferere. Altera autem die quum cir-
citer horam quintam propinquans Gaba-
roth, inuenio campum omnem qui ante op-
pidum latè porrigitur, vndique militum
densa multitudo differtum, qui ex omni
Galilæa eò se stiterant in subsidium, sicuti
eis præceperam. Numerosa insuper et a-
lia turba è finitimis oppidis eò concurre-

rat.

rat. Stans autem intermedius eorum, quū
vix cœpissē concionem apud eos habere,
& ecce acclamabant vniuersi me suum
esse benefactorem, suæ regionis tutelarem
patronum vocabant. Illis quidem ego me
habere gratiam professus, decretum alio-
qui proponebam tale, aduersus neminem
obeundam pugnam, neu ea loca pergerent
diuexare rapinis: sed per campum castra
vt metarentur parabili viatico contenti.
In votis enim dicebam mihi esse eiusmodi
turbas suppressere citra vllius cadem. Ipso
autem die contigit eos qui ab Ionatha cum
epistolis mittebantur, incidere in eorū ma-
nus quos explorandis viatoribus præsti-
tueram. Et quidem viri in custodias loco-
rum coniecti sunt, vti iussi erant custodes:
litteras autem quum legissē nulla non sui
parte blasphemijs scatentes, & confictis
aduersum me mendacijs differtas, caui ex
nie ne quis rescisceret. Tantum fuit, desti-
nabam animo aduersum eos prosilire, &
impressio-

*impressionem facere. Audito aduētū meo,
comites Ionathæ collectis in locum suis om-
nib⁹ affeclis, quib⁹ se permiscuerūt et Ioā-
nis sectatores, in vnum agglomerari se re-
ceperunt in domum Iesu. Ea enim domus ^{hanc}
sua amplitudine tam erat multorum ca-
pax, vt arce quauis nihilo videretur sua
mole inferior. In eius igitur loco semotiore
et arcano velut per insidias posita militū
cohorte, occlusis que foribus reliquis præter
ianuam vnā quam me ingressurum spe-
rabant ad se de via venientem, ac salute
dicta in amplexus ruiturum: milites insu-
per hisce mandatis onerant, vt quum ad-
uenissem, cæteris prohibitis solum me sine-
rent ingredi. Hoc enim pacto arbitraban-
tur nullo negotio et ipso statim aditu me
reddituros sibi obnoxium et veluti man-
cipem. Atqui istorum spē non inscitè fru-
strat⁹ elusi. Ego enim qui præsensissem eo-
rum aduersum me adornatas insidias, eò
vt perueni è via, hospitatus è regione eorū
videri*

videri illis cupiebam re ipsa obdormiscere. Susplicati igitur Ionathæ comites me reuera interquiescere graui sopore depressum, prono descensu mox vt in planiciem campestrem prouolarunt, tentabant ij magna verborum contentione ac suadendi studio meos à me milites auocare, quasi qui socor diter supraque modum supinè munia obirem mei ducatus, quæ res in diuersum ac sperarant, abiit illis. Nam eis vixdum cōspectis clamor exauditur à Galilæorū castris, testis planè nihil indignus beneuolentia qua erga me suum ducem toti flagrant: dequerebantur contrà ac voces edebāt increpatorias in Ionathæ comites, quippe qui eatenus desedissent, nec quicquam adijissent periculorum: tantum id præstissent, quia Rempublicam Galilæorū sursum deorsum permiscuissent. Deniq; adhortabantur, vt è Galilæa facerent, seque quique reciperent domum. Neq; enim passuros se traduci in eam sententiam, vt

me

me abrogato alter substitueretur in ducē.
His mihi renunciatis, nihil cunctatus in
aream campi prodij eorū intermedius. Sa-
nè gradu volucris eò descendebam præge-
stiens audire quid Ionathæ dicerent comi-
tes. Vix in apricum theatrum prodieram,
& ecce faustæ omnium acclamationes plau-
susque cum laudibus personabant confi-
tentium se gratiam meo habere ducatu.
His proinde auditis Ionathæ comites ve-
riti ne Galilæis aduersum se prosilientibus
vllū adirent mortis discrimen gratiæ cau-
sa quam mihi se debere prædicabant, de-
stinabant animo se illinc præpete cursu p-
ripere. Quum autem intellexissent se
non posse alio quoquàm faceßere, quòd ius-
sissem nequò abirent: illi prono vultu &
terram versus deiecto sic hærebant, vt di-
ceres emotione mentis perculsos. Edicto in
omnem promulgato multitudinem, vt hu-
iusmodi acclamationum strepitu deinceps
abstineret, fidissimos quosque militum ob-
seruan-

*seruandis itineribus praefeci, acri ut studio
aduigilarent, ne nobis imprudentibus ino-
pinam impressionem promoueret Ioannes.
Admonitis proinde Galilaeis ad sumenda
rursus arma ut se compararent, ne quid
turbarum conciretur in castris si quis for-
tè cooriretur repentinus hostium assultus,
omnium primum Ionathæ militibus memo-
riam refricabam epistola, cuius tenore scri-
psissent quemadmodum à Republica Hie-
rosolymitana cætu missi essent dirimendæ
controuersæ contentioni inter me et Ioan-
nem, quopacto ijdem me obsecrassent, ad
se ut venirem. His ordine enarratis, ipsã
quoque epistolam in medium protendi illis
spectandam, ne quid eorum quæ obijciebã,
inficiari possent, literis palam coarguen-
tibus eos & reuincantibus. Ionathæ insup-
dicebam: Vos cum collegis, si ab Ioanne in-
uis vocor, vitam ut meam vobis represen-
tem, duobus quibuscumlibet aut certè tribus in
medium productis testibus qui honesti sint*

Et inculpati: liquet quia prius necesse vobis fuit inquirere in eorū vitā, me interī libero Et exempto ab intentatis criminibus. Ut igitur noueritis quā legitimè p-functus sim officio strenui principis p Galilæam, tres quidem haudquaquam sufficere reor, qui, quā probè vixerim, suo cō-probent elogio, quare hos ecce omnes offero vobis. Ab his sciscitemini, quā hacten⁹ tenuerim viuendi formulam. Num cum omni honestate, sanctimonia atque auctoritate hīc sim conuersatus. Eoq; vos, ô Galilæi, adiuro, nequid eorum quæ vera sunt, regatis silentio, imò omni cum libertate ipsi dicite in horum tanquam iudicum conspectu, si quid min⁹ ritè peractum à me sit. Hac vixdum pronunciarā, Et ecce voces in commune ab omnib⁹ redditæ sunt, qui me suum vocarent benefactorem, suæ regionis celebrarent seruatorem, qui rata legitimaque censerent suo testimonio quæ à me essent peracta: denique nihilo secius

vt pergerem, facere adhortabatur. Omnes
rursus iureiurando confirmabant suas v-
xores nullius contumeliae aut probri notam
per me incurrisse, nemini vnquam prae-
buisse me occasionem legitimam tristitia aut
mœroris. Hoc mihi ab omnibus reddito e-
logio, epistolas duas à socijs Ionathæ mis-
sas quas à me constituti exploratores in-
terceptas ad me miserant, alterouersum ac
vicissim legebam audientibus Galilæis: p-
quam plenas blasphemijs, pudendis insup-
et aduersum me confictis mendacijs, ceu
est illud, quia aduersum subditos tyran-
nide potius vterer, q̃ ea quæ ducatum hūc
deceret clemētia ac lenitate: pleraq; insup-
alia inscripta erant, illis nihil omittentib⁹
quæ impudentissimus quisque mentiendi
artifex queat comminisci. Dicebam autē
apud multitudinē me eiusmodi literas ac-
cepisse ab earū gerulis, qui nihil inuiti eas
mihi dedissent. Non enim volebā aduer-
sarios resciscere, quæ circa custodias via-
rum

rum gererentur, ne timore correpti sibi imposterum temperarent à scribendis literis. His auditis multitudo animis exasperata gestiebat incursionem facere in Jonathan & eos qui illi aderant comites, quasi illos discerpturi. id quod fecissent Galilæi, nisi eos quidem ipse sedassem, & iræ imposuissem modum. Socijs porro Ionathæ dicebam me eorum indulgere veniam quæ eatenus aduersum me gessissent, si modo resipiscerent, & profecti in patriam, his à quibus erant missi, dicerent quæ comperissent vera, quo nimirum pacto conceditâ mihi Rempublicam administrarim. His dictis dimittebam eos, etiamsi non me clâ esset eorum quæ pollicebantur, nihil esse facturos. Rursus multitudo aduersum illos ira atrocior flagrabat & redaccēdebatur, meque obsecrabant, permittere de istis qui tam indigna moliti esset, meritas exigipenas. In omnes omnino formas me vertebam, quò eis persuaderem, illorum ut mi

sererentur. Probè enim noueram seditionē omnem perniciosam esse, & communi vtilitati exitialem. Atqui quum nullis iam verbis ira exasperata multitudinis flecti posset, quippe qui infensis animis prouolabant omnes ad domum in qua hospitabantur socij Ionathæ: ego qui viderem eò promotam iram, & ad expetendam vltionē, populi alacritatem, vt nullis iam coërceri posset verbis, saltu equo inscensu iussi, me vt omnes sequerentur adusque Soganen oppidum ab Arabia disparatum stadijs viginti. Hoc strategemate sum vsus, occasione se mihi offerente, vt ne videri possem prior conciuisse bellum intestinum, nempe aduersus contribules. Factus dein propior Soganeis, stiti illic multitudinem apud eam concionaturus: & admonitione non intempestiua vsus, docebam non conuenisse illis, vt se sinerent sic pronos ferri in præcipitiū iræ, præsertim tanta cum animi acrimonia, nec sumendam de hoste eiusmodi vltionem,

tionē, cui deinceps nulla possit sperari medela. Iubeo per hanc centum ē multitudinem deligi, qui ad iustam & virilem staturā adoleuissent, essentque inter primi nominis viros, seque adornarent tanquā mox perfecturi Hierusalem: & ut apud populū dicturi dequererentur aduersum eos qui regionem suam sollicitarent ad seditionē, imō iam perpulissent. Addebā his: Quod si eos contigerit vestris sermonibus flecti ad misericordiam, adhortemini cœtum populi præterea ad me ut scribāt suo decreto iubentes, ut in ditione perseuerem toti⁹ Galilææ pro potestate agens, comites autē Ionathæ illinc ut excedant. Datis hisce mandatis, illisq; citra vllam cunctationem instructis, tertio post habitam concionem die missionem militum feci, vnā cum eis amā datis armatorum militū quingētis viris. Scripsi autem & his quos in Samaria habebam fœdere amicitiæ mihi iunctissimos, sua ut prouidentia his quos mittebam ci-

citra vitæ discrimen tuta foret profectia.
Prius enim aliquantò Samaria in ditionē
venerat Romanorum. Et quidem necesse
erat prorsus illac iter transmittere eos qui
profectionis suæ compendia quærerent. Sic
enim triduo liceat conficere iter è Galilæa
in regionem Hierosolymorum. Emisi præ-
terea cum eis qui eiusmodi legationem ob-
irent, aliquot ad fines vsque Galilæa quos
præfeceram explorandis vijs, ut ne quis
aduersariorum internosse posset et condif-
cere quos emiseram. Hæc quum peregiſſe,
nonnihil moræ contraxi in Iaphis. Comites
autem Ionathæ quum intelligerent aber-
rasse se à scopo prætentæ aduersum me cō-
spirationis, Ioannem quidem siuerunt abi-
re Gischala; ipsi autem in Tiberiensem ci-
uitatem se receperunt, sperantes captam
eam sub manus suas submissuros. Iesus e-
nim illorum tunc temporis primarius scri-
pserat literas quibus pollicebatur persua-
surum se populo, ut venientes exciperet, et
in

ἐν τῇ ὁδῷ
 κατὰ λή-
 σαι.

in eorum partes transfret ultro neus. Illi quidem inescati hac spe atque inuitati eò abierunt. Hæc sane literis ad me datis renūciavit Silas, quem, ceu dixi, dereliqueram procuratorem Tiberiadis. Is impensè rogabat, festinus ut iter arriperem. Ego proinde illius votis obsecutus, dū aduenio præpete cursu, in periculum exitialis læti sum deuolutus, tali ex causa. Ionathæ comites Tiberiade hospitati, quum plerisque Tiberiensium persuasissent à me ut deficeret: & hi quidem non obscuri erant, sed ciuitatis optimates, qui audito meo ad se aduentu, ob ea quæ admiserāt, malè sibi metuentes venerunt ad me, suoque complexu me prædicabant beatum, qui sic me gererem circa prouidentia administrationemve Galilææ. Dicebant magnopere collatari se & applaudere mihi tanto honore affecto. Suum enim decus atque ornamentum fatebantur meam esse gloriam, perinde atque honor doctorum & in ciues cor-

riuatur. Amicitiam insuper erga ipsos meam, quàm Ioannis iustioreme esse iactabant. Studio præterea sibi esse, ut festinatò concederèt domum, se alioqui ad extremum perseveraturos donec sub manus meas mitterent Ioannem. Sua hæc verba confirmabant multiplici iureiurando quæ apud nos sunt omnium maximè formidabilia, plurimumque vel audientibus terroris incutiunt, quibus iuramentis non commodare fidem, censebam esse nefarium. eoque obtestabantur alio in loco mihi deligerem hospitium, quòd in crastinũ ei⁹ diei sabbatum incideret. Dicebant enim non oportere militum strepitu interturbari Tiberiensium ciuitatem. Ego sanè nulli⁹ mali suspicax illinc contendi Taricheas, relictis alioqui in ciuitate, qui partium mearum satagerent, ac sciscitarentur si quid diceretur aduersum nos. Per omnem viam quæ à Taricheis Tiberiadem rectà contendit, curam hanc delegaui permultis qui

*ea mihi per mutuas operas significarēt quæ
contingeret audire per eos quos ad id obe-
undum muneris reliqueram in ciuitate. Po-
stera igitur luce cætus ciuium omnis cogi-
tur ad orationem. Amplissima domus est
& numerosæ plebis capax. Ingressus autē
Ionathas, palam quidem minimè audebat
de defectione habere verbum: ait tamē ne-
cessarium ciuitari esse ducem qui me esset
præstantior. Iesus verò ciuitatis primari⁹,
citra vllam dissimulationem palamque o-
mnibus adiecit: Præstiterit, ô ciues, obse-
cundare nos viris quatuor quàm vni, qui
& generis splendore sunt illustres, nec re-
rum solerti peritia inglorij: quibus verbis
subindicabat collegas Ionathæ. Iustus in
mediam plebem vt prodijt, commendabat
quæ Iesus dixisset, quo dicto nōnullos è ple-
be in suam pellexit sententiam, multitudi-
ni tamē adeò nō arridebāt dicta eiusmodi,
vt res abitura omninò fuerit in seditionē,
ni sexta hora superueniens dissoluisset cæ-
tum,*

tum, in qua quidem hora solenne est nobis ac legitimum sumere prandium sabbatis. Sicque Ionathæ comites in crastinum sabbati extracto concilio, re infecta abierunt. His proinde mihi actutum renūciatis, decreui ut sub matutinam horam appellerer ciuitati Tiberiensem, maturare gradum: et ecce circa eam horam illò adueni à Taricheis. Deprehendo autem populum aliquantò prius ad orationem collectū. Quò obrem ille cætus in vnum esset conflat⁹, qui erant adunati ne norant quidem. Complices autem Ionathæ præter omnem suam spem, præsentem me conspiciati dici vix potest, quanta intemperie animorum agitantur. At interim secum comminiscuntur quam mihi redderent rationem illius coacti conuentus, nempe hanc: quia Romani equites visi essent in confinio ciuitatis, stadijs nimirum triginta abiuncti secus eum locum qui Homonæa dicitur. Et quidem hæc quum respondissent, quib⁹ me clāpetebant

petebant per dolū detorta interpretatione,
 Ionathæ socij adhortabantur ne parui du-
 cerem terram eorum exponi prædæ per ho-
 stium incurſionem. Dicebant autem hæc
 ea mentis destinatione, vt prætextu urgē-
 tis ac festinatò ferendi auxiliij quum à ci-
 uitate semotiùs ablegassent me, ipsi interi-
 eam sua molitione mihi infestam redderēt
 et hostiliter aduersam. Ego proinde tam-
 etsi essem probè conscius veteratoriae illorū
 aduersum me cōmentationis, parui tamen.
 Hanc ego gloriā minimè censuerim ascri-
 bi debere Tiberiensibus, quippe qui impru-
 dentes futuri euentus in tempore non pro-
 spexerint suæ vrbi tuendæ. Exiui igitur, et
 ad locum vt perueni quum inquisitione de
 hostibus habita, ne vestigium quidem ullū
 hostilis excursiōis deprehēdere, haud cū-
 ctanter viam priorem remetiens reuertor
 Tiberiadem, & ecce in vnum confluxisse
 omne concilium inuenio, turbamque vulgi
 promiscuam, simul & complices Ionathæ
 aduer-

ὁ προνοή-
 μενος, le-
 γο, προ-
 νοήμηνος.

*aduersum me opposcentes non contemne-
dam criminum obiectionem, tanquam is
sim qui nihil quidem haberem pensi leui⁹
eis reddere bellum impendens, vitam au-
tem inter delicias ipse traducerem potius,
Inter hæc pferunt in primis epistolas qua-
tuor, hoc schemate excogitato, quasi eæ
scriptæ ab his essent qui diuersarentur in
confinio Galilææ ad eos, deprecantibus qui-
dem illos ad se vt venirent suppetias latu-
ri, quando robur Romanorum equitum pa-
riter ac peditum nunciaretur in tertium
diem affuturum, ac proinde expositum iri
prædæ ipsorū regionē, eoq; precaretur ma-
turius vt occurrerēt periculo: ne desiderēt,
neu per socordiam aut contemptum trans-
mitterēt. Tiberienses his auditis illos rati
vera dicere, aduersum me clamores ede-
bant, dicentes non iam mihi desiderandum
esse in ocio, sed ad opem ferendam suæ gēri
finitimis abeundum. Ego qui intelligerem
quò pertenderet eiusmodi excogitatum ar-
tificiū,*

rificium, quidve molirentur Ionathæ complices, ad hæc respondi, me quidem propensiore studio esse pariturum, pollicitus etiam citra cunctationem ullam profecturum ad bellum. Caterum, quando literæ significabant Romanos è locis quatuor arma promouisse aduersus Galilæam, eamque oppugnare, consilium id erat meum, ut robore totius exercitus in acies quinq; dissipito, unicuique earum præficerent collegas Ionathæ & eius socios. Decere enim viros confirmabam qui strenui sint ac probi, non consulere modo, sed & opere ipso ceteris præire ad ferendam opem, si qua postulet, urgeatve necessitas. Ego enim præterquam vni non possem præesse dux. Vix credibile quam placuerit multitudini meum hoc consilium. Sanè hoc dicto urgebant eos egredi ad bellum: illi contra dissentaneis sententiis sese collidebant confusius, quod quæ præcogitarant, explere opere minus possent, me vno vniuersis eorum machinis reluctante.

Horum

Horum proinde vnus quidam Ananias nomine, vir planè malignus ac malorū artifex, suadebat vt in crastinum ab vniuerso populo ieiunium Deo offerretur, eadēq; hora iussit eundem in locum conuenire sed inermes, palàm facturos, quia quanticūq; auxiliari ope Dei perfruuntur, tales censent omne armorum genus inutile. Hæc illi dicebantur, non studio tuendæ pietatis, potius vt Ionathæ complices me, meosq; inermes abriperent. Iamque ob ingruentem necessitatem ibam huic consilio gestum morē, ne viderer id aspernatus documentū quod vel vmbra prætexeret pietatis. Postquàm igitur nos recepimus domum, Ionathæ comites scribunt Ioanni, adhortantes eum, vt sub crastinum diluculum ad se cū aliquā multis militibus veniret, si id tamen commodè posset. Ita enim fore, vt nullo negotio in eius manus deuoluerer: suamq; omnem operam pollicebātur, qua fieret vt compos abiret voti. Accepta ille epistola se comparabat

parabat ad ea quæ iubebatur. Ego autem postera die ex eis quæ tutelari corporis præerant custodiæ, duos ut virili fortitudine exploratissimos, ita et integritate fidei maxime constantes iubeo sicis sub vestium integumento reconditis accingi, meque quoquo irem, et comitarentur et viam præmunirent, ut si qua fieret aduersum me impressio ab inimicis, ipsi nos vlcisceremur. Thoracem præterea ipse accepi, et gladio succinxi me sic ut nulli essent perspicua: denique ad orationis locum veni. Eos autem qui me comitabantur omnes excludi loci aditu præcepit Iesus ciuitatis primarius, eam enim ob rem institerat foribus: me autem solum cum aliquot ex amicis ingredi fuit. Iamque nobis ritus legitimos exoluentibus, et ad orationes conuersis proximè adsistens Iesus, sciscitabatur ex me de tota supellectile qua ex incendio aula regalis seruata fuerat, deque argento infecto nec signato, et apud quem essent deposita.

Hæc

Hæc eò dicebat, vt tempus extraheret tã
 tisper dum aduenisset Ioannes. Respondi
 nihil non omnium deposuisse me apud Ca
 pellã decemq; optimates Tiberiensiu. Ex il
 lis tu percunctare, num mētiar. Illis apud
 se esse deposita omnia asseuerantibus, Iesus
 subiecit: Illi aurei viginti infecti quidē nec
 signati quos distracto quodam diuersorio
 accepisti, in quem abiere vsum? Et hos re
 spondi dedisse me legatis quos amandastis
 Hierosolymam, in viaticū. Ad hæc sub
 iiciunt complices Ionathæ, non rectē à me
 factum, qui ex ære publico dederim lega
 tis mercedem. Ob hæc adfistentis populi
 multitudo promotæ ad iram est & exaspe
 rata, quippe quæ vel tandem dilucidē p̄spi
 ceret illorum erga me malignitatem. Ego
 proinde qui intelligerem mox ciendam &
 redaccendendam seditionem, cupiens po
 pulum aduersus sic malitiosos tantò irri
 tare acrius, subtexui: Quin si censetis mi
 nus rectē à me factum qui legatis vestris
 dederim

Attende
 improbā
 maligni
 tatem

dederim mercedem è communi aerario: vel
nunc demum desinite mihi facessere istius-
modi molestias, neu acrius oburgomini.
Ipse enim rependam aureos viginti. Hoc
dicto Ionathæ socij contricuerunt quidem,
at populus cæto acrioribus ira aculeis ad-
uersus illos exstimulabatur, quod illi iniu-
stam adeo & sic euidentem nullique non
manifestariam exponerent suâ aduersum
me malignitatem. Iesus autem quum vi-
deret rem q̃ sperasset, in diuersum abiisse:
populum quidem iussit secedere, eos autem
qui sui essent consilij complices, pressius vo-
luit secum retinere. Addebat enim nulla
fieri posse de rebus eiusmodi quæstionem i-
doneam inter sic obstrepere tumultuantes.
Inclamante autem populo se neutiquam ap-
ud eos relicturum esse me solitarium, ac-
cessit vnus aliquis è comitibus Iesu clâm
nunciâs Ioannem cum armatis propinquũ
fieri. Audito mox nuncio eiusmodi, colle-
ga Ionathæ non iam sibi temperabatur. Cre-
b diderim

diderim contigisse id providentia numinis
clementer prospicientis mea vniuersi saluti.
Nisi enim machine eiusmodi talem essent
sortita exitum, prorsus interceptum me Ioā-
nes dira morti contradiidisset. Ait tū Io-
nathan. Ab hac questione aureorum vi-
ginti vel nunc vobis temperate, ô Tiberiē-
ses. Neque enim iustum censeo Iosephum
addici neci ob tantillam pecunie summā,
sed & improbando omnibus ambitu hanc-
ce tyrannidem occupauit, principatumq;
obtinet in Galileos omnes quas sermonis
sui lenocinio inescavit atq; demulxit. Hæc
illo dicente, qui eum circumsistebant simul
dicto manib⁹ in me coniectis pro virili ad-
nitebantur vt occidione occiderent. Qui
porro à me stabant, vt viderunt tanti isti⁹
moliminis aduersum me indignitatem, ex-
ercis gladijs si quam mihi intulissent vim,
interminabantur se illos referituros. Quin
& circumstans populus sibi congerens la-
pides, iamque ad eorum eiaculationem in

Jonathan prægestiens & alacer, eripuit me nequa mihi vis afferretur ab hostibus.

Quum via aliquantū processissem iamq; forem occursurus Ioanni circumstipato cō-militio haud aspernabili, decessi de via vitabundus quidem, & illius timore nō mediocri correptus: per quendam verò angiportum è vestigio me ad mare proripiens ex impendente periculo sum seruatus & nauigio exceptus, eoq; incunctanter in scēso traieci Taricheas vitato præter omnī spem tanto discrimine. Simul atque eò perueni, acciri ad me iubeo primates gentis totius Galilææ, quibus coram positis edissero modum quonam præter equitatē initi meum fœderis essem proditus per complices Ionathæ & Tiberienses, remq; ut erat circa Tiberienses, indico, utque tantum nō atrociter peremptus illorum malignitate. Audita hac facti indignitate, Galilæorū multitudo peracri ira aduersus perfidos exasperata, effluetim rogabant, ut ne tam

τόπον. ἢ
ἐκ τούτου

hij extra-

extraherem tempus inferendi sic perfidis belli, sed permitterem ut aduersus Ioannē & collegas Ionathæ profecti, ipsos ad vniū è medio hominū conspectu auferrent. Istorum alioqui propensam alacritatem cohibebam ego, quantalibet ira inensi aduersus illos perstreperent ac ringerentur. Horrabar eos, mecum ut durarent: tantisper dum rescisceremus, quid renunciarent legati quos amandassemus in Hierosolymitarum ciuitatem. Pro illorum enim sententia dicebam quæ iusta viderentur, cuncta fieri debere eis. His dictis, in meā venire sententiam. Sanè Ioannes quum planè intelligeret, quæ fuerat per infidias aduersum me præmolitus, inefficacem sortiri exitum, nihil cunctatus repetiuit Gischala. Post non multos item dies quàm aduenissemus, rursus amandauimus alios qui & renunciarunt populum Hierosolymitanum per acri ira extimulatum aduersus familiares Anani & Simonis filij Gamalie-

malielis quòd in scia communitate Reipublica Hierosolymitana missi esset, qui suamolitione procurarent, ut ducatu excideret Galilae. Quin & his addebant legati, quod populus eo usque in iram praeceptis ferebatur, ut eorum aedes propemodum traderit incendio. Adferebant insuper literas, quarum tenore Hierosolymitarum proceres sanciebant, mihi quoque asserebant Galilae principatum precibus multis uniuerso obsecrante populo. Ionathae praeterea complicibus edicebant, in suam quique domum quam ocysissime se ut reciperent. Lectis igitur hisce epistolis, in Arbela oppidum concessi, quò loci coacta Synodo Galilaeorum, inter ea comitia legatis iussi ut enarraret quanta irae acrimonia, quantoque odio populus Hierosolymitanus sit auersus collegas Ionathae auditis flagitijs quae designassent aduersum me. Rursus, ut exponerent quemadmodum illi suis in commune suffragijs ratam mihi fecissent praese-

Eturam regionis ipsorum, quæ itē scripsissent Ionathæ socijs edicentes illos ocysimè egredi Galilæam, ad quos ipse è vestigio curavi transmittendam epistolam, dato prius gerulo epistola istiusmodi mandato, ut quanta posset maxima sedulitate, exploraret quid essent facturi. Illi igitur accepta epistola, non leuibz interperijs agitati, Ioannem ad se accersiunt, eosq; Tiberiensem qui à sanctiore essent concilio, neque non procures Gabarorum. Coacto igitur eiusmodi concilio rem omnem uti habebat, proponunt in medium, hortantes eos ut collatis sententijs disquirerent quid sibi faciendum foret. Tiberiensibus videbatur rationi magis consentaneum, ut semel susceptam Reipublicæ administrationē mordicus tuerentur. Censebant enim non oportere civitatem semel illis permissam in tanto deferere periculo, præsertim quum in eos præfecturam non iam ipse essem recepturus. Quod me tum auersarentur, planè contigit

igitur ex illorum mendaciis imposturis, qui
 commentum essent me illis poenas intermina-
 tum. Ioannes non ob hac modò erat gratio-
 sus: sed quòd consuleret, ut ex eis duo ad
 populum Hierosolymitanum pergeret pa-
 lam me traducturi & iniusturi notam so-
 cordiae, quasi qui Rempublicam Galilaea
 minus rectè administrarem. Et quidem di-
 cebat eos nullo negotio persuasuros, tum ob
 dignitatem & auctoritatem, tum quòd
 vulgus omne varium & mutabile semper
 sit. Ioannes igitur quum visus esset senten-
 tiam intulisse longè optimam, còmuni de-
 creto placuit mitti duos quidem adituros
 Hierosolymitas, Ionathan & Ananiã,
 relictis interim Tiberiade duobus collegis
 alijs. Ex suis autem militibus ad corporum
 tutelam selegerunt armatos centum. At
 Tiberienses mœnia quidem præcogitarant
 tutiora reddere & ea communire, incolis
 interim iussis resumere arma. Et ab Ioan-
 ne quidem accersierunt ad se non paucos

εν τρεῖς,
 lego εν-
 τετραλως
 siue εν τε-
 τρας.

milites sibi auxilio futuros, si quando eis
 opus foret aduersum me. Tum enim Ioan-
 ues Gischalis erat. Comites igitur Ionathæ
 quum è Tiberiade soluissent, simul atque
 venerunt in Darabutta oppidum in extre-
 mis finibus Galilææ situm in campo ma-
 gno, circa mediam noctem in manus inci-
 dunt custodum meorum, qui iussos arma
 ponere astrinxerunt vinculis in loci custo-
 dia, sicuti præceperam eis. Hoc ipsum si-
 gnificauit mihi per literas Lewis cui ei⁹ cu-
 stodia obeunda munus concrediderã. Bi-
 duo autem post exacto, dissimulans me ni-
 hil rescivisse eorũ quæ gesta essent, & mis-
 so ad Tiberienses nuncio, considebã ut po-
 sitis armis finerent homines abire in suam
 quemq; domũ. Opinabantur autẽ illi iã p-
 uenisse Hierusalẽ Ionathæ comites, quare
 responsis me onerarunt plenis blasphemiae.
 His ego nihil cõsternat⁹ mecũ cœpi cogita-
 re quonam genere strategematis illorum
 præfractam superbiam eliderẽ. Nam ad-
 uersus

aersus ciues bellum redaccendere, parum
 rebar esse primum. Cupiens tamen à ciuitate
 Tiberiensium illos profligata vita milites
 auellere, delectis decem milibus q̃ præ-
 stantissimarum militum, eos digessi in tres
 acies. Et quidem eos iussi in penetralibus
 domorum omnibus clam ac veluti positis
 insidijs expectare temporis articulum, Mil-
 le porro in alterum introduxi oppidum per- ἐν Ἀόμω
 æquè, montanum quidem, sed à Tiberia-
 de distitum stadijs quatuor. proposito illis
 edicto, vt e monte confestim descenderent
 signo accepto. Sub hac mox egressus oppi-
 dum, in præuiso mihi ac destinato loco fi-
 gebam castra. Tiberienses autem illi
 me conspecto, continenssem aduersum nos
 excursionem ciebat, nimisquàm multa ma- κατὰ τὴν τομὴν.
 ledicentia nos incessentes. Tanta quippe
 eos occupabat desipientia, vt lectica mili-
 tari decorè constrata & in nostro omnium
 prospectu posita, eam circumstantes lugu-
 bres & querulas voces ederent, Iudicrum
 quid

quid puerile praeferentes & risu excipie-
dum. Ego autem perspecta istorum demē-
tia, animo q̄ suauissimè afficiebar: quumq̄
cordi insedisset antecapere Simonē ex in-
sidijs & cum ipso Iozarum, misso ad eos
nuncio obsecrabam ad nos ut venirent a-
liquantō à ciuitate semotiūs, assumptis se-
cum amicis & aliquam multis qui essent
tuendis corporibus idonei. Statuisse enim
me dicebam, ut quum ad eos descēdissem,
οὐκ ἔμελλεν fædere inter nos inito illis pricipatu cedere
Galilææ. Atqui Simon per imprudentiā
& spe inescatus promissi compendiū, &
proinde è via rectitudinis abductus, nihil
cunctatus ad me venit: Iozarus autem su-
spicatus insidias, moram texens hærebat
fixiūs. Sanè quum ascendisset Simon cum
amicis qui eum obseruarent, obuium multa
cum comitate et prehensa dextra sum di-
gnat⁹ osculo, professus me illi habere haud
vulgarem gratiam qui ad nos ascenderit,
quo cum non ita diu ambulans innuebam
velle

velle me ei seorsim quiddam dicere ac semotis arbitris. Post ubi ab amicis eum semotius abduxi, illum inferens medium tradidi amicis meis, in oppidum ut abriperet. Militibus autem iussis descendere, comparabam me ut cum eis oppugnarem Tiberiadem. Pugna autem illa depugnata utrinque est tanta virium cōtentione, ut parum absuerit, quin victoria sint potiti Tiberienses. Milites enim mei iam quæsierāt fugæ præsidia. Rem ut erat, videns et adhortatus eos qui me pressius comitabātur, victores prius Tiberienses in ciuitatē vsq; persecutus sum. Rursus altero exercit⁹ mei robore à parte maris immisso vrbi, iussi ut quam omnium adium primam occupassent, traderent incendio, quo factō Tiberienses rati ciuitatem suam omni ex parte in manus meas venisse, territi à se arma abijciunt, cumq; vxoribus ac liberis supplices obtestabantur, ut illorum misertus parcerem ciuitati. Ego autem illorum sup-
plici

plici deprecatione præmolitus animo, ab omni prorsus violenta impressione cobibebam milites. Cumque nos vespere occupasset, vnâ cum militibus reuersus ab vrbis obsidione nonnihil curæ indulgi corpori reficiundo. Accito autem ad conuiuium Simone pro his quæ gesta essent, merentē consolabar. Pollicebar insuper me dato liberali comæatu, publicâ etiam fide esse illū emissurum honorificè Hierusalem. Postera verò die armatorum milibus decem stipatus veni Tiberiadem, et optimatibus totius populi ad stadium vnum accitis, iussi enulgare eorum nomina qui fuissent defectionis istius authores. Quumque indicassent viros, vinctos quidem illos emisi in Iotapatam ciuitatem: complices autem Iotathæ et Anania vinculis solutos datoque comæatu vnâ cum Simone et Iozaro ac militibus quingentis qui eos circumspectim obseruarent, remisi Hierusalem. Tiberienses rursus quū me adissent vt eis
igno-

ignoscerem, obsecrabant pro his quæ in me designarant, polliciti se in posterum emendaturos quæ perperam admisissent, & erga me futuros fide constantiores. Supplicabant rursus, ipse ut iuberem quæ per militum rapinam extorta superessent, & salua restitui his qui perdiderant. His ego annuës iubebam, ut quicquid extorsissent per rapinam, in mediam campi proferrerent. Militibus aliquandiu edicto male morigeris, vnum aliquem conspicatus eorū qui me circumsistebant, stola solito splendidiore indutum, id vnde haberet, rogabam. Is quum respondisset, Ex rapina ciuitatis: iussi, ut plagis vapularet. Cateris præterea omnibus interminatus sum inflicturnum esse me pœnam tantò atrociorē, ni quacunque per rapinam extorsissent, in apertam afferrent campi planiciem. Multis itaque in vnum aggestis, quod quisque Tiberiensium suum esse agnouisset, incolūme reddidi. Iam verò mihi ad hunc narrationis

ἐλεγχία
aduersus
Iustū hi-
storicum

ἐπολιω-
σις.

rationis locum prouecto dicendum occur-
rit aduersus ipsum etiam Iustum qui hi-
sce de rebus commentationem quandam
scripto prodidit, aduersus alios item ali-
quot, qui historiam quidem hanc scribere
se profitentur, veritatem verò historia con-
temptim transmittunt, & per inimicitias
aut certè ad aucupandam gratiam quā-
libet, minutula nihil verentur vel præteri-
re indicta vel confictis mendacis inuol-
uere. Hi enim simile quiddam admittere
mihi videntur istis qui de commercijs siue
contractibus commentitias literas compo-
nunt. Nam quia nullam verentur sibi ir-
rogari pœnam confictæ narrationis, veri-
tatem contemnunt historia. Iustus igitur
commentarios qui de hisce rebus sunt, hoc
quoque bellum conscribere aggressus, quò
videri posset solerti fuisse ingenio & tole-
ranti laborum, aduersum me falso permul-
ta commentus est. Quidni id fecisset? Ne
de patria quidem sua vera ut diceret sibi
permisit.

permisit. Id vnde liquet? Quòd tandem eò
 perpellor vt respondeam tot oppressus falso
 confictis mendacijs, quæ hæctenus suppres-
 seram, commemorabo. Nec est quòd quis
 miretur, cur in hodiernum vsque diem ho-
 rum explicationem extraxerim. Ei enim q-
 uæ perscribit historiam, necessarium prorsus
 vt certo compertam veritatem enarret. Li-
 cet interim coarguere profligatam ac per-
 uitam malignitatem quorundam impro-
 borum, id modò fiat citra omnem amaru-
 lentiam, non item vt gratiam tibi cõcilies,
 quòd in illos distrinxeris calatum, magis
 verò vt ad modestiam et moderatam mo-
 rum temperiem eosdem reuoces. Quo igitur
 pacto id te speras facturum? nimirum
 vt cum eo ceu presenti loquar. Iuste histo-
 ricorum eloquentissime (hæc enim vnã
 vni tibi insolentiùs arrogas nomenclaturã.)
 tunc ausis tandem et me et Galileos scri-
 bere patriæ tuæ authores fuisse conciente
 seditioni aduersum Romanos ac Regem?

Veritas
 prima lex
 historiar.

Præius

Prius enim quàm communibus Hieroso-
 lymitarum suffragiis sciscerer Dux Ga-
 lilee, tu tuq; ad vnũ Tiberienses non ad ar-
 ma modo sumẽda vltro nei puolastis, sed et
 ciuitates decem quæ in Syria sunt, oppu-
 gnabatis. Tu quippe earundem vrbiũ vi-
 cos incendio tradidisti. Quin tum ille fa-
 mulus in ea concidit acie. Absit, solus hæc
 tibi obijciam. Eadem enim & in commẽ-
 tarijs scripta leguntur. Imperatoris Ve-
 spasiani, puta quemadmodum aduersum
 te, Vespasianum Prolemaide agentẽ que-
 rulis vocibus interpellabant illarum decẽ
 ciuitatum incolæ te vnum deposcentes, cen-
 tanti mali authorem, ad luendam pœnam,
 quam vtique sustinisses vt iusserat Ve-
 spasianus, nix rex Agrippas accepta pote-
 stare te interimendi, fatigatus tandẽ cre-
 bris precibus suæ sororis Berenices te non
 occidit quidem, sed astrictum loris diu ius-
 sit in carceris ergastulo seruari. Planẽ hæc
 quæ tibi fuerunt velut viuendi tyrocinũ

ac primaria institutio, nihil obscure declarant cuiusmodi fuerit vitæ exitus. Quod enim à Romanorum ditione te authore patria defecerit, paulò post luculentis explicabo argumentis. Et quidem tui vnius causa aduersus reliquos Tiberienses dicere velim nonnihil ac representare lecturis historiarum, quia neque Romanorum, neque Regis amantes aliquando fuistis maximæ licet ciuitatum quæ in Galilæa sunt, Sepphoris et Tiberias quæ tibi patria est, ô Iuste. Iam quidem Sepphoris quum in mediterraneo sita Galilææ, circumquæ se habens oppida non pauca, leui ex causa poterat, siquidem voluisset, aduersus Romanos nonnihil audere. Atqui ea quum probè nosset suæ immanendum esse erga dominos fidei, etiam me nihil addubitauit abarcere suæ ingressu ciuitatis. Nec his contenta cauit edicto, nequis ciuium stipendia mereret Iudæorū nomine. Quo igitur pacto quum sic indigna aduersum nos admitteret, publica fide

i poterat

Ex collatione arguit Tiberiensium perfidiam

poterat esse tuta? Sed & illi adhortati ci-
 uitatem vt communirem, quid proinde cō-
 sequutum? spem meam omnem eluserunt.
 Nam à Cestio Gallo qui legionibus Ro-
 manorum ad tutelā Syriae constitutis prae-
 sidebat, impetratam militum custodiā vl-
 tronei admiserunt, me contempto, qui tum
 haud contemnendas vires obtinebā, erāq;
 omnibus terrori. Circumsessis in gyro iteri-
 his qui in amplissima ciuitate Hierusale-
 concludebantur, temploque Iudeorum & ni-
 nium cōmuni periclitante ne in manus de-
 uolueretur hostium, isti ne tantillum quidē
 auxiliaris subsidij miserunt, q̄ videri nol-
 lent arma sumpsisse aduersus Romanos.
 E' diuerso Tiberias quæ tua est patria, ô
 Iuste, in Genesaretide lacu posita, ab Hip-
 po quidem triginta stadijs disita, à Ga-
 daris autem sexaginta, à Scythypoli verò
 viginti supra centum quæ paret imperio,
 quum ne vna quidē adiaceat ciuitas quæ
 sit Iudaicæ ditioris, si voluisset erga Ro-
 manos

Desti-
 gno Ga-
 lilææ le-
 ge AEge-
 sippū lib.
 3. cap. 26.

manus fidem tueri suam, utique poterat
 nullo suo negotio. Etenim siue ciuitatē ip-
 sam siue vulgus promiscuum spectes, ar-
 morum exuberabatis copia. Temere igitur Pro hīs et
ēre, lego
hīs & hīs
 tu astruis me tum fuisse seditionis auctorē.
 Eorum autem quæ post consecuta sunt, au-
 thor quis ō Iuste? Neque enim nescis me in
 Romanorum ditionem esse retractum an-
 te obsidionem Hierosolymæ ciuitatis, Io-
 taphatis à fundamento excisis, quò tempore
 pleraq; alia oppida numerosusq; populus
 Galilæorum per eam pugnam concidere.
 Sanè tum conueniebat, ut excusso à vobis
 timore omni mei vnius, armisq; abiectis
 iretis tum laturi suppetias quum Regi, tū
 Romanis, quando non voluntarij quidem
 sed adacti necessitate ad bellum aduersus
 eos procurristis. Vos enim obstinatis ani-
 mis tātisper estis præstolati Vespasianum,
 dum adueniret ipse ciuitatis vestræ mœnia
 oppugnaturus omni suo cum potentatu.
 Tunc enim primū timore perculsi arma
 i ij posui-

posuistis, fuissetq; vestra illa ciuitas excisa
à fundamentis, ni Vespasian^o rege inter-
pellante & vestram excusante desipien-
tiam, indulgisset veniã. Itaque non author
ego censendus, vos potiùs qui nihil non ho-
stile ac bellicũ cogitastis nisi fortè non iam
meministis quòd quum vestram aduersum
me contumaciam toties tulissem tolerantissi-
mè, neminem per hac morte multauim.
[Quàm vos diuersi abiistis à mea clemē-
tia?] Enimuerò quo tempore obsidebat in
Iotapatis ab Romanorum exercitu, mota
inter vos velitari digladiatione, non q̃ vl-
lo tangeremini beneuolentiæ affectu erga
regem & Romanos, veriùs mutua exciti
seditione (quæ vestra fuit omnibus impro-
banda malignitas) octogintaquinque su-
pra centum ciuium occidione occidistis.
Quid porrò est? Nonne iam vallo hostili
circumsessa Hierusalem, milia duo Tibe-
riensiũ quæstioni torturæ ve exposita sunt,
quorum hi quidem morte conciderunt, alij
verò

verò deprehensū ē vestigio facti sunt extor-
res inq; captiuitatem abrepti? Sed forsā
ausis inficiari comperiri posse te perduel-
lionatus, siue in patriam hostili fuisse ani-
mo, quod tum profugeris ad regem. Et hoc
sanē fateor fecisse te timore perculsum, ne
pœnas mihi dares merito tuo dignas. Ego-
ne improbus ideo haberi debeam, quia tu
quidem obucis? Rex autem ipse Agrip-
p̃s, qui tibi animam tuam indulserat cle-
menter decreto Vespasiani morti addicto,
quiq; te tot gratuitis cumularat opib⁹, qua
denuum causa bis te loris astrinxit? Cur to-
ties illius præcepto miser tu transfuga co-
actus es vertere solum? Quod item atroci
morte cui semel eras addictus, non periisti,
salutem hanc tuam debes Berenicæ eius
sorori, cuius crebra obtestatione fractus vi-
tâ tibi indulxit. Nec id præstitit modò post
tot piacula abs te designata, sed et dele-
gata tibi ea functiōe, illi vt esses ab episto-
lis, quâ nescio quid te deprehendisset in eo

munere versantem dolo malo interuertisse te, auersatus è suo conspectu summouit. Verũ de his neuisto exactiũs videar uoluisse coarguere te, mihi iam tẽpero. Subit alioqui mirari me tuam impudentem arrogantiam, qui ausus sis dicere te vnum cæteris omnibus qui hasce res ad posteritatis memoriã in literas transmiserunt, melius tradidisse, qui ne ea quidẽ certò rescieris, quæ tum gesta per Galilæam sunt. Berſi ti enim eras tunc apud regẽ. At ne cõmeministi quidem eorum quæcunq; Romani in Iotapatarũ obsidione vel sunt passi, vel certè aduersum nos designarunt, nostram alioqui subsequutus historiam. Neque insuper condiscere poteras tu quæcunq; mea vnus obseſsi industria confecta sint. Quĩ enim, cæsis in eo conflictu omnibus, quorum fidei relatu potuisses ea pro comperto habere? Dixeris forsan conscripsisse te exactiũs quæcunque aduersus Hierosolymitas gesserint Romani. Quo id pacto fieri posset?

posset? Neque enim ei bello interfuisti, at ne legisti quidem *Cæsaris commentaria*. Vtriusque veritatem colligere liceat argumento hoc & certè maximo, quòd ex diametro pugnantia cum commentarijs ipsius *Cæsaris* scripsisti. Quid? si confidebas cæteris ad vnũ historicis conscripsisse te melius, quin tu viuentibus *Vespasiano* et *Tito* Imperatoribus quorum opera ac studio illud est confectum, superstite etiamnum rege *Agrippa*, & ex eius genere viris omnibus qui in *Græcanica* ista eruditione plurimum promouerant, istam tuam historiam non afferebas in medium? Habebas utique eam ante annos hosce viginti scriptam. Ita enim ab eruditis auferre potuisses haud mediocris diligentiae elogiũ. Nũc verò quando illi quidem morte intercepti à nobis abierunt, ac proinde ratus te non posse coargui falsi, ita demum insolentis. Etiam si ad eum modum tibi loquar, haud tamen est quòd meis vnus scriptis

abs te malè metuam, quando ea ipsis consecraui imperatoribus qui rerum gestarū propè omnium oculati fuerant testes. Probè enim mihi ipsi sum conscius, quòd obseruarim traditionem veritatis, cuius gratia quum initio scribendi sperassem perfructurum me esse testimonio eruditorum, nihil dum aberravi à scopo. Et alijs quidem aliquammultis mox vt scripta est, legendam tradidi historiam, quorum nonnulli interfuerunt ei bello, in quibus & rex Agrippas numerandus venit, quidam item alij illi congeneres. Et quidè ipse Imperator Titus hanc vnā rerum quas præclarè gesserat, commentationem cupidè adeò voluit hominibus tradi, vt libros ipsos sua manu consignatos euulgari iusserit, & in publicum legentium vsum prodi. Rex item Agrippas duas & sexaginta scripsit epistolas quibus tradita per me veritati suæ addit elogium: è quibus sanè duas visum est subtexere, quo tibi vni, si quidem voles, liceat

ceat

ceat per eas nosse, cuiusmodi scripta sint mea.

Rex Agrippas Iosepho charissimo
gaudere.

Maxima cum animi voluptate percur-
ri librum. Mihi visus es in eo exarando
operam posuisse multò exactiorem ceteris
qui eadem de re conscripserunt. Facito, ad
me mittantur et reliqui. Vale charissime.

Rex Agrippas Iosepho charissimo,
Salutem.

Eorum lectione quæ scripsisti, vidéris sic
nos totos edoctus abusque primis meæ vitæ
rudimentis, ut iam nullum sit præciū operæ
factur⁹, qui te docere volet. Ceterum, quā-
do permulta ignorantur: si mecum congre-
diere, ea familiari traditione tibi prodam.

Absoluta igitur, suisque omnibus con-
stante numeris historia quod veritate nita-
tur, à me stetit Agrippas citra assenta-
tionem ullam. Neque enim viro convenie-
bat cuiquam assentari. Neque rursus ca-
uillo

nullo aut dissimulatione me eludens, quod
tu vnus opponis. Aberat enim is ab impro-
ba eiusmodi scribendi consuetudine lōgius,
sed veritatē cōscriptæ historiae suo astrue-
bat elogio, quemadmodum & plerique o-
mnes qui in eius incidūt lectionem. Et hæc
quidem, quod in se contineant vtilem &
tuenda aduersus Iustum causæ meæ neces-
sariam commendationem, hætenus dicta
sunto. Composita igitur Republica Tibe-
riadis, & ad officium moderationemque
per me reuocata, coactō insuper ami-
corum concilio & considere iussō propo-
nebam in mediū vt decernerent quid mi-
foret faciendum aduersus Ioannem. Sanè
in commune Galilæis omnibus visum tunc
est, vt cū armatis omnibus coorirer aduer-
sus illum, deq; eo ceu seditionis totius au-
thore pœnas sumerem. Ego huic decreto nō
acquiescebā, quod constituissem initio mei
ducatus quicquid vsquam conciretur tur-
barum, supprimerem citra ullius cadem
homi-

hominis: quamobrem probabam admodū
vtile fore, si omni cum diligentia internos
se possem nomina asseclarū Ioannis. His
itaq; expletis & agnitis, illis quinam ho-
minum essent, iussi per cōpita decreti mei
tabulā affigi, cuius tenore fidem ac dexte-
ram offerebam Ioannis complicibus, si mo-
dò vellent recipere se ad meliorem vitæ fru-
gem. Vt autem maturo cum cōsilio delige-
rent quæ sibi essent profutura, consultandi
tempus extraxi in vigesimum diē. Inter-
minabar per hæc nisi se armis exuerent, me
& eorum domicilia traditurum igni, &
facultates publicaturum. His illi auditis
nō mediocri timore perculsi Ioannem qui-
dem relinquunt, excussis autē à se armis
ad me venerunt numero quatuor milia ho-
minum: Ioāni verò circiter mille & quin-
genti cohaeserunt ex ciuibus partim, par-
tim è Tyriorum metropoli externi quidā
milites. Hunc in modū Ioannes meo vnius
strategemate elusus, deinceps in patria
præ-

prætrepidus se continebat. Secundū id tempus Sepphoritæ præsentia animorum freti ad arma prouolant, nitentes munitissimo mœnium suorum ambitu, quodq; perspicerent me à diuersa parte stare. Mittūt inzerim ad Cestium Gallum (erat is tunc Syria præses) hisce illum obsecrantes, ad se ocius ut veniret in suam fidem ciuitatem accepturus, aut certè mitteret qui ciuitati essent præsidio. Gallus quidem venturum eò se esse pollicitus est: quo alioqui tempore speraretur affuturus, nō expressit. Re ut erat, audita, assumptis mecum militibus & in Sepphoritas facta impressione, toto exercitus robore ciuitatem eorum cepi. Galilæi verò occasione arrepta, ratiq; sibi adesse vindicandi sui in illos odij opportunitatem, (Erga enim eā ciuitatem infensum gerebant atque hostilem animum) acri cū impetu aduersus eos prouolarunt tanquā eos cum aduenis ad vnum excisuri ac daturi pessum. Præpropere igitur cursu ingressi

gressi ciuitatem, desertas habitatoribus aedes quum offendissent, incendio tradidere. Earum enim incolae iuxta ac inquilini praetrepidi in summam urbis arcem glomeratim profugerant. Nostri inter haec diripiebant quaeque obuia: nec ullum imponebant modum isti miserae depopulationi aduersus sibi contribules. Ego qui haec perspicere fieri, dici non potest, quanto contraherer animum angore: ac proinde edicebam, ab eiusmodi rapinis sibi ut temperarent, suggerens neuiquam fas nobis talia admittere aduersus congeneres nostros. Illi quum neque obsecrantem me exaudirent, neque morem gererent imperanti, (vincebat enim omnimodam admonitionem odii aduersus illos praconcepti magnitudo) iubeo amicorum me circumfistentium fidiissimos quosque hos dissipare sermones, quia Romanorum militum vis ingens altera urbis parte aduersum nos ingressa esset. Hac eò faciebam, ut isthoc rumore ad praedantium aures perlato,

lato, possem Galilaeorum ad pradam incendia alacres impetus cohibere, ac proinde eam Sepphoritarum ciuitatem sanctam tectam tueri. Denique meum hoc strategema felici exitu cecidit. Audito enim eiusmodi nuncio sibiipsis timuerunt, ac rapinis in loco relictis precipites se commiserunt fuga, tum maxime quum me suum ducem eadem facere perspicerent. Quò enim fides disperso rumori haberetur solidior, fingebam me affici ad diuulgationem famae nihilo secius atque milites. Sepphoritæ verò præter omnem suam spem hoc meo artificio commento seruati sunt incolumes. Tiberias proinde parum absuit, quin per incursionem Galilaeorum patuerit rapina. Hac illi incidit causa: Qui eorum sanctiori concilio præsidebant, scribunt Regi obsecrantes ad se ut veniret ciuitatem in suam ditionem accepturus. Pollicitus rex est venturum se per epistolas respondens, quas ad Tiberienses perferendas dat unicuique cubricula-

biculariorum Crispo quidē nomine, genere autem Iudæo. Gerulum hunc literarū Galilæi qui nouerant, comprehensum adducunt ad me. Rem vt audiuit multitudo omnis, in iram peracrē extimulata, ad arma se conuertit. Postridie eius diei ad me permulti vndecunq; collectitij venerūt in Asochin ciuitatem quò tum loci versabar. Voces obstreperæ edebantur magno cū euulatu subinde appellantes Tiberiadem Galilæa proditricem ac perduellem, nempe peramicam Regi. Rogabant proinde enixius se vt sinerem à fundamentis eam prorsus demoliri & æquare solo. Erant isti Tiberiensibus peræquè infensi ac fuerāt Sephoritis. Quid agerem in tanto vocum strepitu? veluti in salebra hærebā consilij inops. Nō occurrebat ratio vlla idonea eximende Tiberiadi iræ Galilæorum aduersus Tiberienses conceptæ. Neq; enim inficiari poteram ipsos scripsisse regi eum ad se inuitantes. Exemplaria enim literarum
quas

quas Rex suo ad eos nomine trāscribebat,
 coarguebant veritatem. Anxius igitur a-
 nimo hæc mecum repetens demum respon-
 di: Equidem non me clām est Tiberienses
 in patriam fuisse iniurios, vt qui compertū
 sunt perduellionatus: ciuitatem rursus non
 est cur vos prohibeā diripere. Atq; haud-
 quaquam citra cognitionem sententiā ve-
 iudicum tentanda res hæc venit, quum tā-
 ti sit momenti. Neque enim soli Tiberien-
 ses nostram prodidere libertatem. Sunt
 alij permulti qui in Galilæa censebantur
 esse exploratissimæ fidei. Quare præstole-
 mini (obsecro) tantisper dum exactius edi-
 dicero, qui istiusmodi proditionis auctores
 fuerint. Omnes tum qui comperti fuerint
 criminis, sub manus mittam vestras: &
 quoscunque eorum educam singulatim, po-
 teritis. * His à me dictis persuasa multitu-
 do est, & sedato iræ perstreptentis tumul-
 tu in sua quique disceserunt: eum autē qui
 missus ab rege erat, iussi esse in vinculis.

* Hic sup-
 plendum
 reor πῶ-
 τήαρι.

Post

Post non ita multos dies, simulata quapiã
necessitate earũ quæ me cõtingerẽt, quæ ve
vrgeret mitti peregre ad quendam regia
ditionis, accitum ad me clàm omnib⁹ Cri
spum, iussi vt militem se custodiẽtem ines
caret vino meraciore, et eo iam ebrio trans
fugeret ad regẽ. Iam verò Tiberias secu
do periclitabatur excidi et pessum ire, sed
et hoc quod illi ocys impendebat periculũ
vitaret, militari solertia prouidi. Illo itẽ
tempore Iustus Pisti filius me clàm transfu
gio ad regem se recepit. Istius transfugij
causam explicabo: Accepto ab Iudæis pri
cipatu belli aduersus Romanos admini
strandi, Tiberienses quidem hac de re fa
cti certiores constituerãt & regi parẽre et
à Romanorum imperio neutiquam descis
cere, è diuerso Iustus vt qui esset nouandæ
Reipublicæ cupientissim⁹, vt ad arma pro
uolarent, suadebat quòd hac via speraret
se promotum iri in principem Galilæorum
ac suæ patriæ. Ne sic tamen eorum quæ
lz spe præ-

spe præsumpserat, est quicquid indept^o. Etenim Galilæi quod infensius odissent Tiberienses ob ea quib^o authore Iusto miserè affecti fuerant ante belli initiū, neutiquā ferebant æquis animis eū sibi præferri in ducē. Quin & ego cui^o fidei cōcreditus erat is Galilææ principat^o cōmunibus suffragiis populi Hierosolymitani, in tantā subinde descendi animi indignationē, ut parū abfuerim ab occidendo Iusto, ut qui nō esset in ferendis quib^o ille identidē me diuexabat, molestus. Ille igitur à me sibi malè metuens ac verit^o, ne indignatio aduersum se cōcepta infelicē semel sortiretur exitū, ad regē misit rat^o se apud illū & melius & tuti^o habitaturū. Sepphoritæ insup^o vitato præter omnem suā spem primo periculo miserunt qui rogarent Cestiū Gallum ad se venire maturi^o ut in suā fidem ciuitatem acciperet, aut certè vim militū mitteret quæ cohortes aduersum se hostiū assult^o posset elidere. Tandem persuaserunt, ut mitteret equitum

quitum peditumq; robur frequens ac densum: quod quum aduenisset, noctu intromiserunt. Regione autem per hunc Romanum exercitum circuncirca regionem misere afflicta ac diuexata, assumptis ego militibus qui me tum circunstabant, veni in Garisimem. quò loci iacto vallo procul à ciuitate ciuitate Sepphoritarum nempe stadijs viginti disparatus, noctu ad eam quum peruenissem, muros oppugnabam, applicitisq; scælis ac densa militum vi iussa inscendere et irruptione facta, plurima vrbis partem sum potitus. Post non ita diu per locorum ignorantiam adacti illinc digressi sumus, captis è Romanorum peditibus duodecim, equitibus item duobus cū aliquot Sepphoritis. Vnus & is sol⁹ nobis intercidit. Initā demum nobis pugna per campi planiciem aduersus equites diutius inter tot pericula strenuè ac fortiter versati cessim⁹ inferiores. Romanis enim me circūuenientibus, milites mei prætrepidi ac proinde terga ver-

ac vad-
olunt.

tentes fugæ præsidia quæsierunt. In eo conflictu cadit vnus eorum quib⁹ corporis mei custodia credita erat nomine Iust⁹, q^{ui} apud Regem, eum aliquando ordinem fuerat sortit⁹. Hoc eodem tempore ab rege venit vis frequens equitum peditumq^{ue}, quib⁹ ductâdis præerat Syllas qui & vnus erat custodû regij corporis. Hic igitur à Iuliade disiunctus stadijs quinque castrametatur, et præficit custodiam militarem explorandis exitibus viarum, cum ei quæ in Cana oppidum, tum illi quæ in præsidium Gamala rectâ ducit, quò commeatus importâdi ad locorum incolas per Galilæos commoditatem omnem intercluderet. His primùm auditis, nihil cunctatus eò destinaui armatorum duo milia, quibus in ducem præfeci Hieremiam. Sanè hi vallo iactô à Iuliade disiti stadio vno secus Iordanem fluiuium præter velitares aliquot conflictus & pugna irritamenta nihil memorabile gesserunt, donec ipse ad eos me contuli assum-

ptis

ptis tribus milib⁹ militum. Postero die mei
ad eos aduentus in prærupta quadam val
le collocatis insidijs haud ita procul à ca
stris illorum prouocabã regis stipendiarios
ad pugnam, admonitis his qui mecum mi
litibus, tãtisper terga vt obuerteret, quoad
è vallo elicerent hostes & aduersum se fe
stino cursu vidissent prodire. Id quod cõti
git. Syllas enim quũ simulasset prius per
ignauiam ac rei militaris imperitiã fugere
nostros, primus omnium tãdem est ad per
sequendum nos ausus progredi, vt impigro
erat & alacri animo: qui autem à tergo
delitescabant ex insidijs prodeuntes prehe
dunt hominem, quod factũ ceteros omnes
exterruit, & ad peracrem tumultũ per
mistos exciuit. Ego fælici hac ac tempesti
ua vsus tergiuersione, omni cum exerci
tu promouì è vestigio gradum, occursurus
stipendiarijs regis, quos & in fugam ver
ti. Quæ per illum diem ipse gessi, latissimũ
ac fælicem prorsus exitũ fuerãt sortitura,

lz iij si non

si non leuius aliquis demon tenorem inter-
polasset dextimi istius ac perpetui cursus.
Equus enim cui insidens eā confeci pugna,
simul vt abijt praeceps in cœnuletum ac pa-
lustrem locum, allisit me solo. Sec^o igitur ca-
uū manus impacta articulis collisione dela-
tus sum in oppidum cui nomen Kephar-
nomen. His auditis ac proinde metu præ-
trepidi milites mei ne quid cōtingeret adi-
re me acerbius, ab hostium quidem persecu-
tione destiterunt, circa vero Emeliā se rece-
perunt angore animorum contracti. Ac-
cersitis igitur ad me medicis, illo die quum
ex eo vulnere reualuisssem, eodē in loco hæsi
fixius ardore correptus febrili, proq; medi-
corum sententia sum noctu tralatus Tari-
cheas. Syllas autem & qui cum ipso erāt
ipso erant milites, auditis quæ mihi accidis-
sent, animos collegerūt. Cumq; nossēt quia
excubiæ circa custodiam castrorum supi-
nè ac oscitanter transmitterentur: cohorte
equitum in insidiarum loco iussa sedere p
noctem

κεφαρηνώ-
 μιν λεγο-
 μένῃν.

noctem trans Iordanis fluvium, diluculascente die nos proritabant ad pugnam. Hoc quidem audito, nostri quum ad campum usque essent progressi: ecce equites illi in apertum prosilientes, ex insidijs eos in fugam vertere iniecta non mediocri animorum consternatione, per quam factum est, ut sex e nostris interciderint. Atqui eam sibi oblata victoriam non sunt usque ad letum finem persecuti. Simul enim atque audierunt armatos e Taricheis aliquam multos adnasse portui Iuliadis, hoc perterriti nuncio illic secesserunt. Non ita multo post tempore Vespasianus applicuit Tyro, comitante rege Agrippa. Porro Tyrii incessere ceperunt regem maledictis, hostem vocantes Tyriorum iuxta ac Romanorum. Philippum enim regis exercitus ducem confirmabant prodidisse regiam, Romaniq; exercitus qui Hierosolymis erat, robur uniuersum idq; regis iussu. His auditis Vespasianus peracri oburgatione castigauit Tyrios, qui virum ac
lx iij regē

ἐν τοῖς
σχετοῖς
ὅντα.

regem Romanis peramicum nihil esset veriti aspergere apertis contumeliis: regem alioqui admonuit, mitteret Romam Philippum eorum quæ facta fuerant, repositurum rationem. Philippus proinde Romam missus, non sustinuit prodire in Neronis conspectum. Eum enim quum deprehendisset in extremis agentem ob turbelas in quas Respub. incidisset, perq; bellum intestinum: nihil cunctatus se ad regem recepit. Verum enimvero Vespasianus quum aduenisset Ptolemaidem, optimates decem ciuitatum Syriae obstreperis clamoribus interpellabant eum aduersus Iustum Tiberiensem qd eorum vicos concremasset. Tradidit igitur eum regi Vespasianus torturis subiiciendum pro regni tributarios. Rex autem ipsum astringi iussit loris, celatur clamq; Vespasiano de Iusto peracturus quemadmodum ipse superius declaravi. Sepphoritæ verò quum honorifice occurrissent Vespasiano, salute eidem dicta, adsciscunt sibi militum numerosam

vim

vim ducemq; Placidum: quos quidē cum
 ea militari manu ascēdētes ipse vestigia-
 tum affectabar vsq; dum in Galilaeā ad-
 ueniret Vespasian^o, quo de aduentu, cuius
 modi fuerit ingress^o eius, quove pacto cir-
 ca Taricheas oppidum mecum conflixerit
 primū, utque illinc promouerint bellum
 in Iotapata, quæ item ipse designarim per
 eam obsidionem, quo tandem modo in ho-
 stium manus simul atque veni, adstrictus
 sum vinculis, & solutus, item quæcunque
 rursus toto Iudaici belli tempore ipse per-
 feci, deniq; Hierosolymitarū obsidionē sū
 exequutus accuratiores opera in libris qui
 inscribuntur, De bello Iudaico, & ea pro-
 didi scriptis. Seriae rei nec vacātis operæ fu-
 turum arbitror, si perscriptis per me monu-
 mentis eorum quæcūq; sunt gesta tempore
 belli Iudaici, ea quoq; adscribā quæ dein-
 cept mihi nunc vsq; peracta sunt. Quum
 igitur Iotapatarum obsidio hunc esset sor-
 titus finem, inq; manus venissem Romano-
 rum, omni cum cautione sum iussus asser-
 uari,

Idem scri-
 bit ca. x.
 tertii lib.
 de bello
 Iudaico.

uari, etiam si multis sæpe argumētis me haberet Vespasian⁹ magno in honore. Continuo enim illi⁹ præceptione in uxorem duxi virginē quandā ex eis quæ captæ sunt sec⁹ Cæsariā & in captiuitatem abducta, loci indigenam. Verum nō diu apud me hæsit. Nam soluto me et cū Vespasiano vnā pfecto Alexandriā, et ipsam libertati pristina restitutā iussi quō veller, abire. Uxorem secundū hāc, duxi alterā apud Alexandriā. Illinc quoq; vnā cū Tito miss⁹ ad Hierosolymorū obsidionē nō semel sum periclitat⁹ de vita, Iudæis studio nec mediocri habentib⁹ me vnū ceu mancipē vt sub suas mitterēt man⁹, expetēda de me vltionis causa. Nā quoties cōtingeret victos ab Romanis discedere, mea vni⁹ pditione hoc se censebāt multari malo. Quin et præsen te imperatore voces obstreperæ et assiduæ exaudiebātur ad pœnā deposcētū me tāq; perduellē aut patriæ proditorē. Titus vero Cæsar vt quē nihil latēret eorū qui per id bellū cōtigere casus fortuiti, militū aduersum

sum me acriores impetus eludebat silentio. His adde, q̄ & prius aliquantò q̄ à fundamētis excidēda foret Hierosolymitarū ciuitas, ipse Tit^o Caesar subinde suadebat, vt quicquid censerē lōgè optimū ex demolitione patriæ mox solo adæquāda, id acciperem. Se enim asseuerabat nihil inuitē impertiri. Ego autē qui excisa collapsæ uerria, inter ea quæ accepta meæ vnius cōsolationi profutura sperare seruari posse, nihil ducere antiqui^o libertate corporū vnā cū sacris codicib^o, hoc vtrunq; accepi liberaliter indulgēte Tiro. Post enim aliquātū tēporis depoposci fratris vitā cū amicis quib^{us} quagita donari mihi, huic ipse petitioni lubēs assens^o est. Sed et potestate ab eodē accepta profect^o ad templū, vbi introclusa erat numerosa et p̄miscua multitudo captiuorū, mulierū ac puerorū, quoscunq; inter hos agnouī ex amicitia aut necessitudine mihi deuinctos ab impēdente illis nece seruauī numero circiter centū nonaginta, illisq; impetraui abeūdi potestatē, nullo interim

En sanguis
Christi,
exquiri-
tur.

terim depenso redēptionis precio, eis dē insu-
per p̄ Caesaris indulgētiā fortuna priore p̄-
missa. Missus præterea sum iubente Tito
Caesare cū Cerealio ac mille equitib⁹ in op-
pidū quoddā cui nomē Techue, cōtempla-
tur⁹, nū is loc⁹ esset excipiēdo vallo accōmo-
dus: illinc deniq; ad Caesarē me recipiēs, et
cōspecta multitudine captiuorū miserē cru-
cib⁹ suffixorum in quib⁹ tres agnoui mihi
prius familiari cōsuetudine deuinctos, in-
dolui animo, quūq; accidissē Titi pedibus,
p̄fusis lachrymis. īgemiscēs, rē vt erat, re-
ferebā. Ille mox iussit depositos accuratissi-
mis officijs perfriui et resoueri. Horū quidē
duo dū medicamētis delininiuntur, in fata
cōcessere: tertius autē pristina est vitæ re-
stitutus. Fīne tandē imposito tot per Iudaeā
promotis intemperijs, Titus quū facile con-
iiceret agros qui mei fuerant iuris in cōfi-
nio Hierusalē, mihi deinceps nulli fore v-
sui, q̄ Romanorum custodia illic habitura
esset sedē, prædiū mihi p̄uidit aliud in cā-
po. E' Iudaea p̄inde solutur⁹ Romā, statuit

se-

secū vnàvt nauigarē. Romā vbi appulim⁹,
vespasian⁹ multis me ꝑsecut⁹ est ꝑuidētiæ
sue officijs. In eis enim adib⁹ quas possede-
rat priusq̃ summo ꝑricipatu inaugurare-
tur, & liberale hospitium impertiuit, & o-
mni cū honore me in ciuē Romanū asciuit,
attributa mihi annua ꝑsitatione liberalis
pecuniæ in stipendium. Idē dū in viuis fuit,
semper me habuit honori, nullo vnq̃ omisso
erga me officio cumulatiſsimæ sue beni-
gnitatis, quæ illi⁹ ꝑꝑēsa humanitas quo-
rundā inuidiā nō semel protrusit me in a-
pertū vitæ discrimen. Iudæus enim quidā
Ionathas nomine per motoriā seditionē in
Cyrene quū bis mille indigenas sollicitas-
set, deniq; & persuasisset ad defectionē à
Romano imperio, illis quidē author fuit vt
interciderint, ipse verò iubente loci præside
adstrict⁹ loris & ad Imperatorē missus di-
cebat misisse me et arma et pecunias. Ne
sic quidē q̃libet impudenter e mentit⁹ latere
potuit Vespasianū, quin addictus neci sit
ac traditus. Vitato istiusmodi periculo, ple-
risq;

risq; alijs sum appetitus obiectionibus criminū ab ijs falso cōfictis qui mihi inuidebant istius letissimē cadētis fortunæ successum, quas tamē ad vnā effugi Dei prouidentia clemēter me respicientis. Gratuita dein liberalitate Vespasiani donatus sum haud exigua portione terræ in Iudæa, quo tempore accepi & vxorē, cuius mores quū parū mihi adlubescerēt, nec probarentur, dato repudiij libello à meo cōgressu ablegauī, matrē alioqui liberorū trium, quorū duo quidē suum diem obiere, superstes est tertius quē appellauī Hyrcanū. Secundūm has duas tertiā duxi, quæ diutiūs quidem Cretam incoluerat, genere autem erat Iudæa, parentibus prognata apprimē generosis & eorū qui in ea degebant regione, omnium maximē spectabilibus. Indoles huius meæ vxoris dissentanea longē abibat ac diuersa à plerisq; alijs, sicuti vitæ posterioris tenor liquidò docuit. Ex ea mihi duo prognati sunt liberi. Priori quidem nomen est, Iustus: alter Simonides dicitur, quē

&

Et Agrippæ cognomine insigniui. Ha-
tenas sanè quod ad familiã meã attinet,
hæc mihi satis dicta sunt. Per indulgen-
tiam proinde Imperatorũ in hunc vsq; diẽ
perstat mecum consimilis fortunæ dexte-
ritas. Vespasiano enim vitæ huius munere
defuncto, Titus quum excepisset imperiũ,
honorem mihi asseruauit nihilo patri di-
sparẽ. Me enim ad causam dicendã sub-
inde per æmulos accersito, nullam illis cõ-
modabat fidem. Denique Et hunc quum
excepisset ceu hæres imperij Domitianus,
adeo dignitatem nulla in re imminuit, vt
auxerit magis. Nam Et Iudeos qui me
falsò impactis criminibus traducebãt, ca-
di iussit. Eunuchum insuper mihi dome-
sticum famulũ quem filio in pedagogũ de-
deram, q̃ dicã mihi inscripsisset, precepit
conscindi flagris. Quin Et is regionem in
Iudæa mihi collatã donauit immunitate,
qui quidem honos ei censetur esse amplif-
simus qui accepit. Ad hæc, munifica libe-
ralitas

ralitas Dometiae quæ Cesari erat vxor,
nunquã erga me interuenit. Et hæc qui-
dem per omne istius vniuersi curriculum mihi
peracta sunt. Horum lectione alij utcunq;
visum fuerit, sententiam ferant de indole
ingeniove meo: tibi autem, ô virorum præ-
stantissime Epaphrodite, quando hæc
omnem tradidi veteris historiae scriptu-
ram, præsentī loco visum est finem impo-
nere operi.

*Absoluti sunt Flauij Iosephi anti-
qua historia Iudeorum libri
viginti, quibus accessit
et vita Iosephi.*